

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia in Sophoclis tragoedias vetera

Sophocles

Lipsiae, 1888

Εἰς Οἰδιπόδα ἐπὶ Κολωνῶ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5413)

ΕΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΑ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

1 Οιδίπους εἰς Ἀθήνας παραγενόμενος ἐρωτᾷ τὴν Fol. 97 a
θυγατέρα Ἀντιγόνην.

3 τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν· ἔστι μὲν ἀφ' ἐτέρας
5 ἀρχῆς λαμβάνοντα λέγειν οὕτως, τίς τὸν πλανήτην
Οἰδίπουν δέξεται, δύναται δὲ καὶ τοῖς ἄνω συνάπτε-
σθαι τοῦ τίς μὴ πνευματικῶς κειμένον ἀλλ' ἐντὶ τοῦ
ἢ ἄρθρου ὥστε τῷ πόλιν συντετάχθαι καὶ τὸν λόγον
ἔχειν οὕτως, τίνας χώρους ἀφίγμεθα ἢ τίνων ἀνδρῶν
10 πόλιν ἢ τὸν πλανήτην Οἰδίπουν δέξεται; ὅτι δὲ τῷ
τίς ἐντὶ ἄρθρου χρῶνται Καλλίμαχος φησιν οὕτως

ὅπειρ ἔλα κείνος ἐνάσθη

Ἀλκαθόου τις ἄπυστος·

ἡθικώτερον δὲ τὸ πρῶτον.

15 ἐντὶ τοῦ ἢ ἄρθρου τὸ τίς.

τίς ἡμᾶς σήμερον ὑποδέξεται;

4 σπανιστοῖς· εὐτελέει, τοῖς κατὰ σπάνιν τοῦ
αἰτοῦντος διδομένοις.

8 ὥστε τῷ παιδί νοῦν τετάχθαι L, corr. Lasc. qui πόλις
scripserat pro πόλιν (Br.). — 10 τῷ] τὸ L, corr. Br. — 12
fragm. 272. — 13 ἀλκαθόου (ἀλκαθόου Lasc.) τις L, corr. l.
ἄπυστος L, corr. Bentleius. ἄπυστ' O. Schneiderus.

ἅ μείον φέρουντα] βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος· οὐ γὰρ ὅσα αἰτεῖ τις λαμβάνει.

καὶ τόδ' ἐξαρκούν ἐμοί] ὅμως γοῦν τούτοις ἀρκούμενον.

7 στέργειν γὰρ αἰ πάθαι· ταῦτά με στέργειν τὰ 5
δυστυχήματα ὁ πολὺς πεποίηκε χρόνος καὶ τὸ τῶν
συμφορῶν πλῆθος καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα·
πάθαι γὰρ αἰ συμφοραί· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ διδάσκουσιν
ἀντὶ τοῦ εἰθισμαὶ τῷ πολλῷ χρόνῳ καὶ μεμελέτηκα
τῆς τύχης τὰ δύσκολα.

10

9 θάκοισιν] καθέδραις.

10 ἢ πρὸς βεβήλοις· βέβηλος τόπος ἐστίν, ὁ ἀκά-
θαρτος καὶ βατὸς πᾶσι καὶ βέβηλος ἀνὴρ ὁ μικρός·
Εὐριπίδης Πρωτεσιλάῳ

οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἔπτεσθαι δόμων 15
καὶ

αἰείδω ξυνετοῖσι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι·

βεβήλοις οὖν τοῖς πᾶσι βασιμοῖς τόποις μὴδὲ ἀνει-
μένοις θεοῖς· ἐκ μεταφορᾶς δὲ βεβήλους καὶ τοὺς ἀμν-
ήτους φασὶ καὶ ἀκαθάρτους· Σοφοκλῆς δὲ ἐν Συν- 20
δείκνῳ βέβηλον τὸν ἰδιώτην φησίν.

βεβήλοις] βατοῖς.

11 στήσόν με ἐκ τῆς ὁδοιπορίας καὶ μαθησόμεθα.

πυθώμεθα] μαθησόμεθα.

12 μανθάνειν γὰρ ἤκομεν· εἰς γὰρ τοῦτο, φησίν, 25
ἐληλύθαμεν ἄτε· δὴ ξένοι ὄντες παρὰ τῶν ἀστῶν μαν-
θάνειν τί ἐστὶ πρακτέον ἡμῖν.

8 διδάσκουσιν] διδάσκειν l, διδάσκει Lasc. — 15 fragm. 650.
βεβήλοις L, corr. Tricl. — 17 Herm. Orphic. fr. I v. 1 p. 497.
— 20 ἐν Συνδείκνῳ] fr. 148.

13 τελεῖν] πο(ιεῖν).

14 πάτερ ταλαίπωρε· οὐκ ἐμπαροινεῖν βουλομένη
τῷ πατρὶ ταλαίπωρον ἀποκαλεῖ ἀλλὰ τοῦ πάθους παρ-
ιστάσα τὸ μέγεθος· πωρεῖν δὲ οἱ Ἕλεῖοι τὸ πενθεῖν
5 φασί· καὶ Ἀντίμαχος

πωρητὴν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος
(θέντο)·

παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

15 ὡς ἀπ' ὁμμάτων πρόσω· γράφε ὡς ἀνομιάτῳ
10 ὃ ἐστὶν ὡς τυφλῷ σημῆναι πρόσω εἰσὶν· ὡς ἂν τις
πόρῳ ἀφορῶν τεκμήραιτο· ὡς ἂν τις τὰ ὅμματα
πόρῳ ἔχων.

ὡς ἔστιν ἐκ προόψεως τεκμήρασθαι.

ὡς] λίαν.

15 16 βρύων] πλήθων.

17 πυκνότεροι δ' | εἶσω· οἶον κατὰ τὸν χῶρον·
ἐκράτησε δὲ μεγάλως τῇ φράσει ὥστε μέλισσαν αὐτὸν
ἐκάλεσαν οἱ κωμικοί

18 κατ' αὐτὸν] κατὰ τὸν χῶρον.

20 εὐστομοῦσιν· εὐφθογγοῦσιν, εὐφώνως ἄδουσιν.

19 πέτρῳ] ἐπὶ τοῦ λιθίνου βάθρου· γράφε
πάγον.

2 ἐμπαροινεῖν L, corr. Lasc. — 4 πωρεῖν] ση in margine L.
— 5 φασί] φησι L, corr. Lasc. Ἀντίμαχος] Καλλιμάχος Tricl.
— 6 apud Suidam v. ταλαίπωρος duo versus memorantur, πῶ-
ρον τίν' ἀλόχοισι — ἕκαστος θέντο et πωρητὸν ἀλόχοισι —
ἕκαστος, schol. Eurip. Orest. v. 392 legitur πόρη (vel πόρητιν
vel πόρη τοι), schol. Aristoph. Plut. v. 33 πῶρός τοι; πωρητὴν
restituit Sopingius coll. Hesych. πωρητής: ταλαίπωρία, πένθος.
— 7 θέντο, alterius versus initium, ex Suida add. Dind. —
18 οἱ κωμικοί Meinek. fab. incert. fr. II (II p. 1176) = Dind.
Aristoph. fr. 231^a; cf. schol. Ai. v. 1199.

20 προῦστάλης ὁδόν: προῆλθες μακροτέραν ὁδὸν
ἢ ὥς ἤρμοξε γέροντι.

22 χρόνου μὲν οὕνεκα: ἀντὶ τοῦ δεδίδαγμαί τῷ
χρόνῳ τὸ φυλάττειν σε ὁδηγοῦσα· σύνηθες οὖν τὸ
πεῖγμα. εἰς τὸ αὐτό: τοῦ μὲν χρόνου οὐ σύνειμί σοι 5
χάριν οὐ χρεῖα μαθεῖν ὅτι τυφλὸς εἶ καὶ ὅτι δεῖ σε
προμηθείας τυχεῖν.

24 τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα: ὅτι ἐν τῇ Ἀττικῇ
ἔσμεν οἶδα, τίς δέ ἐστιν οὗτος ὁ δῆμος ἀγνοῶ.

25 τί ἤϋδα; ὅτι αὐταὶ εἰσιν αἱ Ἀθηναί· ἐμπόρων 10
δὲ ἀντὶ τοῦ ὁδοιπόρων διὸ τὸ χ.

26 ἐν ἐρωτήσῃ ὁ λόγος, βούλει μάθω τίς ὁ πρὸ
τοῦ ἄστεος τόπος;

ἦ] ἄρα.

27 ἐξοικήσιμος] ἀντὶ τοῦ ἐνοικήσιμος. 15

28 οἶμαι δὲ δεῖν | οὐδέν: οὐ δεῖν τοῦ [μὴ] ἐλ-
θοῦσαν ἐρωτήσῃ με· ἰδοὺ γὰρ ἀνὴρ πάρεστι παρ' οὗ
εἰσόμεθα· οἶον οὐκέτι δεῖν ἔοικε προῦθοῦσαν μανθάνειν
περὶ τοῦ τόπου· καλῶς δὲ τὰ τῆς οἰκονομίας ἵνα μὴ
μόνος ὁ Οἰδίπους ἀπολειφθῇ. 20

30 ἦ δεῦρο] κατ' ἐρώτησιν.

31 ᾧ σοι λέγειν: καὶ ὅπερ σοι λέγειν εὐκαιρον
νομίζεις λέγε· ἀκούσεται γάρ.

33 ὑπὲρ τ' ἐμοῦ] τουτέστιν ὑπὲρ ἀμφοῖν ὁρώσης.

34 οὕνεχ' ἡμῖν αἴσιος: ὅτι αἴσιος ἡμῖν σκοπὸς 25
ἀφίξαι ὥστε φράσαι περὶ ὧν ἀγνοοῦμεν· ἢ ὥστε
φράσαι ἡμῖν ἃ σοι λέξομεν.

35 προσήκεις] ἥλθες.

1 μακροτάτην L, corr. Lasc. — 6 χρεῖα L, corr. Lasc. —
16 μὴ delevit Elmsl.; προελθοῦσαν Lasc., μετελθοῦσαν Langius.
— 25 οὕνεχ' (ut in textu) L, corr. Lasc.

τῶν] ἀντὶ τούτων.

δηλοῦμεν] λέξομεν.

36 πρὶν νῦν τὰ πλείονα: ἀπόστηθι πρῶτον τῶν
ἀβάτων καὶ τότε ἐρώτα.

5 37 οὐχ ἄγνόν: οἶον σοὶ οὐχ ἄγνόν· εἰ μὴ μόνοις
ἰερεῦσιν· ἢ οἶον οὐκ ἀνειμένον καὶ βατόν.

38 τοῦ] τίνος;

39 ἄδικτος οὐδ' οἰκητός: Φύλαρχος φησι δύο
αὐτὰς εἶναι τὰ τε Ἀθήνησιν ἀγάλματα δύο, Πολέμων
10 δὲ τρεῖς αὐτὰς φησιν.

42 τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας: Ἐπιμενίδης
Κρόνου φησὶ τὰς Εὐμενίδας

ἐκ τοῦ καλλίκομος γένετο χρυσῇ Ἀφροδίτῃ
Μοῖραι τ' ἀθάνατοι καὶ Ἐρινύες αἰολόδοχοι,

15 Ἴστρος δὲ ἐν τῇ δ' μητέρα τῶν Εὐμενίδων Εὐωνύμην
ἀναγράφει ἣν νομίζεσθαι γῆν· ἔνιοι δὲ μεταβαλεῖν
αὐτὰς φασὶ τὸ ὄνομα ἐπὶ Ὁρέστῃ· τότε γὰρ πρῶτον
Εὐμενίδας κληθῆναι εὐμενεῖς αὐτῷ γενομένης κριθέντι
νικᾶν παρ' Ἀθηναίοις καὶ ὀλοκαυτώσαντι αὐταῖς ὅν
20 μέλαιναν ἐν Κερυνείᾳ τῆς Πελοποννήσου· Φιλῆμων δὲ ὁ
κωμικὸς ἑτέρας φησὶ τὰς Σεμνὰς θεὰς τῶν Εὐμενίδων.

8 Φύλαρχος] Muell. fragm. 76 (I p. 356) — 9 Ἀθήνησιν]
sic L; v. Elmsl. ad Eurip. Med. v. 466. Πολέμων] ἀντιγραφῶν
τῶν πρὸς Τίμαιον libr. IV fr. 42 (III p. 127). — 11 Ἐπιμε-
νίδης] Kinkel. Theog. fragm. 9. — 14 μοῖραι δ' L, corr. Lasc.
ἀδάματοι vel ἀνδάματοι Meinek. αἰολόμορφοι Reisigius, αἰολό-
δαιοι Heynius, νηλεόδοχοι (i. e. νηλεόποινοι) Mein. — 15
Ἴστρος] Ἀττικῶν libr. IV fr. 5 (Muell. I p. 419). Εὐωνύμην]
Εὐνομίην vel Εὐφρονίην Duentzerus; cf. etiam Schoemann.

Aesch. Eum. p. 60. — 17 αὐτὰς] αὐτῶν L, αὐτὰς Suid. v. Εὐμε-
νίδες. — 20 κερυνία L, corr. O. Muellerus. Φιλῆμων] Mein.
fr. CXXXI (IV p. 66).

43 χ.

νιν] ἀντὶ αὐτὰς διὸ τὸ χ.

ἄλλα δ' ἄλλαχού καλά: παρ' ὅσον ἄλλοι ἄλλοις
 ὀνόμασι καλοῦσιν αὐτάς. ἄλλα ὀνόματα παρ' ἄλλοις
 καλὰ νομίζονται, παρ' ἡμῖν δὲ ταῦτα, τὸ ὀνομάζειν 5
 αὐτὰς Εὐμενίδας.

Fol. 97b

44 ἀλλ' ἵλεως μὲν: ἵλεψ̄ μοι αἱ Εὐμενίδες· ἐγὼ
 γὰρ οὐκ ἀναστήσομαι ἐντεῦθεν.

46 τί δ' ἐστὶ τοῦτο;] ἀντὶ διὰ τί οὐκ ἀνίστασαι;
 ξυμφορᾶς ξύνθημα: σύμβολόν μοι τῆς συμφορᾶς 10
 τὸ καταντῆσαι με εἰς Ἑρινύων ἱερὸν.

48 πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί δοῶ] ἕως οὗ τῇ πόλει
 ἐνδείξω τί χορὴ ποιεῖν.

50 προστρέπω] ἱκετεύω.

55 ὁ πυρφόρος θεὸς] ὁ Ἥφαιστος.

15

56 Τιτὰν Προμηθεύς: περὶ τοῦ τὸν Προμηθέα.
 περὶ τὴν Ἀκαδήμειαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἰδρῶσθαι
 Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτω τῇ περὶ συν-
 τιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημείᾳ τῇ Ἀθηνᾶ καθάπερ ὁ
 Ἥφαιστος· καὶ ἔστιν αὐτοῦ παλαιὸν ἱδρυμα καὶ βωμὸς 20
 ἐν τῷ τέλει τῆς θεοῦ· δείκνυται καὶ βάσεις ἀρχαῖα
 κατὰ τὴν εἰσοδὸν ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθέως ἐστὶ τύπος
 καὶ τοῦ Ἥφαιστου· πεποίηται δέ, ὡς καὶ Ἀνσιμαχίδης
 φησὶν, ὁ μὲν Προμηθεύς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος ἐν
 δεξιᾷ σκήπτρον ἔχων ὁ δὲ Ἥφαιστος νέος καὶ δεύ- 25
 τερος· καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει
 ἀποτετυπωμένος.

18 Ἀπολλόδωρος] Muell. fr. 32 (I p. 434). θεῶν supplet
 et libri numerum et nomen operis excidisse coniecit Muellerus.
 — 19 ἀκαδημία L, corr. l. — 20 αὐτοῦ] αὐτῷ l. — 21 τέλει]
 τεμένει Br. δείκνυται <δὲ> καὶ Elmsl. — 23 Ἀνσιμαχίδης]
 fragmentum omisit Muellerus III p. 336.

57 χαλκόπους ὁδός: ὡς οὕτω τινὸς καλουμένον
τόπον ἐν τῷ Ιερῷ, χαλκόποδος ὁδοῦ· φησὶ δὲ Ἀπολλό-
δωρος δι' αὐτοῦ καταβάσιον εἶναι εἰς Ἄιδου· καὶ
Ἰστρος δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὁδοῦ καὶ Ἀστυδάμας·
5 καὶ τις τῶν χρησιμοποίων φησι

Βοιωτοὶ δ' ἵπποιο ποτιστείχουσι Κολωνῶν
ἐνθα λίθος τρικάρανος ἔχει καὶ χάλκεος οὐδός.

τὸ ἐξῆς, ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον χθονὸς τῆσδε καλεῖ-
ται χαλκόπους ὁδός· οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ εἶναι
10 μέταλλα χαλκοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ.

61 τὸ τοῦδε κοινόν: τὸ τοῦ Κολωνοῦ ὄνομα κοινὸν
φέρουσι πάντες ὠνομασμένοι Κολωνιάται δηλονότι.

63 τῇ ξυνουσίᾳ πλέον: τῷ ἔργῳ καὶ τῇ πείρᾳ
πλέον τιμώμενα, οὐ τοῖς λόγοις.

15 65 ἐπάννυμι] Κολωνιάται καλούμενοι.

66 ἡ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος; ἢ ἐν τῷ πλήθει ἐστὶν
ἡ ἰσχὺς τουτέστι δημοκρατοῦνται.

71 ἡ καταρτύσων μόλοι: παρασκευάσων, εὐτρε-
πίσων· Ὅμηρος

20 ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ

καὶ

Κλυταιμῆστρη δόλον ἤρτε·

τὸ δὲ ἐξῆς, ὡς πρὸς τί λέξων αὐτῷ μόλοι τις ἢ πρὸς
τί εὐτρεπίσων αὐτὸν μολεῖν;

1, 2, 4 et 9 ὁδός (ut in textu) L, corr. Br. — 2 Ἀπολλόδωρος]
fr. 33 (p. 434). — 3 καταβάσιον] κατάρβασιν Lasc. — 4 Ἰστρος]
Ἀττικῶν fr. 30 (I p. 422). Ἀστυδάμας] Nauckii fr. 9 p. 605. — 6
ἵπποιοι Reisigius, ἱππῆα coll. v. 59 Heynius; ξῆ in marg. L. — 12
Κολωνῖται Dind. — 13 καὶ τῇ πείρᾳ πλέον] τῇ πείρᾳ πλέον
καὶ L, corr. Lasc. — 17 δημοκρατοῦντες L, corr. Lasc. — 20
Od. δ 782. — 22 Od. λ 439. Κλυταιμῆστρα L. — 23 πρὸς τί
λέξων] τί προσλέξων L, corr. Sanderus.

Schol. in Sophocl. vet. ed. Papageorgius.

72 ὥς ἂν προσαρκῶν: τὰ αὐτὰ αὖθις ἐρεῖ ὅτι
ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦτο γίνεται τῶν δεχομένων αὐτὸν καὶ
θαπτόντων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν ἀποπεμφάντων.

76 πλὴν τοῦ δαίμονος] πλὴν τῆς τύχης.

77 αὐτοῦ] αὐτόθι.

5

79 σοι] γε.

84 ᾧ πότνιαι δεινῶπες] τὸ ἐντελὲς ᾧ πότνιαι, ὁ
δὲ νοῦς οὕτως, ἐπειδὴ ἤλθον πρὸς ὑμᾶς μὴ ἐναντιω-
θῆτέ μοι καὶ τῷ χρήσαντί μοι Ἀπόλλωνι.

εὔτε] ὅτε, ἐπειδὴ.

10

Fol. 98 a

86 ἀγνώμονες] ἐναντιογνώμονες, ἀσύγγνωστοι.

89 τερμίαν: αὐτῷ εἰμαρμένην, ἐφ' ἧς ἔμελλε τὸ
τέλος τοῦ βίου εὐρῆσειν.

90 ξενόστασιν] γράφεται καὶ κατάστασιν.

91 ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον: εἰσὶ γὰρ οἱ 15
φρασι τὸ μνημα τοῦ Οἰδίποδος ἐν ἱερῷ Ἀθήμητρος εἶναι
ἐν Ἑτεωνῷ μεταγαρόντων αὐτὸν ἐκ Κεοῦ τινος ἀσή-
μου χωρίου καθάπερ ἱστορεῖν φησιν Ἀρίζηλον Ἀνσί-
μαχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ γ' τῶν Θηβαϊκῶν γρά-
φων οὕτως, Οἰδίπου δὲ τελευτήσαντος καὶ τῶν φίλων 20
ἐν Θήβαις θάπτειν αὐτὸν διανοοιμένων ἐκώλυον οἱ
Θηβαῖοι διὰ τὰς προγεγεννημένας συμφορὰς ὥς ὄντος
ἀσεβοῦς· οἱ δὲ κομίσαντες αὐτὸν εἰς τινα τόπον τῆς
Βοιωτίας καλούμενον Κεὸν ἔθαψαν αὐτόν· γινομένων
δὲ τοῖς ἐν τῇ κώμῃ κατοικοῦσιν ἀτυχημάτων τινῶν 25
οἰηθέντες αἰτίαν εἶναι τὴν Οἰδίπου ταφὴν ἐκέλευον

1 αὖθις] v. 91 sqq. — 7 τὸ ἐντελὲς κ. ἐ.] legit πότνι'
αἰ δεινῶπες. — 9 χρήσαντί με L, corr. Neuius. — 12 γὰρ παύσαν
(deletum) τερμίαν: αὐτῷ κ. ἐ. L. — 17 Κεοῦ] „nomen aliunde
non cognitum“ Dind.; Κερό(?) l. — 18 Ἀνσίμαχος] Muell.
fr. 6 (III p. 336); Arizelus aliunde non notus. — 19 γ' γ'
Muell. — 25 κώμῃ L, corr. l.

τοὺς φίλους ἀναιρεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας· οἱ δὲ ἀπο-
 ρούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν ἀνελόντες ἐκόμισαν εἰς
 Ἑτεωνόν· βουλόμενοι δὲ λάθρα τὴν ταφὴν ποιήσασθαι
 καταθάπτουσι νυκτὸς ἐν ἱερῷ Δῆμητρος ἀγνοήσαντες
 5 τὸν τόπον· καταφανοὺς δὲ γενομένου πέμψαντες οἱ
 τὸν Ἑτεωνὸν κατοικοῦντες τὸν θεὸν ἐπηρώτων τί ποι-
 ῶσιν· ὁ δὲ θεὸς εἶπεν μὴ κινεῖν τὸν ἱκέτην τῆς θεοῦ
 διόπερ αὐτοῦ τέθαιπται· τὸ δὲ ἱερὸν Οἰδιπόδειον
 κληθῆναι.

92 κέρδη μὲν οἰκήσαντα· ὁ ποιητὴς χαριζόμενος
 Ἀθηναίοις τοῦτό φησιν· ἐδόκουν γὰρ τότε Βοιωτοὶ
 καὶ Ἀθηναῖοι πρὸς ἀλλήλους διαφέρεισθαι.

95 ταῦτα ἐπὶ τέλους τοῦ δράματος γίνονται.

97 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστόν· οἶον κατὰ διάνοιαν,
 15 φησίν, ἐξ ὑμῶν τῶν θεῶν εἰς τὸν τόπον ἀφῆγμαι.

πτερὸν] οἰωνός.

τὴν πτέρωσιν τῆς διανοίας.

98 οὐ γὰρ ἄν ποτε | πρώταισιν· οὐ γὰρ ποτε,
 φησί, τῶν ἄλλων ὁδοιπόρων πρώτως ὑμῖν ἀντέσχον
 20 εἰ μὴ ἐβούλεσθε.

100 νήφων αἰόνοις· οὐ γὰρ σπένδεται οἶνος αὐ-
 ταῖς ἀλλ' ὕδωρ καὶ νηφάλια καλοῦνται αἱ σπονδαὶ
 αὐτῶν· Πολέμων δὲ ἐν τῷ πρὸς Τίμαιον καὶ ἄλλοις
 τισὶ θεοῖς νηφαλίους φησὶ θυσίας γίνεσθαι γράφων
 25 οὕτως, Ἀθηναῖοί τε γὰρ τοῖς τοιούτοις ἐπιμελεῖς ὄντες

13 ἐπὶ τέλους] v. 1462 sqq. — 14 οὐ πιστόν] ἔπιστον l.
 — 17 τῆς διανοίας <φησίν>? — 19 οἰδοιπόρων accentu de-
 leto L. πρώτως] πρώταις Elmsl.; cf. tamen Polyb. 10, 11 τοῖς
 πρώτως ἀναβάσι, Lucian. Tyran. 21. — 20 βούλησθε L, corr.
 Doederlinus. — 22 νηφάλια] Aesch. Eum. v. 107 νηφάλια
 μειλίγματα. — 23 Πολέμων] libr. IV fr. 42 (III p. 127). —
 25 γὰρ <ἐν> τοῖς l.

καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσοι νηφάλια μὲν ἱερὰ θύουσι
Μνημοσύνη Μούσῃ, Ἑοῖ, Ἥλιῳ, Σελήνῃ, Νύμφαις,
Ἀφροδίτῃ οὐρανίᾳ. Φιλόχορος δὲ καὶ περὶ τινων ἄλλων
 θυσιῶν τὸν αὐτὸν τρόπον δρωμένων φησὶν ἐν τῇ β'
 τῶν Ἀττιδίων Διονύσῳ τε καὶ ταῖς Ἑρεχθέως θυγα- 5
 τράσι καὶ οὐ μόνον θυσίας νηφαλίους ἀλλὰ καὶ ξύλα
 τινὰ ἐφ' ὧν ἔκαιον· Κράτης μὲν οὖν ὁ Ἀθηναῖος τὰ
 μὴ ἀμπέλυνα τῶν ξύλων πάντα νηφάλιά φησι προσ-
 αγορεύεσθαι ὁ δὲ Φιλόχορος ἀκριβέστερόν φησι τὰ μῆτε
 ἀμπέλυνα μῆτε σύκινα ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων νη- 10
 φάλια [φησὶ] καλεῖσθαι καὶ πρώτη φησὶν ὕλη πρὸς
 τὰς ἐμπύρους θυσίας ταύτῃ κεχρησθαι παρ' ὃ καὶ
 τοῦνομα λαβεῖν τὸν θύμον ὡς παρὰ τὴν θυμίασιν καὶ
 τὴν θυὴν πεποιημένης τῆς φωνῆς· εἰς δέ τινες τὸ
 παράπαν ἄσπονδοι θυσίαι κατὰ τύχην εἰς ἔθος παρ- 15
 ελθοῦσαι.

καπὶ σεμνὸν ἐξόμην· ὃ ἄνω εἶπεν τοῦδ' ἐπ' ἀξέ-
 στου πέτρου· ἀσκεπάρνον δὲ τὸν ἄγλυφον καὶ ἀπελέ-
 κητον καὶ ἄξεστον, οὐκ εἰργασμένον.

103 πέρασιν ἤδη· πέρασιν ἀντὶ τοῦ πέρας ὃ ἐστὶ 20
 τελευτήν· τὸ δὲ ἐξῆς, βίου πέρασιν.

104 εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως· εἰ μὴ δοκῶ ὑμῖν
 ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν.

106 ἔτ', ὧ γλυκεῖαι· εὐφύμως τὰς Ἑρινύας γλυ-
 κείας φησὶν ἵνα μὴ πικραὶ αὐτῷ γένωνται.

25

1 μὲν omitt. l. — 2 Μούσαις L, corr. Prellerus Polem. fr. 73.
 — 3 Φιλόχορος] fr. 31 (l p. 389). — 7 Κράτης] περὶ τῶν
 Ἀθήνησι θυσιῶν fr. 5 (IV p. 370). ὁ Ἀθηναῖος] ἢ Ἀθηναῖον
 A. Heckerus Pergamenum intelligens (Philologus V p. 428). —
 11 φησὶ incl. Br. — 14 θυήν] substantivum aliunde non cogni-
 tum. — 15 προσελθοῦσαι Lasc. — 17 ἄνω] v. 19. — 18 τὸν]
 τό? — 22 δοκῶν ὑμῖν L, corr. Lasc. — 23 προσθήκην L, corr. l.

107 ἴτε, ὦ Ἀθῆναι.

111 τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ χοροῦ εὐαφόρως θέλει ποιήσασθαι.

113 σιγῆσομαι τε: ἵνα μὴ πρὸς τούτους ὁ λόγος
5 προπυνθανομένους γένηται ἀλλὰ τηρηθῇ Θησεὺ παρα-
γινόμενῳ.

115 δεῖ νοεῖν ὅτι ἐκρύβη εἰς τὸ ἄλσος.

ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν: ἐν τῷ προμαθεῖν ἔννοια καὶ
σκέψις γίνεται· οὐ γὰρ τὸν φόβον φησίν.

117 ὄρα, τίς ἄρ' ἦν;· ὁ χορὸς ἐκ τῶν ἐπιχωρίων
10 ἀνδρῶν πεπυσμένος ὅτι προσκαθέζεται τις τῷ ἱερῷ
τόπῳ τούτῳ τὰ πρῶτα ὑποχαλεπαίνοντές φησι, τίς ἄρα
ἐστὶν ἢ ποῦ διατρῖβει;

119 ἐκτόπιος συθελς] ἀπὸ ξένου τόπου ὁρμήσας.
15 συθελς] ὁρμήσας.

120 ὁ πάντων ἀκορεστάτος: παρ' ὅσον οὐδεὶς
αὐτῷ τῶν ἄλλων ἤρκεσε τόπων ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦτον
ἦλθεν ἀφόβως οἶον ὁ μηδενὶ τῶν ἄλλων τόπων ἀρ-
κεσθεὶς ἀλλ' ἐπὶ τοῦτον ἤκων ἀπληρώτως· ὅτι τοσοῦ-
20 του τόπου παρακειμένου εἰς τὸν ἄβατον ὤρμησεν.

123 πλανάτας] ἀντὶ τοῦ ξένος· οὕτω γὰρ λέγουσι
τοὺς ξένους.

124 οὐδ' | ἐγχώριος: πάντως, φησί, ξένος ἐστὶν
ἀγνοῶν· οὐ γὰρ ἂν ἐπέβαινεν εἰ ἦδει.

25 126 ἀστιβῆς] ἄβατον.

127 ἀμαιμακετᾶν] ἀκαταμαχίτων ἢ ἀπροσπελάστων.

5 παραγινόμενῳ] v. 551 sqq. — 9 σκέψις] τῶν πραττο-
μένων addit Br. φησίν] vñ addit Suid. v. εὐλάβεια. — 12
φησι] φασι Lasc. — 21 ad οὐδ' ἐγχώριος v. 124 adscriptum
in L, corr. Lasc. οὕτω] οὐ L, corr. Elmsl.

129 καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέριτως: οὐ προσβλέ-
ποντες ἀλλ' ἢ καταμύοντες ἢ κύπτοντες.

Fol. 98b

131 ἀφώνως, ἀλόγως: παριόντες, φησί, ταύτας
τὰς θεὰς [ἀλλ'] οὐδενὸς λόγου ποιούμεθα ἀλλὰ σιωπῇ
ἔχομεν, ἐν ἑαυτοῖς δὲ μόνον καὶ κατὰ διάνοιαν εὐφη- 5
μότερον διαλεγόμεθα ὅποιοι γινόμεθα ὅταν [δὲ] μά-
λιστα ἐν τινι φρικωδεστέρῳ γενώμεθα φόβῳ· ἔκρωσ
δὲ καινότερον διανόημα ἐξήνεγκεν μετὰ ἡ κατασκευῆς.

τὸ τὰς | εὐφήμου στόμα: τὴν φωνήν· στόμα γὰρ
ἡ φωνή· Ὀμηρος

10

πολέμου στόμα

καὶ Σοφοκλῆς

χαλκοστόμου κώδωνος·

ὁ δὲ νοῦς, τὴν φωνήν τῆς εὐφήμου φροντίδος ἰέντες
ὁ ἔστι μετὰ φροντίδος πολλῆς εὐφήμως τὴν φωνήν 15
ἀφιέντες, εὐφημοῦντες, φησί, καὶ καθ' ἑαυτοὺς συλλο-
γίζόμενοι εὐφημα· οἱ δὲ τὸ εὐφήμου ἀντὶ τοῦ σιω-
πηλῆς· τὸ γὰρ εὐφημεῖν ἐπὶ τοῦ σιωπᾶν τάττεται.

132 εὐφήμου] σιωπηλῆς.

133 τὰ δὲ νῦν τιν'] ὑπερβατόν, τινὰ δὲ τὰ νῦν. 20

134 οὐδὲν ἄξουνθ'] οὐδὲν σέβοντα, ἄσεβῃ· γράφε
οὐδὲν λιάζοντα ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐκτρεπόμενον ἃ προσήκει.

135 ὃν ἐγὼ λεύσσω: τὸ ἐξῆς, ὃν ἐγὼ λεύσσω
περὶ πᾶν τέμενος οὐπω δύναμαι γινῶναι ποῦ μοί
ποτε ναίει.

25

137 ναίει] διατρέβει.

4 ἀλλ' incl. Lasc., δι' Neuius. — 6 δὲ incl. Lasc. — 7
γενόμεθα φόβῳ ἔκρω L, γινόμεθα l, corr. Lasc. — 11 Il. κ 8.
— 13 Aī. v. 17. — 14 φωνήν] φ ex ev L. — 23 λεύσσω —
λεύσσω L, corr. Lasc. — 24 ποῦ] ὅπου l.

- 139 τὸ φατιζόμενον] τὸ λεγόμενον παρ' ὑμῶν.
 140 οὐπω ἀκριβῶς αὐτὸν ἑωρακότες τοῦτό φασιν.
 141 δεινὸς] ἀντὶ τοῦ ἀσεβήσ.
 142 ἄνομον] λείπει τὸ ὥς, ὥς ἄνομον.
 5 144 οὐ πᾶνν μοίρας· οὐκ ἀγαθῆς μοίρας ἀλλὰ
 κακῆς. οὐ πᾶνν τῆς πρώτης κατ' εὐδαιμονίαν μοίρας
 τοῦναντίον δὲ τῆς κατὰ δυσδαιμονίαν ἐσχάτης.
 οὐ πᾶνν μοίρας εἰμὶ πρώτης εἰς τὸ εὐδαιμονίσαι.
 145 δηλῶ· τὸ δυστυχὲς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν.
 10 148 κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμονν· καὶ ἐπὶ εὐτε-
 λέσιν αἰτήμασιν οὐκ ἂν σφόδρα ἱκέτευον εἰ μὴ ἤμην
 δυστυχῆς. τοῦτο δέ φησι παρ' ὅσον μέγας ὦν κατὰ
 μέγεθος καὶ τὴν ἡλικίαν ὑπὸ σμικρᾶς τῆς θυγατρὸς
 ὀδηγεῖται.
 15 150 φυτάλμιος] ἀπὸ φύτλης· ἀπὸ γενέσεως καὶ
 ἐξ ἀρχῆς τυφλὸς πέφνκας;
 δυσάλων· δυστυχῆς καὶ γέρων εἶ ὥς ἔστι στοχα-
 σασθαι ἀπὸ τοῦ εἶδους· φυλακτικῶς δὲ καὶ τοῦτο
 λέγουσιν ἔρτι ἑωρακότες αὐτοῦ τὸ σχῆμα τὴν πρώτην
 20 οὐχ ἑωρακότες ἀλλ' ἀγνοοῦντες αὐτόν, ἄρα πηρὸς
 ἦσθα καὶ τοιοῦτος ἐγεννήθης; οὐδέπω γὰρ τᾶλλα παθή-
 ματα ἴσασιν αὐτοῦ.
 δυστυχῆς.
 151 μακραίων τε] λείπει τὸ εἶ.
 25 152 ἀλλ' οὐ μὲν ἔν γ' ἐμοί· ἀλλ' οὐκ ἔν με,
 φησίν, αἰτιάσῃ ὥς μὴ προμηνύσαντά σοι μὴ εἰσελθεῖν
 εἰς τὸδε τὸ ἱερόν· ἐάν τις, φησίν, ἀγνοοῦντά τινα καὶ

2 φασιν] φ, α ex η L. — 6 εὐδαιμονίας L, corr. 1, Suid.
 v. εὐδαιμονέστερος. — 10 ὥρμων (ut in textu a m. rec.) L. —
 19 τὴν πρώτην] v. 140. — 21 παθήματα] π ex μ.

μιαίνοντα τόπον ἄβατον μὴ διδάξῃ αὐτὸς ἐνέχεται ταῖς ἀραῖς· οὐκ ἔμοι οὖν, φησί, προσθήσεις τὴν σὴν ἀράν· προαπαγγεῶ γάρ σοι μὴ πατεῖν τὸν ἄβατον τόπον.

155 περᾶς γὰρ περᾶς· οὕτω Δίδυμος· βαδίζεις γὰρ εἰς ὃ οὐ προσήκει χωρίον ἐπιβαίνειν.

156 ἀλλ' ἵνα — | — μὴ προσπέσης· ἀντὶ μὴ προσπέσης· καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν εἰώθαμεν λέγειν οὕτως, ἵνα παραγένη πρὸς ἐμὲ βούλομαί σοι σημαίνειν.

ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀφθέρκτῳ· τὸ νάπος ἀφθερκτον εἶρηκε παρὰ τὰς προδεδηλωμένας αἰτίας· τὸ δὲ ἐξῆς, 10 ἀλλ' ἵνα τῷδε μὴ προσπέσης νάπει ποιάεντι μετὰστηθι· ποίῳ νάπει; ὅπου κρατὴρ ὕδατος πλήρης συγκιρνᾶται φεύματι γλυκέων πότων.

158 κἀνδροσ οὖ] ὅπου ὕδατος πλήρης.

159 μελιχίων πότων· γλυκέων πότων, ὃ ἐστὶ 15 μέλιτος, οἷς μελίσσουσι τὰς θεάς· συγκιρνᾶται γὰρ ταύταις ταῖς θεαῖς ὕδατος καὶ μέλιτος κρατὴρ.

160 συντρέχει] συγκιρνᾶται.

161 πάμμορ'] ὃ περὶ πάντα δυστυχές.

163 μετὰστηθι, ἀπόβηθι· τινὲς οὕτως, πολλὰ ἐστὶ 20 τὰ κωλύοντά σε προσμένειν καὶ ἴστασθαι ἐν τῷ ἄλλει.

πολλὰ κέλευθος ἐρατύει· οἷον πολλή ἐστὶν ὁδὸς ἢ διαχωρίζουσά σε ἡμῶν· δεῖ γὰρ νοεῖν ὥς ὅτι πόρωθεν προσφωνοῦσιν αὐτὸν μὴ δυνάμενοι ἐπιβῆναι

3 προαπαγγεῶ L, προαπαγγέλλω Br., corr. Elmsl. — 4 οὕτω Δίδυμος] fr. 1; post σημαίνειν in schol. v. 156 exhibit Elmsl. — 6 ἀλλ' ἵνα — ἀντὶ μὴ προσπέσης] leguntur in L post σημαίνειν, corr. Br. — 10 προδεδηλωμένας αἰτίας] cf. v. 131 sqq. — 13 πότων circumflexu deletο L. — 16 μελίσσουσι L, corr. Lasc. — 17 κρατὴρ] χοή L, κραμα Lasc., corr. Elmsl.; χοή Langius; v. schol. v. 469. — 20 τινὲς] τίνες L, corr. Elmsl. — 23 ὅτι] ἔτι Elmsl. — 24 προσφωνοῦσιν L, corr. Lasc.

τῷ τόπῳ· καὶ ταῦτα εἰπόντων κατὰ μικρὸν ὁ Οἰδίπους
προσέρχεται καὶ ἴσταται ὥσπερ ἐν τῷ οὐδῶ τοῦ χωρίου.

166 ἔχεις] γράφε οἴσεις.

169 φώνει: εἰ θέλεις μέ τι ἐρωτῆσαι πρῶτον
5 ἀποστάς τῶν ἀβάτων καὶ ἐπιβὰς τοῖς βατοῖς τόποις
οὕτως ἐρώτα με.

πρόσθεν δ' ἀπερύκτου] πρότερον δὲ μὴ διαλέγου.

170 λογισώμεθα τί ποιήσομεν.

171 ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν: ἃ ἐκεῖνοι ἀσκοῦσι
10 τούτων καὶ σὲ δεῖ ἐπιμέλειαν ἔχειν.

172 εἰκοντας] πρὸς τὸ

χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει.

174 σοὶ | πιστεύσας: κατὰ τινα συνήθειαν ποιητικὴν Fol. 99 a

πληθυντικὸν προειπὼν ἐνικὸν ἐπέξενξεν.

181 αἰεῖς] οἶον αἰσθάνηαι τοῦ ἔσμεν.

182 ἔσπεο μ' ἂν] ἑπέο. μοι.

184 τόλμα ξείνος ἐπὶ ξείνης: ξένος ὢν ἐπὶ ξείνης
τόλμα, ὃ τλᾶμον, ταῦτα φιλεῖν ἃ καὶ ἡ πόλις φιλεῖ,
ἐκεῖνα δὲ μισεῖν ἃ καὶ ἡ πόλις μισεῖ.

20 186 τέτροφεν] ἔχει.

189 ἴν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες] ὅπου ἂν εὐσε-
βῶς πατοῦντες.

ἀντὶ τοῦ βατῶν τόπων.

191 καὶ μὴ τῇ αὐτῶν ἐνδείᾳ ἐναντιώμεθα.

25 192 ἀντιπέτρου: τοῦ ἰσοπέτρου βήματος [δὲ], τοῦ
κατ' ἴσον βεβηκότος τῷ πέτρῳ ὅπερ ἄνω εἶπε χαλκοῦν
οὐδόν· τοῦτον δὲ τὸν πέτρου ὑποτίθεται τοῦ ἀβάτου

12 Eur. Med. v. 222. μὲν] μὴ L. — 17 τόλμα] τολμᾶ L.
— 18 τόλμα] τολμᾶν L, corr. Lasc. — 25 δὲ om. Suid. v. ἀντι-
πέτρου. — 26 ἄνω] v. 57 χαλκόπους ὁδός. χαλκοῦν] χαλκόν,
δ ex οὗ L, corr. Elmsl.

ὄριον. καὶ ἄλλως: βήματος τοῦ οὐδοῦ, ἀντιπέτρον δὲ
ὅτι ἀντὶ πέτρας χαλκοῦν ἦν.

ἰσοπέτρον, χαλκοῦ.

193 κλίνης] γράφε κινήσης.

195 ἡσθῶ] ἀντὶ τοῦ καθεσθῶ. ἀπὸ τοῦ ἐσθῶ 5
τέταται.

γράφεται ἦ στῶ ὃ καὶ βέλτιον.

ἐπ' ἄκρον | λάου: ἀπὸ τῆς λάος ἐστὶ παροξυνομένης
εὐθείας γενομένης ἀπὸ γενικῆς τῆς λάος· <Ὀμηρος>

<λάος> ὑπὸ ῥιπῆς·

10

οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ε' τῆς καθόλου.

197 ἐμὸν τόδ'] τὸ ὀδηγήσαι σε.

ἐμὸν τόδ', ἐν ἡσυχία: ἀντὶ τοῦ ἐμόν ἐστι τὸ ἀρ-
μόσαι σου ἐφ' ἡσυχίας τὴν βάσιν τῇ καθέδρᾳ.

200 γεραίων ἐς χέρα: τὸ ἐξῆς οὕτω, γεραίων σῶμα¹⁵
σὸν προκλίνας ἐς χέρα φιλίαν ἐμήν· τὸ δὲ κλίνας ἀπὸ
τῆς μετοχῆς ἤσκηται ἀντὶ τοῦ κλίνας ἔσο· σχηματίζει
δέ πως αὐτὸν καὶ εὐθετίζει ἡ Ἀντιγόνη.

203 ὅτε νῦν χαλᾶς: ὅτε νῦν εἰκεις καὶ οὐκ ἀντι-
τείνεις τὸ ἐξελεθεῖν, λέγει δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ.

20

χαλᾶς] ἀντὶ θαυμαζῆν.

204 τίς σ' ἔφν] γράφε τίς ἔφνς.

205 τίς ὦν πολύπονος: τίς ὦν ἄγῃ ἀπὸ τῆς σῆς
πόλεως; ἢ οὕτω, τίς ὦν διὰ πολλῶν πόνων ἄγῃ;

5 ἐσθῶ L. — 6 τέταται] „hoc verbo usus esse videtur ut ἡσθῶ sive sic sive cum apostropho ἦ (vel ἦ) 'σθῶ scriptum explicaret“ Dind. — 7 γρ ἡσῶ L, corr. Br. — 9 Ὀμηρος add. Br. — 10 ll. μ 462. λάος add. Suid. v. λάας. — 11 Ἡρωδιανὸς] I p. 109, 6 sqq. ubi βαρυνομένης (pro παροξυνομένης) Lentzius. — 13 τὸ] τοῦ L, corr. Br. — 17 ἡσκηται] εἰρηται l. ἔσο] ἔσω L, corr. Br. — 20 τὸ] τῷ Herm. — 21 non expeditio; καθέξῃ vel ἄξῃ Dind., σχολάζεις Bekkerus. — 23 ἀπὸ τῆς σῆς πόλεως] i. e. ἀπόπολις v. 208.

γράφει τις ὁ πολύπονος.

208 ἀπόπολις] ἔρημος καὶ ἀπολὶς εἰμι.

ἀλλὰ μὴ: τὸ ἐξῆς, ἀλλὰ μὴ με ἀνέσῃ τις εἰμι
μηδὲ ἐξετάσῃς· ἐμπαθὲς δὲ τὸ χωρίον τῶν μὲν σπεν-
5 δόντων μαθεῖν τοῦ δὲ κατοκνοῦντος λέγειν, οἱ δὲ διὰ
βραχέων ἀκούοντες τᾶλλα συλλαμβάνουσιν· οὐδὲν δὲ
θανμαστὸν ἐπίστασθαι τοὺς Ἀθηναίους τὰ ἐν Θήβαις
πραττόμενα μάλιστα οὕτως ἐπισήμων ὄντων τῶν κατὰ
τὴν Σφίγγα.

10 212 δεινὰ φύσις] ἡ ἐμὴ γέννα δεινὴ ἐστὶ καὶ
ἀθλία.

218 κατακρυφάν] ἀποφυγὴν τοῦ μὴ εἰπεῖν.

220 Λαῖον ἴστε τιν' ἀπόγονον: εὖ διατέθεται
γνωριζόμενον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων Οἰδίποδα ὑπὲρ τοῦ
15 μὴ γενεαλογοῦντα ἄνωθεν ἐνοχλεῖν αὐτὸν τοῖς θεω-
μένοις· ἀλλ' ὅ γε Εὐριπίδης τοιοῦτος· ἐν γοῦν ταῖς
Ἰκέτισι τὸν Θησέα ὑποτέθεται τὰ περὶ τὸν Ἀδραστον
ἀγροοῦντα ἕνεκα τοῦ μηκῦναι τὸ δρᾶμα.

223 ὅσα, φησί, λέγω περὶ τούτων μηδὲν φοβεῖσθε· Fol. 99 b
20 δεῖ δὲ προσυπακοῦσαι ψευσαμένον μου.

225 τί προβήσεται ἡμῖν; ὁρῶ γὰρ τούτους μυστα-
τομένους με.

226 ἔξω πρόσω βαίνετε χώρας: ἀκούσαντες τὰ
κατ' αὐτὸν ἀξιοῦσιν ἐξιέναι τοῦ χωρίου· φησὶν οὖν
25 ὁ Οἰδίπους ὅτι πρότερον ὑπέσχεσθε τὸ μὴ ἐκβαλεῖν
με· οἱ δὲ φασιν, οὐδεμία τίσις ἔρχεται τοῖς προπα-
θοῦσιν ἀντιτιμωρουμένοις· καὶ ἡμεῖς οὖν ἀπατηθέντες

6 συμβάλλουσιν Lasc. — 13 τίν' L. — 14 τὸν Οἰδίποδα l.
— 15 ὀχλεῖν L, corr. Br. — 17 Ἰκέτισι] v. 104 sqq. τὰ] τοὺς L,
corr. Neuius. — 19 τούτων] ω ex ov. — 21 τούτους] τοὺς L,
corr. Br. — 25 τὸ μὴ] τοῦ μὴ L, corr. l.

ὑπὸ σοῦ ἐν μέρει ἀπατῶμέν σε· πέφρασται δὲ δυνατῶς.

227 πρὸς τὸν χορὸν ὁ Οἰδίπους.

228 μοιριδία] ἡ ἐξ Ἑρινύων· Μοίρας γὰρ νῦν τὰς Ἑρινύας.

229 ὦν προπάθῃ] διὰ τὸ τιμωρεῖν ὑπὲρ ὧν ἂν προπάθῃ.

λείπει ἡ διά.

230 ἀπάτα δ' ἀπάταις· ἡ δὲ ἀπάτη, φησί, παραβαλλομένη ἐτέραις ἀπάταις τῷ προαπατήσαντι πόνον ἔχειν ἀντιδίδωσι καὶ οὐ χάριν· καὶ αὐτοὶ οὖν νομίζουσι προσδεδέχθαι αὐτὸν καὶ ἐπηγγέλθαι τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ ἀπατῶμενοι καὶ οὐ πρότερον ἐπεγνώκότες ὅτι οἰκείοις ἐνέχεται μιάσμασι· περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸ

ἡ γλῶσσ' ὁμῶμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος· καὶ ἐκεῖνος γὰρ ἀπατηθεὶς ὤμοσεν.

231 παραβαλλομένα] ἀντισουμένη.

232 ἀντιδίδωσιν] τῷ ἀπατήσαντι ἐξ ἀρχῆς.

234 ἄφορμος] ἀφορμηθεὶς.

237 ὦ ξένοι | αἰδόφρονες· τὸ τῆς Ἀντιγόνης πρόσωπον ὅλον καὶ τοῦ χοροῦ τὸ τετραστίχον ἀθετοῦνται· κρεῖττον γάρ φασιν εὐθέως τῷ δικαιολογικῷ χρήσασθαι τὸν Οἰδίπουν πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ τὰ πράγματα αὐτοῖς οὐκ ἐν καιρῷ ἔστιν ἀλλ' ἐν δυσπραγίᾳ ὥστε ἐπαφρόδιτον εἶναι αὐτοῖς τὴν ἐλεεινολογίαν καὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον ἡ Ἀντιγόνη πληροῖ· ἐπεὶ μέντοι οὐ πείθονται τότε δικαιολογικώτερον καὶ ὥσπερ ἀπολογούμενος

7 προπαθῇ L, corr. Lasc. — 16 Eurip. Hipp. v. 612. ὁμῶμοκεν L. — 21 excidit obelus. — 23 φασιν] φησιν L, corr. Lasc.

ἐκφέρει τὰ ἐξῆς ὁ Οἰδίπους, ὅτι ἀκουσίᾳ ἐστὶν αὐτῷ
τὰ ἀμαρτήματα· καὶ εἰ ταῦτα τῆς ὁμοίας ἔχεται δυνά-
μεως τοῦ ποιητοῦ καὶ καθόλου θαυμαστή τις ἐστὶν ἡ
οἰκονομία τοῦ δράματος· οὐδὲν δὲ ἐν τοῖς Διδύμων
5 τούτων ὀβελισθὲν εὔρομεν.

ἀλλ' ἐπεὶ] ἐπειδὴ· ἐστὶ γὰρ ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ,
ὁ δὲ δὲ ἀντὶ τοῦ δῆ. πλεονάζει ὁ ἀλλά.

238 γεράν] ἁλαόν.

ἐκ τοῦ ἐπιθέτου νεύει εἰς τὴν τοῦ πατρὸς ἀπο-
10 λογίαν.

240 ἀκόντων] τῶν ἀκουσίων ἢ τῶν ἀπαρεσκόντων
ὑμῖν.

243 οὐ καλοῖς προσορωμένα: οὐ καλοῖς ὕμῃσιν
ὀρῶσα τὸ σὸν ὕμῃ· ὀφθαλμοὶ γὰρ ὀφθαλμοὺς αἰδεῖ-
15 σθαι ποιοῦσιν.

προσορωμένα] ἀντὶ ὀρῶσα τούτους ὦν καὶ δέομαι.

245 ὥς τῆς ἀφ' αἵματος: ὥς ἂν τῆς κοινῆς ἀν-
θρωπότητος ἔχουσα τὸ συγγενές· ἢ τοιαύτας ἐκτεταί-
ποιοῦμαι οἷας ἂν τις προσαγάγοι τοῖς συγγενέσιν.

20 246 τὸ ἐξῆς, ἄντομαι τὸν ἄθλιον αἰδοῦς κῦρσαι.

250 ἐκ σέθεν ἄντομαι: λείπει ἐκείνου ἵν' ἢ ὑπὲρ
ἐκείνου σε ἄντομαι ὃ ἐκ σέθεν τίμιόν ἐστί σοι· ἀντὶ
ὃ ἐκ σῆς προαιρέσεως τίμιόν σοί ἐστιν.

252 οὐ γὰρ ἴδοις ἀναθρῶν: τὸ ἐξῆς, οὐ γὰρ

1 τὰ ἐξῆς] v. 258 sqq. — 2 καὶ εἰ] corruptum; an καίτοι?
— 3 καὶ καθόλου] καὶ omitt. Lasc. — 4 Διδύμων] fr. 2; „vide-
tur Pii esse adnotatio Didymi verbis, in quantum potuit, ser-
vatis“ M. Schm. — 5 ὀβελισθέντων L, corr. Lasc. — 7 δῆ]
δῆ L. — 13 οὐ καλοῖς] in textu L „οὐκ α . . λοῖς, α in litura
trium literarum posito et λοῖς a m. rec. inserto“ Dind. — 18
ἔχουσα] ἐχούσης L, corr. Herm. — 20 κῦρσαι (ut in textu) L,
corr. Herm. — 24 ἀναθρῶν etiam in textu L. τὸ ἐξῆς] οὕτως
addit l.

ἰδοῖς ἀναθρῶν βροτῶν ὅστις ἂν ἐκφυγεῖν δύναιτο εἰ
θεὸς ἄροι.

256 οὐ σθένοιμεν ἂν | φωνεῖν: ἀλλ' ἐμμένομεν
τοῖς λεχθεῖσιν, λέρομεν δὲ τὸ ἀναστῆναι τοῦτον τοῦ
ἱεροῦ <καί> μὴ μολύνειν αὐτό. 5

258 τί δῆτα δόξης: ὥς μάτην τῆς περὶ τῶν Ἀθη-
νῶν κατεχούσης δόξης ὅτι ἄρα φιλοικτίρμων τις εἴη
καὶ ἱκεταδόκος· καὶ ὁ Κυρηναῖος

οὔνεκεν οἰκτεῖρειν οἶδε μόνη πολίων

ἐν τῷ τέλει τοῦ β' τῶν Αἰτίων. 10

Fol. 100a

260 ἐπεὶ καὶ Ἑλέου βαμὸς ἐν Ἀθήναις ἴδονται.

263 κἄμους ποῦ ταῦτ' ἐστίν: καὶ μοι ποῦ ταῦτά
ἐσσι, τὰ λεγόμενα περὶ Ἀθηνῶν;

264 ἐκ τῶνδε] ἀφ' ὧν αὐτὸν ἐξανέστησαν.

ἐλαύνετε] παρ' ὑμῶν δῆλον ὅτι τῶν Ἀθηναίων. 15

266 ἀπὸ κοινοῦ τὸ δεῖσαντες.

267 πεπονθότ' ἐστὶ μάλλον: μάλλον ἔπαθον ἢ περ
ἐποίησα· οὐκοῦν καὶ συγγνώμης ἄξιός εἰμι.

τὸ ἐξῆς, ἢ δεδρακότα, τοῦτ' ἐγὼ καλῶς ἐξοῖδα.

268 μητρὸς] ἔργα δῆλον ὅτι. 20

269 τοῦτ' ἐγὼ καλῶς | ἐξοῖδα: οἶδα ὅτι μάλλον
ἠδικήθην ἢ περ ἠδίκησα.

271 ὥστ' εἰ φρονῶν] ἔπρασσον: ἄκων μὲν, φησίν,
ἔδρων εἰ δὲ καὶ ἐκὼν προπαθὼν ἡμυνάμην, δῆλον δὲ
διὰ τὸ βλαβῆναι ὅτε ἐγεννήθην· ὥστε δύο μοι, φησί, 25
βοηθεῖ, ἢ τε ἄγνοια καὶ τὸ προπαθόντα ἀμύνασθαι.

273 ἰκόμην ἔν' ἰκόμην] τὴν τοῦ πατρῷου φύνου
λέγει ὁδόν.

1 βροτῶν l. — 5 καὶ addidi. — 9 Callimachi fr. 21. —
10 αἰτίων L, corr. Bentleyus. — 12 γέ πον (ut in textu) L.

277 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες· ἐπεὶ κατὰ πυθόχρη-
στον ἐληλυθέναι φησὶ καὶ γνώμῃ θεοῦ· μὴ ἐναντία
τοίνυν τοῦ θεοῦ ποιεῖτε.

278 ζήτει.

5 280 φυγὴν] ἔκφευξιν.

281 μήπω γενέσθαι φωτός· ὃ βούλεται λέρειν
μηδένα διαφυγεῖν ποτε φῶτα ἀνόσιον ἀνθρώποις·
ἀνόσιον ἐν ἀνθρώποις ὡς τὸ

δικαιότατος κενταύρων·

10 φυγὴν δὲ ἀντὶ τοῦ ἔκφευξιν.

282 ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε· ἀντὶ τοῦ μὴ περι-
καλύψης θεοὺς καὶ Ἀθήνας οἷον ἀνόσια πράττων μὴ
ἀφάνιζε τὰς Ἀθήνας.

ξὺν οἷς] σὺν τοῖς θεοῖς.

15 284 ἐχέγγυνον] ἀσφαλῆ.

285 ῥύου] σφῆξε.

287 ἱερὸς] καθαρός.

καὶ φέρων | ὕνησιν ἀστοῖς· ἐρεῖ γὰρ ὡς ἔσται ποτὲ
αὐτοῖς ἔχθρα πρὸς Θηβαίους ἐν ἧ κρατήσουσιν αὐτῶν
20 διὰ τὸ <τὸν> τάφον αὐτοῦ παρ' Ἀθηναίοις τυγχάνειν·
ἦν γὰρ τι λόγιον ἐν ἧ ἂν ταφῇ χώρα ἐκείνην μηδὲν
κακὸν πείσεσθαι ὑπὸ Θηβαίων.

292 εἶπεν γὰρ σφῆξεν τὰς Ἀθήνας.

293 λόγοισι γὰρ | οὐκ ὠνόμασται· ὅσα εἰρηταί σοι
25 ἐνθυμήματα περὶ τῆς σωτηρίας τῶν Ἀθηναίων· ἀρεαί

7 διαφυγεῖν] εἰ ex ἡ. ἀνόσιον L. — 9 ll. 1 832. — 18 ἐρεῖ]
v. 607 sqq. — 20 τὸν addidi; cf. schol. v. 457. ἀθηναίους L,
corr. l. — 21 λόγιον] cf. schol. v. 1156. — 22 Θηβαίων] θῶν
i. e. θεῶν L, corr. Elmsl.

δέ μοι, φησί, τὸ τοὺς ἡγεμόνας μου περὶ τούτων σκοπεῖν.

294 βραχέσι] εὐτελέσι.

297 εὖ τῇ οἰκονομίᾳ ὥστε μὴ διατριβάς γενέσθαι
τίς ὁ κωλύσων ἔσται.

5

301 τὸ γὰρ ὄνομα Οἰδίποδος πανταχοῦ.

Fol. 100b

304 εἰκὸς οὖν ἔστιν ἡμῶν ἀκηκοότων καὶ ἕτερον
μεμαθηκέναι· ὁ γὰρ ἀπεληλυθὼς πρότερον οὐδέπω
μεμαθήκει ὅστις ἦν· τῷ γὰρ χορῷ πρῶτῳ ὁμολόγησεν·
διὰ μέσου δὲ τὸ θάρσει.

10

305 διὰ τὰς πράξεις οἶον τὴν Σφίγγα καὶ ὅσα
ἄλλα αὐτῷ πέπρακται.

307 λείπει.

λείπει ἢ περὶ, περὶ σοῦ κλύων.

309 ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὐτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις ἔστιν 15
<χρήσιμος>.

φίλος] ἀντὶ τοῦ χρήσιμος.

311 ἢ Ἰσμήνη πρόσεισι τὰ κατὰ τοὺς ἄρρενας
ἀπαγγέλλουσα παῖδας τοῦ Οἰδίου πῶς ἔσχον.

312 ἡμῶν] ἀντὶ τοῦ πρὸς ἡμᾶς.

20

Αἰτναίης] τῆς Σικελικῆς· λέγει δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης.

313 ἡλιοστερῆς· σκιαστική· πλατύπιλος κυνὴ τὴν
ὄψιν αὐτῆς περιέχει καλύπτουσα καὶ ἀφαιρουμένη τὴν
ἡλίωσιν· τὸ ἐξῆς δέ, κρατὶ ἡλιοστερῆς κυνὴ.

314 κυνὴ πρόσωπα Θεσσαλῆς· καὶ γὰρ περισσοὶ 25
ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ πῖλοι ὥς καὶ Καλλιμάχος

ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέον Αἰμονίηθεν
μεμβλωκὸς πύλημα περίτροχον ἄλλαρ ἔκειτο
ἰδεὸς <ἐνδίοιο>.

4 cf. schol. v. 887. — 16 χρήσιμος] addidit Suid. v. φίλος.
— 27 fr. 124. εἰδεὸς ἀμφιδέοι (ἀμφὶ δέ οἱ Lasc.) — πύλημα

κυνῇ] περικεφαλαία.

316 ἄρα ἐστὶν ἡ Ἰσμήνη; ἄρα οὐκ ἔστιν;

319 τὸ ἐξῆς, φαιδρὰ προστείχουσα· φαιδρὰ δὲ ἀντὶ τοῦ φαιδρῶς.

5 320 σημαίνει] εἰς γνῶσίν με ἐφέλκεται.

323 ἐκ τῆς φωνῆς ἔξεστι μαθεῖν.

326 τὸ ἐξῆς, εὐροῦσα δεύτερον.

329 δυοῖν] σοῦ καὶ Ἀντιγόνης.

330 τροφαί] ἡμῶν δῆλον ὅτι.

10 331 ἐμοῦ τρίτης] οἱ γὰρ περιλαμβάνοντές τινα καὶ ἑαυτοὺς τρόπον τινὰ περιλαμβάνουσιν· ἰδιαζόντως δὲ εἶπεν ὡς ἑαυτῆς τρίτης διγγάνει εἰ μὴ ἄρα πρὸς τὸ δυσάθλιαι ὑπήντηκεν.

332 σῇ, πάτερ, προμηθία] ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν σὴν 15 πρόνοιαν.

335 ποῖ νεανίαί πονεῖν;] ποῦ τοῦ πονεῖν εἶδιν;

336 δεινὰ δ' ἐν κείνοις τὰ νῦν] νῦν δὲ τὰ ἐν ἐκείνοις δεινὰ ἐστίν.

337 ὦ πάντ' ἐκείνω· διαβάλλει τοὺς Αἰγυπτίους Fol. 101 20 ὡς παρὰ τὸ πρόπον διατωμένους καὶ γυναικας καὶ ἄνδρας· Νυμφόδαρος δὲ ἐν τῷ γ' τῶν Βαρβαρικῶν γράφει οὕτως, ἔθεσι δὲ τὰ μὲν ἐναντίους τὰ δὲ ὁμοίους χρῶνται τοῖς Ἑλλήσι· τὸ μὲν γὰρ ἐξίστασθαι τοῖς πρε-

πέτρον (πέτρα 1) ἔλλαρ ἔκειτο L, ex Suid. v. πύλημα περί-τροχον· περιφερὲς σκέπασμα restituit et εἶδος in initio v. tertii posuit Toupius emend. Suid. II p. 77; ἰδεος correxit et ἐνδίοιο ex Hesychio v. εἶδος ἐνδίοιο: (cod. ἐνδίοιο, corr. Mursinus) καύματος μεσημβρινοῦ addidit Naeckius; ὕδρος Neuius. — 3 προστείχουσα etiam in textu L. — 13 δυσάθλιαι] δυσ-αθλία L, corr. Tricl. ἀπήντηκεν Schneidewinus Iahn. annal. vol. 67 p. 507. — 21 Νυμφόδαρος] fr. 21 (Muell. II p. 380). ἐν τῷ γ' τῶν <νομίμων> Βαρβαρικῶν Muellerus; cum narrat. cf. Herodot. II, 35 sqq. — 22 ὁμοίως L, corr. Lasc.

σβυτέροις τοὺς νεωτέρους ὁμοτρόπως καὶ ἡμῖν διοι-
κοῦσι τῶν δ' ἄλλων οὐδέν· ἐν μὲν γὰρ τοῖς Ἑλληνισι
οἱ μὲν ἄνδρες κατὰ τὴν ἀγορὰν οἰκονομοῦσιν αἱ δὲ
γυναῖκες ἐνδον μένουσαι ταλασιουργοῦσιν ἐκεῖ δὲ αἱ
μὲν γυναῖκες ἐν ἀγορᾷ περιπατοῦσι καὶ καπηλεύουσιν ⁵
οἱ δὲ ἄνδρες κατὰ τὴν οἰκίαν ὑφαίνουσιν· ὁ γὰρ
Σέσωστρις ἐκδηλῶναι τοὺς ἄνδρας βουλόμενος ἅτε
μεγίστης χάρας γεγεννημένους καὶ πολλοὺς ὄντας ὅπως
μὴ συστραφέντες ἐπ' ἰσομοιρίαν ὀρμήσωσι τὰ μὲν
ἐκείνων ἔργα ταῖς γυναῖξιν τὰ δὲ τῶν γυναικῶν ἐκεί- ¹⁰
νοις προσέταξεν ἵνα μὴ μόνον τῶν ὅπλων στερηθέντες
[ἀσμένως] ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν ἐπιτηδεύμα-
των ἀνεθύντες ἀσμένως ἐπὶ τοῖς ὑπάρχουσι καταμένω-
σιν· ὅθεν τοὺς μὲν ψιλούς εἶναι τὰς δὲ ἀνιέναι τὰς
τρίχας προσέταξεν καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ¹⁵
φέρειν τὰ φορτία τὰς δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων ἡνάγκασεν,
ἔπειτα δὲ τοὺς μὲν καθημένους τὰς δὲ ὀρθῶς ἐστώσας
οὐρεῖν καὶ τοὺς μὲν δύο ἱμάτια περιέβαλεν τὰς δὲ ἐν
ὑπολαμβάνων ἅμα τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ τὰς ψυχὰς
αὐτῶν ἐκδηλύνειν ὃ καὶ Λυδοῖς ὕστερον συμπεσεῖν ²⁰
φασιν.

340 αἱ δὲ σύννομοι] αἱ ἀδελφαὶ ἢ αἱ γυναῖκες.

349 νηλῖπους] ἀνυπόδητος.

354 μαντεῖ' ἄγρουσα: ποῖα μαντεῖα; ὅτι ὅπου δ'
ἐν ταφῇσεται σωτήριος ἔσται τῇ γῇ ἐκείνῃ. 25

1 καὶ ἡμῖν] ἡμῖν καὶ L, corr. Lasc. — 7 ἐκδηλῶναι] ἐλ-
κυσθῆναι L, corr. Tricl. — 12 ἀσμένως del. Tricl. — 16 ἀναγ-
νάσαι L, corr. l. — 17 ὀρθῶς] ὀρθὰς Lasc.; sed cf. Thucyd. 5,
100, 1 Class. — 20 αὐτῶν] αὐτοῖς l. — 24 δ' ἄν] „de δὲ
relativis cum ἄν coniunctis addito — dictum in Thesaurο
vol. 2 p. 929“ Dind. — 25 ταφῇσεται] ταφῇ Tricl.

362 τὸ ἐξῆς, ζητοῦσα τὴν σὴν τροφήν ἀντὶ τοῦ
τὴν δίαται.

363 τὸ ἐξῆς, δις γὰρ οὐ βούλομαι ἀλγεῖν.

367 πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς: πρῶτην ἦσαν σκοπή-
5 σαντες τῷ Κρέοντι παραχωρῆσαι τὴν σὴν βασιλείαν.
τε] ὁ τε πλεονάζει.

369 σκοποῦσι] μετοχή ἐστίν, οὐ ὄημα.

371 ἀλιτηροῦ] ἀμαρτωλοῦ, μιαιφάνος.

373 λαβέσθαι] ἀντιλαβέσθαι.

10 375 χ.

τὸ χ παρὰκειται ὅτι πρεσβύτερόν φησι τὸν Πολυ-
νέικη.

378 πολλαχοῦ τὸ Ἄργος κοῖλόν φασι καθάπερ καὶ
ἐν Θαμύρᾳ

15 τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι
καὶ ἐν Ἐπιγόνοις

ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον
Ἀντόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργεϊ κοίλῳ.

Ὀμηρος

20

οἱ δ' ἔξον κοίλῃν Λακεδαίμονα.

380 ὥς αὐτίκ' Ἄργος: ὥς αὐτίκα καὶ τὸ Ἄργος Fol. 101
πρὸς οὐρανὸν βιβῶν καὶ τὸ Καδμεῖων πέδον τιμαυρία
ὑποτάξων· τὸ γὰρ τιμὴ ἔσθ' ὅτε πρόστιμον δηλοῖ.

Ὀμηρος

25

εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος·

11 Euripides Phoen. v. 71 contrarium prodidit. — 13 φησι
Lasc. — 14 Θαμύρᾳ] ἐπιγόνοις L, corr. Kirchhoffius. — 15 fr. 222.
κατοικήσαντα L, corr. I. — 16 ἐπιγόνους] Θαμυρία (Θαμύρα
Lasc.) L, corr. Kirchhoffius; „epigonos concedes dici cyclicum
carmen“ Nauckius; fragm. omisit Kinkelius. — 18 σίνιν L. —
20 Od. δ 1. — 22 βιβῶν] βιβῶν L, corr. Lasc. — 25 Il. γ 288.

ἐκάτερον δὲ ἢ ἀντὶ τοῦ καὶ ἐστὶ· τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως, ὥς αὐτίκα ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων ἢ τὸ Ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν τουτέστιν ἢ τὸ Ἄργος ὑψώσων τῇ εὐκλείᾳ, ὥς πορθησόντων Ἀργείων τὰς Θήβας καὶ κατὰ τοῦτο ἐνδόξων γενησομένων· ὑπερ-⁵ βατὸν οὖν ἐστὶ καὶ τὸ ἐξῆς οὕτως, ὥς αὐτίκα ἢ πρὸς οὐρανὸν τὸ Ἄργος οἴσων [ἢ] ἐπὶ μέγα αὔξημα ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων· ἄλλως γὰρ ἀκούειν τραχύτερον.

382 ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς] οὐ μέχρι λόγων προκό-¹⁰ πτοντα.

386 ὥραν] φροντίδα.

388 ποίοισι τούτοις;· οἱ ὑπομνηματιστάμενοι γράφουσιν οὕτω, χρησμὸς τοιοῦτος γέγονεν ὁποτέρῳ ἂν ὁ Οἰδῖπους πρόσθῃται τοῦτον κρατεῖν καὶ χωρὶς <καὶ>¹⁵ κατὰ κοινὸν τοῖς Θηβαίοις ὅτι ἔσται αὐτοῖς μεγάλων κακῶν αἴτιος ἔαν μὴ θάψωσιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς χώρας· ἐβουλόμην δὲ αὐτοὺς μαρτυρίᾳ χρήσασθαι ἢ συγγραφῆως ἢ ποιητοῦ.

390 εὐνοίας χάριν· ἐν τοῖς ἀναγκαιοτέροις τῶν²⁰ ἀντιγράφων γράφεται εὐσοίας χάριν ὃ καὶ οἱ ὑπομνηματιστάμενοι ἀξιοῦσιν· εὐσοίαν δὲ φασὶ τὴν εὐθένειαν καθάπερ καὶ ἐν Ἀμφιτρύωνι

ἐπεὶ δὲ βλάστοι τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν
εὐσοίαν ἀρεῖ.

25

ἵνα εὐνοῆς αὐτοῖς.

392 κράτῃ] δύναμιν.

3 βιβῶν] βῖων L, corr. Lasc. — 4 πορθησόντων L, corr. Lasc. — 5 γινομένων L, corr. Lasc. — 7 ἢ inclusi. — 15 καὶ add. Elmsl. — 22 εὐθένειαν Suid. v. εὐσοία. — 24] fr. 119. ἐπὶ δὲ βλαστοὶ (βλάστοι l) L, corr. Lasc.

395 γέροντα δ' ὀρθοῦν: τὸν ἄπαξ ἐν νεότητι
πεσόντα ἐν γήρῳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον.

φλαῦρον] χαλεπόν.

399 στήσωσι] κατοικίσωσι.

5 ὅπως | κρατῶσι μὲν σοῦ] ἀντὶ ὅπως σχῶσί σε.

401 κειμένον] ἀντὶ οἰκοῦντος.

402 κείνοις ὁ τύμβος: ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς
κείνοις βαρὺς ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ξένης σοῦ θαπτομένου
δυστυχήσουσιν ἐκεῖνοι.

10 403 κἄνεν θεοῦ: οἷον πῶς ἂν τις ταῦτα δύναιτο
μαθεῖν ἄνθρωπος ὦν θείας δυνάμεως χωρὶς; πέπαιγμαι·
ὃ καὶ ἐπίσταται ὅτι Πυθόχρηστόν ἐστι τὸ λεγόμενον.

404 προσθέσθαι] ἀντὶ τοῦ κατοικίσαι.

405 χώρας] τῆς Θήβης.

15 406 μῆδ' ἴν' ἂν σαυτοῦ: μῆδὲ ἔἴην σε ὅπου ἂν σαυ-
τοῦ ἐξουσιάζης. λείπει τὸ ἔἴην δῆμα· ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸ
προσθέσθαι.

406 κατασκιῶσι] οἷον ἐν Θήβαις με χώσουσιν;

407 τοῦμφυλον αἶμα] ὁ πατρῷος φύλος.

20 408 εἰ οὐ θάπτουσί με ἐν Θήβῃ· ὁ δὲ μὴ
πλεονάζει.

409 βάρος] διὰ τὸ μὴ κατασχεῖν σε.

410 ποίας φανείσης: ποίας αἰτίας γενομένης βλα-
βήσονται; ἀντὶ ὑπὸ θεῶν, ὑπὸ Ἑρινύων ἢ ὑπὸ τίνος;

25 413 παρὰ τῶν θεωρῶν κλύουσα.

414 ἐφ' ἡμῖν] ἀντὶ τοῦ δι' ἐμέ.

415 ὧς φασιν] οἱ θεωροί.

421 ἐν μηδενὶ ἑτέρῳ τὸ τέλος αὐτοῖς ἀποβαίη

12 δ καὶ ἐπίσταται κ. ε.] corrupta; τοῦτο δὲ λέγει ἐπεὶ
οὐκ ἐπίσταται Br. fere cum Triclinio. — 16 ἐξουσιάζη L, correxi.

τῆς μάχης ἢ ἐν ἐμοὶ οἶον μηδεὶς ἄλλος κύριος γένοιτο
ὥστε διαλυῖσαι τὴν ἔριν αὐτῶν ἢ ἐγώ.

vol. 102 a

424 ἀπαναίρονται] κατ' ἀλλήλων ἐπαίρουνσιν.

425 εἰ γὰρ ἐν τῇ ἐμῇ ἐξουσία γένοιτο οὐδὲ εἷς
αὐτῶν ζήσεται.

5

430 αὐτοῖν ἐπέμφθην: τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς οὐκ ἐπήρ-
κεσαν· ἐνῆν γὰρ αὐτοῖς [τὸ ἐφ' αὐτοῖς] τοῦτο πράξαι
ὥς αὐτάρκως κεκολασμένου τῇ πηρώσει.

431 τοῦτ'] τὸ ἐξορισθῆναι.

436 τούτου τοῦ ἔρωτος οὐδεὶς με ἐπολεῖ ἀπολαῦ- 10
σαι, τοῦ ἀποθανεῖν δέ φησιν.

437 ὅτε <δ> θυμὸς ἦν πέπειρος.

438 ὅτε ἐκείνοι ἔγνωσαν πέψαντά με <τὸν θυμόν>.

443 οἶον ἀντιλογίας βραχείας ἔδει ποιήσασθαι
αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς διακομένου τῶν Θηβῶν.

15

448 τὼ δ' ἐκείνοι δέ, οἱ ἄρρενες.

450 τοῦδε συμμάχου] ἐμοῦ.

452 ἐγῴδα] ἐγὼ οἶδα, ἐγῴδα.

457 εἰ ὑμεῖς συμβάλλησθέ μοι <τῷ> ἑαυτῶν συμ-
βάλλεσθε· χρησμὸς γὰρ ἦν ὥς εἰ Ἀθηναῖοι τοῦ τάφου 20
αὐτοῦ ἐγκρατεῖς γένωνται ἔσοιτο αὐτοῖς ποτε σωτὴρ
πολιορκουμένοις ὑπὸ Θηβαίων εἴτε κατὰ τὸν Πελο-
ποννησιακὸν πόλεμον εἴτε κατ' ἕτερον· ταῦτα δὲ εἰδὼς
ποιητικώτερον ὑπὸ τοῦ Σοφοκλέους πεπλάσθαι ἐπὶ
θεραπείᾳ τῶν Ἀθηναίων· πολλαχοῦ δὲ οἱ τραγικοὶ 25
χαρίζονται ταῖς πατρίσιν ἔνια.

458 πρὸς] σύν.

7 τὸ ἐφ' αὐτοῖς inclusi. — 12 ὁ addidi. — 13 πέψαντά
με L, corr. et τὸν θυμόν addidit Lasc. — 14 ἀλλά ποιν συμφορῶν
λόγον (pro ἀλλ' ἔπους συμφορῶν χάριν) lemma est in l. — 19
συμβάλλεσθε] συμβαλεῖσθε Langius. τῷ addidi. ἑαυτῶν] ἑαυ-
τοῖς l. συμβάλλεσθε] συμβαλεῖσθε? — 21 γέγονται L, corr. Lasc.

462 ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς: ὅτι δὲ σφάζειν* ὑπισχνῇ
τὴν πόλιν ὑποθέσθαι σοι βούλομαι τὰ χρήσιμα· Ἀττι-
κὼς δὲ πάνυ τῇ συντάξει καὶ πιθανῇ λοιπὸν ἡ χάρις
τῶν ἐγκωρίων ἀνδρῶν· παραινοῦσι γὰρ αὐτὸν καθα-
5 ρίσαι τυχεῖν ἵνα ἡττόν πως ἐναγῆς φαίνοιτο.

465 ὥς φῆς προξένει μοι καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα·
οὐ γὰρ δυνήσασθαι τελεῖν.
προξένει] λέγε.

467 καὶ κατέστυψας: καθικέτευσας, μετὰ ἱκετηριῶν Fol. 102
10 ἀφίκον· ἐὰν δὲ γράφηται κατέστυψας οἷον κατεβάτευ-
σας ὃ καὶ πιθανώτερον· δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο κελεύ-
ουσιν αὐτῷ καθαίρεσθαι ὅτι εἰς ἄβατον ἐπέβη τόπον
τοῦ ἱεροῦ τῶν Σεμνῶν.

κατέστυψας] κατεβάτευσας.

15 γράφε κατάστυπον, μεθ' ἱκετηριῶν ἀφηγοῦ. ὅτι
στέμματα ἔλεγον καὶ τὰ ἔρια· καὶ παρ' Εὐριπίδῃ

ᾧ στέμματα ξήνασ' ἐπέκλωσεν.

469 πρῶτον μὲν ἱερᾶς: ἐξ ἀνέου πηγῆς ὕδαρ
ἄρυσαι καὶ οὕτω χοὰς ταῖς θεαῖς ποιήσον ἀπὸ τῶν
20 κρατήρων πλήσας αὐτοὺς [ἀπὸ] τοῦ ἀντληθέντος ὕδατος.

471 ἀντὶ καὶ ὅταν ἀρύσσωμι τί πράξω;

472 ἀνδρὸς εὐχειρος: ἐπὶ τὸν Δαίδαλον ἢ ἀνα-
φορὰ περὶ οὗ Φερεκύδης φησὶν οὕτω, Μητίονι δὲ τῷ

9 κατέστυψας in lemm. (ut in textu) L, corr. Elmsl. —
9 et 15 ἱκετηριῶν L, corr. Suid. v. κατάστυπον. — 10 κα-
τέστυψας] κατέστυψας L, corr. Lasc. — 15 ὅτι — ἐπέκλωσεν]
leguntur in L post κρονισμῷ in schol. v. 475; corr. Suid. v.
κατάστυπον. ἀφηγοῦ] ἀφικοῦ Wunderus. — 17 Orest. v. 12.
ἐπέκλωσεν θεὰ 1. — 19 ἀρύσαι L, corr. Lasc. — 20 ἀπὸ in-
clusi. — 23 Φερεκύδης] libr. X fr. 105 (I p. 97). Μητίονι]
μητῖνφ L, corr. Muell. ex Apollodor. 3, 15, 2, Pausania, aliis.

Ἐρεχθέως καὶ Ἰφινόῃ γίνεται Δαίδαλος ἄφ' οὗ ὁ
δῆμος καλεῖται Δαιδαλίδαι Ἀθήνησι.

εὐπαλάμουν.

εὐπαλάμουν κατὰ τὴν μετάληψιν.

473 καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους: τὰ ὦτα ὧν ἔστι
λαβέσθαι· ἀμφιστόμους δὲ τὰς ἐκατέρωθεν ἔστομο-
μένας ἢ διὰ τὸ ἐκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας εἶναι
ἢ τὰς πρόσωπά τινα θηρίων ἐκατέρωθεν ἐχούσας.
ἔρεψον καὶ τῶν κροτήρων τὴν κεφαλὴν.

λαβὰς] ὠτία.

10

ἀμφιστόμους] διὰ τῶν προτομῶν.

475 οἶδς νεαρῶς] ἀντὶ τοῦ νέας.

οἰοπόκω μαλλῶ: στολισμῶ καὶ κροκισμῶ.

οἰνεοτόκω] οἰοπόκω.

βαλὼν] ἐρίφ στέφον.

15

477 χόας χέασθαι σπάντα πρὸς <πρώτην> ἔω:
πρὸς τὴν ἀνατολήν· καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰς ἐκχύσεις πρὸς
ἥλιον ἐποιοῦντο καθάπερ καὶ ἐν Ἡλέκτρῳ

τοιαῦτα τοῦ παρόντος, ἡνίχ' ἡλίω

δείκνυε τοῦναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένον·

20

καὶ οἱ τοὺς καθαροὺς δὲ ἐπιτελοῦντες πρὸς τὴν ἔω
ἵστανται· Κρατῖνος ἐν Χείρωνι

ἄγε δὴ πρὸς ἔω πρῶτον ἀπάντων ἵστω καὶ λάμβανε χερσὶν
σχῖνον μεγάλην.

2 δαιδαλίδα L, corr. Lasc. — 10 ὠτία] ὦτα Suid. v. λαβαῖς. — 11 προτόμων L, corr. Dind. διὰ τὴν προτομήν Lasc. — 14 οἰνεοτόκω] conflatum ex νεοτόκω et οἰοπόκω. — 17 ἐκθύσεις L, corr. I; Plutarch. Marcell. 28: καὶ περὶ τὰς ἐκχύσεις (ἐκθύσεις male Reisigius) καὶ ἀποτροπὰς δυσμεροῦντες οἱ μάντις κατεῖχον αὐτὸν ἐν Ῥώμῃ, Suid. v. χόας: ἐκχύσεις, schol. Aristoph. Acharn. v. 961. — 19] v. 424—425 ubi του et δεικνυσι L. — 23] fr. VII (Mein. II p. 151). χερσὶ L.

πρὸς πρώτην ἔω] ἀντὶ περὶ τὸν ὕρθρον.
ἔω] ἀνατολήν.

478 τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῶν κρατήρων χέω;

479 τρισσάς γε πηγὰς] ἀντὶ τὸ ὕδωρ ἀπὸ τριῶν
5 πηγῶν.

τὸν τελευταῖον] τὸν ὕστερον κρατῆρα.

481 ὕδατος, μελίσσης: ὕδατος καὶ μέλιτος· ἀπὸ
γὰρ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον· καὶ ἐν Ἑρασταῖς
γλώσσης μελίσσης τῷ κατεργηνοτάτῳ.

10 βούλεται δὲ λέγειν τὸ μελίκρατον.

μελίσσης] μέλιτος.

λείπει ὁ καί.

μηδὲ προσφέρειν μέθυ] ἄοινοι γὰρ αἱ θεαί.

482 ὅταν δὲ τούτων γῆ: ὅταν δὲ τὰς χάς χέω-
15 μιν ἐπὶ γῆς τί χρή με ὕστερον δοῦναι;

483 τρεῖς ἐννέα: τρεῖς ἐννέα τιθεὶς κλῶνας ἐλαίας
ταύτας ποιοῦ τὰς εὐχάς.

485 ἡδέως ἀκούσασθαι τῶν εὐχῶν· μέγιστον γὰρ
ταύτας μαθεῖν.

20 486 ὥς σφας καλοῦμεν: ὥς καλοῦμεν αὐτὰς Εὐ-
μενίδας οὕτως αὐτὰς καλῶν κάξευμενῶν καὶ ἵλεως
ποιούμενος ἰκέτευε αὐτὰς δέχεσθαι σε τὸν ἰκέτην ἐπὶ
σωτηρίᾳ· ἀπὸ τῶν στέρων ἀντὶ μὴ ἐξ ἐπιπολῆς ἀλλ'
ἐνδιαθέτως.

25 488 οἶον ἢ σὺ ταῦτα ποιεῖς ἢ ἄλλος τις ὑπὲρ σοῦ
ταῦτα ποιεῖται.

489 ἄνυστα φωνῶν: ἀνήκονστα ἀντὶ ἡρέμα καὶ

3 ἀπὸ] ἐπὶ L, corr. Meinek. — 9] fr. 160. — 13 ἄοινοι]
v. 100. — 15 ἐπὶ τῇ γῇ l. — 21 καὶ κάξευμενῶν l. — 23
ἀπὸ] ἐπὶ L, corr. Elmsl. ἐξεπιστό¹ L, corr. Tricl.

συντόμως· τοῦτο ἀπὸ τῆς δρωμένης θυσίας [φησί]
ταῖς Εὐμενίσιν φησί· μετὰ γὰρ ἡσυχίας τὰ ἱερὰ δρῶσι
καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀπὸ Ἑσυχίου θύουσιν αὐταῖς καθ-
άπερ Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἐρατοσθένην φησὶν οὕτω,
τὸ δὲ τῶν εὐπατριδῶν γένος οὐ μετέχει τῆς θυσίας 5
ταύτης, εἴτα ἐξῆς, τῆς δὲ πομπῆς ταύτης Ἑσυχίδαι,
ὃ δὴ γένος ἐστὶ περὶ τὰς σεμνὰς θεάς, [καὶ] τὴν ἡγε-
μονίαν ἔχουσι καὶ προοθύνονται πρὸ τῆς θυσίας κριὸν
Ἑσυχῶ ἱερόν, ἥρω τοῦτον οὕτω καλοῦντες· διὰ γὰρ
εὐφημίαν οὗ τὸ ἱερόν ἐστι παρὰ τὸ Κυλώ- 10
νειον ἐκτὸς τῶν ἐννέα πυλῶν· καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ
ἐν τῇ περὶ θεῶν ιζ' περὶ τοῦ τῶν Ἑσυχιδῶν γένους
καὶ τῆς ἱερᾶς φησί· καὶ Καλλίμαχος

νυφάλλια καὶ τῆσιν ἀεὶ μελιηδέας ὕμνας
λήττειραι καίειν ἔλλαχον Ἑσυχίδες.

15

491 δράσαντι] ὡς καθαρθέντι.

492 ἄλλως δὲ] μὴ καθαρθέντι.

495 οὐχ ὁδωτά· οὐκ ἐν ὁδῷ οὐδὲ ἀνυστὰ οἶον
οὐ βαδιστέα μοι οὐδὲ πρακτέον ταῦτα· λείπομαι γὰρ
τῆς πράξεως ὑπὸ δύο κακῶν, τῷ τε μὴ δύνασθαι καὶ 20
τῷ μὴ ὁρᾶν.

497 σφῶν δ' ἡ ἵερα· εἰρήμεσαν γὰρ ὅτι καὶ
ἄλλῳ ἐξῆν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν καθαρόν ποιήσασθαι.

1 φησί delevit librarius. — 4 Πολέμων] fr. 49 (III p. 130).
— 5 οὐ] δ Herm. — 7 περὶ] παρὰ L, corr. l. καὶ inclusi. —
8 ἔχουσι] ἔχει L, correxi. — 9 γὰρ] γοῦν Lasc., τὴν Tricl.;
lacunam indicavi fort. explendam <μετὰ ἡσυχίας τὰ ἱερὰ
δρῶσι>. — 10 Κυλώνειον] κνδώνιον L, corr. O. Muellerus. —
11 Ἀπολλόδωρος] fr. 9 (I p. 429). — 13 ἱερᾶς] πομπῆς addit
Herm., ἱερείας Br. — 14] fr. 123. ὅπως L, corr. Tricl. — 15
ἡσυχίδαις L, corr. Bentleyus. — 21 τῷ μὴ] τὸ μὴ L, correxi;
τοῦ utrobique Tricl. — 22 εἰρήμεσαν] v. 488. — 23 ἄλλῳ]
ἄλλως L, ἄλλοις Tricl., corr. l.

499 ἐκτείνουσαν] τεταμένως καὶ συντόνως δοῶσαν
καὶ διακονοῦσαν.

502 οὐδ' ὑφηγητοῦ δ' ἄνευ] ἄνευ χειραγωγού·
ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἔρπειν, οὐκ ἰσχύω βαδίζειν.

5 504 χρῆσται μ' ἐφευρεῖν: χρεῖη ἔσται κατὰ συν-
αλοιφήν χρῆσται. ἀντὶ τοῦ χρεῖη ἔσται, δηλοῦται δὲ
ταῦτόν τῳ δεήσει· καὶ ἐν Τριπτολέμῳ

χρῆσται δέ σ' ἐνθένδ' αὔτις.

τοῦτο βούλομαι μαθεῖν] ἔνθα τὸ ὕδωρ ἔστιν ἡδέως
10 ἂν εἰδείην.

505 τοῦκείθεν ἄλλους: τὸ κείθεν τοῦ ἄλλους
τούτου· ἐὰν δέ τι τούτων ἀγνοῆς παρὰ τινος τῶν
ἐπιχωρίων τοῦτο μαθήσῃ· σπάνιν γάρ φησιν ἀντὶ τοῦ
εἶ τι τῆς εἰδήσεως ἀγνοεῖς περὶ τὸν τόπον.

15 508 τοῖς τεκοῦσι γάρ: ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ
μὴ ἡρείσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον.

510 δεινὸν μὲν τὸ πάλαι: τῆς Ἰσμήνης ἀποστάσης Fol. 103 a
ὁ χορὸς ἐρωτᾷ τὸν Οἰδίποδα καὶ φησι, τὸ ἐπεγείρειν
μὲν καὶ ἀναινεῖν τὰ πάλαι συμβάντα δυσχερὲς ὅμως
20 δὲ μαθεῖν ἐπιθυμῶ τὴν αἰτίαν τῆς πηρώσεως· καὶ
ἔστι παθητικά· Καλλίμαχος

τί δάκρυον εὐδον ἐγείρεις;

512 τί τοῦτο;] οἷον τί βούλει πυνθέσθαι;

513 τᾶς δειλαίας ἀπόρου: περὶ τῆς ἐγκειμένης
25 σοι ἀλγηδόνης ἡδέως ἂν πυνθούμην· ἔξωθεν δὲ ἡ περὶ.

1 συντόμως L, corr. Iuntina. — 3 ad v. 501 adscriptum
in L, corr. Br. — 5 συναλοιφήν L, corr. l; cf. schol. v. 1588.
— 7 τῳ] τὸ L, corr. l. — 8] fr. 539 ubi αὔτις. ἐνθεν δ' L,
corr. Br. — 11 τοῦ κείθεν in lemmate L. — 22] fr. 273.

515 μὴ πρὸς ξενίας: μὴ πρὸς τῆς σῆς ξενίας ἀνα-
πτύξης μου τὰ ἀναιδῆ ἔργα· ἢ οὕτω, μὴ τὰς προξενίας
σου ἐπὶ ἔργα ἀναιδῆ καταγάγῃς οἶονεῖ μὴ κατὰ τὴν
προξενίαν τὴν σὴν ἔργων γένοιο φάυλων ἀκροατῆς
ἀναπτύξαι καὶ φανερωῖσαι τὰ κατὰ ἐμὲ βουληθεῖς. 5

516 τό τοι πολὺ: τὸ ἀδιάλειπτον κακόν, τὸ κατὰ
τὴν πῆρωσιν χρῆζω ἀκοῦσαι.

518 στέρξον, ἱκετεύω: στέρξον ἃ λέγω καὶ μὴ
ἀποστραφῆς τὴν αἰτίαν εἰπεῖν ὃ ἐστὶ πρόσδεξάί με.

520 κἀγὼ γάρ] πείσομαι δῆλον ὅτι εἰς ὃ βούλει. 10

524 ἄλλ' ἐς τί;] ἄλλ' ἐς τί χωρήσει σοι τὰ
πράγματα;

525 οὐδὲν ἰδοῖς] οἶον οὐδὲν εἰδύια ἢ πόλις ἐν-
έδησέ με τῇ τοῦ γάμου ἄτῃ.

εἰδύια.

15

537 ἐπιστροφαι] συναθροίσεις, πληθος.

539 ἐδεξάμην | δῶρον: τὸν γάμον τῆς μητρός,
φῆσιν, ἀντὶ τῆς λύσεως τοῦ αἰνύματος δῶρον ἐδεξά-
μην ὃ μῆποτε ὥφελον λαβεῖν· ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν μῆ-
ποτε ὥφελον ἐγὼ παρὰ τῆς πόλεως ἐξαίρετον ἰδεῖν 20
οὕτως εἶρηκεν

ἐπωφέλῃσα πόλεος ἐξελέσθαι.

Fol. 103 b

547 καὶ γὰρ ἄλλους ἐφόνευσα: τοὺς παρόντας
σὺν τῷ Λαῖῳ ἢ ὥς ἄλλους φονεύσας ἀθῶός εἰμι καὶ
οὐ γέγονα ἐνοχος τῷ μύσει οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ πατρός· 25
οὐ γὰρ ᾔδειν.

1 ξενίας in lemm. (ξενείας in textu) L. — 2 οὕτω] οὐ L.
corr. Elmsl. προξεξενίας primo ξε delete L. — 3 οἶονεῖ]
οἶον εἰ pr. L. — 11 ἐστὶ (ἐς, τί in textu) L. — 19 et 20 ὥφελον
utrobique L, corr. Dind. ἰδεῖν] λαβεῖν Tricl.

551 πολλῶν ἀκούων· χρηστὸς δὲ Θησεὺς τὸ ἦθος
εἰσάγεται· καὶ ἔχει καὶ ἐπὶ τοῦτο τῆς οἰκονομίας
δεξιότατα.

558 προστροπήν] ὠφέλειαν.

5 562 τὸ δεύτερον ὥς ἀντὶ τοῦ ὅτι.

566 μ' οὐ] μὴ οὐ.

567 ἔξοιδ' ἀνὴρ ὦν] ὅτι ἄνθρωπος.

581 προσφορὰ] ἀντὶ προσθήκη, πρόσδοσις.

δηλώσεται] ἀντὶ δηλωθήσεται.

10 583 τὰ λοῖσθι' αἰτῇ] γράφε τὰ λοῖσθ' ἄρ' αἰτῇ
[τοῦ] βίου.

584 τοῦ ζῆν ἢ ἐπιλέλῃσαι ἢ οὐ φροντίζεις.

585 ἐνταῦθα γὰρ μοι κεῖνα· διὰ τοῦ τέλους καὶ
τὰ μέσα τοῦ βίου εὐτυχῆσει· προσδοκῶν γὰρ σὺ ὦφε-
15 ληθήσεσθαι παρ' ἐμοῦ ὅταν ἀποθάνω ζῶντά με γηρο-
βοσκήσεις.

586 βραχὺ δῶρόν με αἰτεῖς τὸ ἐν Ἀθήναις
θάψαι σε.

593 γνῶμη.

20 602 πῶς δῆτα οὔν, φησί, μεταπέμφαιντο ἔν σε εἰ Fol. 104 a
μὴ ἔστι δυνατὸν κατελθεῖν διὰ τὸ πατροκτόνον εἶναι;
ὁ δέ φησι

τὸ θεῖον αὐτοὺς ἔξαναγκάσει

τοῦτο πράττειν.

25 605 ἀντὶ ὑπὸ ταύτης τῆς χθονὸς πληγῆναι.

619 τὰ νῦν ξύμφωνα] οὕτω γὰρ ἦν ἔχθρα Θη-
βαίοις καὶ Ἀθηναίοις.

623 σαφής] ἀντὶ ἀληθείης ὥς καὶ Ὅμηρος

ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν

ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς.

624 τὰκίνητ'] οἶον τὰ ἄρρητα.

630 ἐφαίνετο] ἀνεφαίνετο· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ 5
παρ' Ὀμήρῳ

καὶ εἶρετο δεύτερον αὐτίς.

632 τοιοῦδ'] ἀντὶ φίλον.

δορυξένος] φιλό(ξενος).

ἀπλοικώτερον δορυξένους καλοῦσι καὶ τοὺς ὅπως-
10 δῆποτ' οὖν ἐπιξενωθέντας· ἢ ἐπιτατικῶς καὶ πολε-
μίοις φίλη.

Fol. 104b

636 οὐπότ' ἐκβαλῶ χάριν] οὐ καταφρονῶ τῆς εἰς
αὐτόν χάριτος.

οὐκ ἐκβάλλω ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὑποδέχομαι. 15

638 σέ: τὸν χορόν.

639 ἐμοῦ στείχειν μέτα] εἰς τὸ ἄστυ.

641 τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι] συμπράξομαι ὥς σὺ
βούλει.

647 εἰ δύναιο κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν ἐνθάδε μένων 20
μέγα ἂν δώρημα λέγοις τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς.

648 εἰ ἐμμένει σοι τὰ ἐπαγγελθέντα.

649 τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός] ἐφ' ἑαυτοῦ πεποίηται
τὴν δεῖξιν ὁ Θησεύς.

650 πιστώσομαι] πίστιν ἐπιθεῖναι παρακελεύσω. 25

2 Il. δ 404. — 7 Il. α 513. — 11 ἐπιστατικῶς L, corr. Suid. v. δορυξένος. — 12 φίλοι L, corr. l, Suid. — 21 λέγοις] εὔρησι l; „scribendum est igitur εὔροις aut εὔρημα λέγοις“ Langius. — 22 ἐμμενεῖ Br.

651 τούτου τὸ ἐξῆς ἐστὶν οὕτως, οὐκ ἂν πλέον
λάβοις ὀρκίσας με ἢ λόγῳ πιστεύσας.

652 ὄκνος] φόβος.

653 τοῖσδ'] τοῖς τοῦ χοροῦ.

5 655 ὀκνοῦντ' ἀνάρκη] οὐ νεμεσητόν μοι εἰ ὑπὸ
δέους [ἐπὶ] τὰ αὐτὰ συνεχῶς λέγω· τὸν φοβούμενον
γὰρ ἀνάρκη ταῦτα λέγειν.

οὐκ ὀκνεῖ] οὐδὲν δέδοικεν.

658 ἀντὶ τοῦ πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες
10 ἐκ θυμοῦ πέψαντες τὸν θυμὸν καὶ τὸν καθεστηκότα
νοῦν ἀναλαμβάντες ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν.

661 κείνοις] τοῖς Θηβαίοις.

662 τῆς σῆς ἀγωγῆς] λείπει ἡ περὶ, περὶ τῆς
ἐπανόδου.

15 663 <οὐδὲ> πλώσιμον· ἀδιάβατον· δεδοίκασι γὰρ
ἡμῶς.

668 μέχρι τοῦ ἀηδῶν· ἡ διατριβὴ τοῦ χοροῦ πρὸς
τὸ ἐγκώμιον τῆς χώρας αὐτοῦ τοῦ Σοφοκλέους, ἐπὶ
τὸ ἴδιον ἀπαντῶντος χαρακτηριστικόν, τὸ γλαφυρὸν
20 καὶ ᾠδικὸν μέλος.

ξένε] ὦ Οἰδίπου.

670 τὸν ἀργῆτα] τὸν λευκόγεων.

671 μινύρεται] ᾄδει.

674 ἀνέχουσα] ἄνω ἔχουσα ὡς ἐν Λυκούργῳ
25 Αἰσχύλος

ἄκουε δ' ἂν οὖς ἔχων

ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων.

6 ἐπὶ omis. Tricl. — 10 τὸν καθεστηκότα] καθεστηκότα
Suid. v. πολλά δ' ἀπειλαί. — 15 δεδοίκασι γὰρ ἡμῖν (ἡμεῖς l)
L, corr. Lasc. — 17 ἀηδῶν] v. 672. — 20 ᾠδικὸν μέλος]
μελωδικὸν Schneidewinus Iahn. annal. 67 p. 507. — 26 fr. 122.

Fol. 105 a

ὑπὲρ ἑαυτὴν ἔχουσα τὸ φυτόν.

676 φυλλάδα μυριόκαρπον: παρὰ τὸ Ὀμηρικόν

τὴν μὲν <ἄρ> οὐτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων
οὔτε μιν ἡέλιος φαέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν.

ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀνέχουσα· ἀνήλιον δὲ διὰ τὴν δασύ- 5
τητα τῶν φυτῶν.

ἀνήλιον] διὰ τὸ δάσος.

681 θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας: οἱ μὲν ὑπο-
μνηματισάμενοι γράφουσιν οὕτως, τῆς Δήμητρος καὶ
Κόρης <οὔ> φασι στεφάνωμα τὸν νάρκισσον εἶναι· 10
στάχysi γὰρ αὐτὰς στεφανοῦσι· μήποτε δὲ γραπτέον
μεγάλαν θεᾶν τῶν Ἑρινύων· καὶ γὰρ τὸ χωρίον ἐν
ῶ ἦν ὁ Οἰδίπους αὐταῖς ἀνεῖτο· ὅτι δὲ Ἑρινύων ἐστὶ
τὸ στεφάνωμα δῆλον ἐν οἷς Εὐφορίων φησὶ

πρόπορο δέ μιν δασπλήτες ὀφειλομένην . . . οἶμον 15

Εὐμενίδες ἀργῆτα θυγατρίδαί Φόρκυνος

. ναρκίσσοιο ἐπιστεφές πλοκαμίδας,

ἴσως ὅτι παρὰ τοῖς μνήμασιν ὡς τὸ πλεῖστον ἐκφύεται
ἢ ὅτι τοῦ φρίττειν καὶ ναρκῶν εἰσιν αἱ δαίμονες
αἰτιαὶ ὥστε διὰ τὸ ὄνομα συνφκειῶσθαι τὸ φυτόν 20

3 Od. τ 440. διὰει L. — 4 μιν] μὴν L. ἐμ^αβ L. — 6
φυτῶν] φύλλων Elmsl. — 10 οὔ add. Elmsl. — 12 μεγάλαν
Dind. — 15 Meinek. Euphorionis fr. LII p. 121 (Gedani 1823).
[. . .] ἄγον supplet Mein. — 16 ἀργῆτα] „sive ἀργέστα geni-
tivo casu et ultima brevi Euphorio dixisse videtur“ Mein.
θυγατρίδαί L, θυγατρίδέαι Mein. — 17] κλήμασι sup-

plet Mein. ναρκίσσοι — πλοκαμ^δ L, corr. Tricl. ναρκίσσῳ Dind.
περιστεφές Mein. — 18 ὡς τὸ] ὡς τε L, corr. Elmsl. — 19
ὅτι τοῦ φρίττειν καὶ ναρκῶν κ. ἔ.] cf. Eustath. p. 87, 25: νάρ-
κισσος Ἑριννὸς στεφάνωμα· νάρκισσός τε γὰρ ἐκ τοῦ ναρκῶν
παρηχεῖται καὶ τοῦ ναρκῶν Ἑριννύες τοῖς κακούργοις παραίτιαι.

αὐταῖς· μήποτε δὲ τὸν νάρκισσον μεγάλιν θεαῖν ἀρ-
 χαῖον στεφάνωμα ἔφη ὁ Σοφοκλῆς τῷ συλληπτικῷ
 χρησάμενος τρόπῳ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θεᾶς ἀρχαῖον στε-
 φάνωμα, τῆς Κόρης· τί δὴ ποτε; ὅτι πρὶν ἢ τὸν
 5 Πλούτωνα αὐτὴν ἀρπάσαι τούτῳ ἑτέρπετο· συλλέγου-
 σαν οὖν φασιν αὐτὴν τὸν νάρκισσον <ἀρπασθῆναι>
 ὥστε τὸ ἀρχαῖον τούτου ἕνεκα προσκεισθαι οἷον ὃ ἦν
 αὐτῇ θυμῆρες στεφάνωμα πρὶν ἢ συλληφθῆναι· αὐτῆς
 γοῦν φασὶ τὰς θεὰς ἀνθίνουσιν μὴ κεχρησθαι ἀλλὰ καὶ
 10 ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις τὴν τῶν ἀνθίνων στεφάνων
 ἀπειρησθαι χρῆσιν, ὃ δ' Ἴστρος τῆς Δήμητρος εἶναι
 στέμμα τὴν μυρρίνην καὶ τὴν μίλακα περὶ ἧς γίνεσθαι
 τὴν δικασίαν καὶ τὸν ἱεροφάντην [δὲ καὶ τὰς ἱερο-
 φάντιδας καὶ τὸν δαδοῦχον καὶ τὰς ἄλλας ἱερεῖας
 15 μυρρίνης ἔχειν στέφανον δι' αὐτὴν καὶ τὴν Δήμητρα
 προσθέσθαι ταύτην φησί.

ἄχνας] τῆς δρόσου.

683 νάρκισσος] ὄνομα βοτάνης.

μεγάλιν θεαῖν] ταῖς Ἐρινύσιν.

20 684 ὃ τε | χρυσανγῆς κρόκος: τοῖς τὸν νάρκισσον
 τῇ Δήμητρὶ ἀπονέμουσιν τοῦτο συμπράττει, ὅτι καὶ
 τῇ Νιόβῃ ὁ Σοφοκλῆς τὸν κρόκον ἄντικρυς τῇ Δή-
 μητρὶ ἀνατίθεται ὥστε καὶ νῦν τὸν λόγον εἶναι περὶ
 τῶν Δήμητρος στεφανωμάτων· καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο ἴδιον

6 ἀρπασθῆναι add. Lasc. — 9 ἀνθίνουσιν L, corr. Dind. —
 10 ἀνθίνων] ἀνθίνων L, ἀνθινῶν Lasc., corr. Dind. — 11
 Ἴστρος] fr. 25 (I p. 421). εἶναι] φησι addit Br. — 12 μίλακα
 Lasc. — 13 δικασίαν] „διαδικασία (Lasc.) περὶ μίλακος erit:
 certamen puerorum qui ex ipsis huius pompae honore digni
 sint“ Siebelisius. — 15 τῇ Δήμητρὶ Lasc. — 22 ὁ Σοφοκλῆς]
 fr. 410.

ἂν εἴη Σοφοκλέους· τοῖς γὰρ ἀνθίνουσι οὐ πάνυ φασὶν
ἤδυσθαι τὴν Δήμητρα.

ἀπὸ κοινοῦ τὸ θάλλει κατ' ἡμαρ.

686 μινύθουσιν] λήσουσι τοῦ ῥεῖν.

687 Κηφισοῦ νομάδες: κρῆναι [αἰ] νομάδες αἱ 5
ἐπινεμόμεναι ὥσπερ καὶ καταρρέουσai τὴν γῆν τοῦ
Κηφισοῦ πηγαί· ἢ ἃς ὁ Κηφισὸς ἐπινέμεται, λέγοι δ'
ἂν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ.

ὄνομα ποταμοῦ.

688 ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἡματι: ἀλλ' αἰεὶ καθ' ἡμέραν, 10
φησὶν, ἐπινύσσεται ὁ Κηφισὸς ὠκυτόκα ποιῶν τὰ πεδία
καὶ ἔγκαρπα.

689 ὠκυτόκος] ὁ ποταμός.

691 στεγροῦχου χθονός: ἴσον τῷ γονίμου ἢ ἀντὶ
πεδιοῦχου χθονός· μεταφορικῶς γὰρ [καὶ] στέονα καὶ 15
νῶτά φασι τῆς γῆς τὰ πεδιώδη καὶ εὐρέα καθάπερ αὖ
πάλιν ἀνχένας τὰ στενά.

γῆς ἐπιπέδον.

692 νιν] τὴν Ἀττικὴν.

698 φύτευμ' ἀχείρητον: ὅτι ἀπέσχοντο τῶν μορίων 20
οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσι καὶ Φιλόχορος
ὥστε ταῖς ἀληθείαις ἐρχέων αὐτὰς φόβημα τοῖς πολε-
μίοις γενέσθαι· Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐμβαλόντες ἐν τῇ
Ἀττικῇ δέκα μυριάσι Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν

1 ἀνθινοῖς L, corr. Dind. — 2 τὴν Δήμητρα] τῇ Δήμητραι
L, corr. l. — 4 λήσουσι] λήγουνσι Br. — 5 αἱ omisit Lasc.
αἱ ὥσπερ ἐπινεμόμεναι Tricl. — 7 Κηφισοῦ] Ἰλισσοῦ L, corr.
ed. Cantabrigiensis a. 1667 (v. Ferd. Stoeckeri de Soph. interpr.
p. 14). — 8 Ἀκαδημία] καθμεία L, corr. Mein.; cf. Pausan. I,
30. — 11 ἐπινύσεται (ut in textu) L, corr. l. — 14 τῷ] τὸ L, corr.

Lasc. — 15 καὶ inclusi. — 16 φασι] ^αφ., α ex η L. — 21 Φιλόχορος]
Atthid. libr. IV fr. 102 (I p. 401). — 24 δέκα] καὶ L, corr. Lasc.

ἡγουμένου τοῦ Ἀρχιδάμου τοῦ Ζευξιδάμου Λακεδαι-
μονίων βασιλέως ἀπέσχοντο τῶν λεγομένων μορίων
Ἀθηναίων δεισάντες ὥς Ἀνδροτιῶν φησίν.

699 δαῖων] πολεμίων.

5 701 γλανκᾶς παιδοτρόφον· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν
Νεφέλαις

ἀλλ' εἰς Ἀκαδημειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει·

ὁ δ' Ἴστρος καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δεδήλωκεν γρά-
φων οὕτως εἶναι· <τὸν> δὲ κλάδον [ἀπὸ]
10 τῆς ἐν Ἀκαδημείᾳ ἐλαίας ἀπὸ τῆς ἐν ἀκροπόλει φυτευ-
θῆναι φασιν, ἐπάρατον δὲ ποιῆσαι τοὺς ἐμβαλόντας
αὐτάς <εἰ> ἐκκόψει φίλος ἢ πολέμιος δι' ὃ Λακεδαι-
μόνιοι τὴν λοιπὴν γῆν δηοῦντες τῆς μὲν Τετραπόλεως
ἀπέσχοντο διὰ τοὺς Ἡρακλείδας τῶν δὲ μορίων διὰ
15 τὰς ἀράς· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ τοῖς νικήσασιν τὰ
Παναθήναια ἐλαίου τοῦ ἐκ μορίων γινομένου δίδο-
σθαί φησιν.

702 τὸ μὲν] τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας.

705 Μορίου Διός· μόριον Δία εἶπεν τὸν ἐπόπτην
20 τῶν μορίων ἐλαιῶν· καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος μόριος
Ζεὺς <περὶ Ἀκαδημειαν> ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, περὶ
Ἀκαδημειᾶν ἔστιν ὃ τε τοῦ Καταιβάτου Διὸς βωμὸς

3 Ἀθηναίων θησαντες apposito in marg. ζτ L, corr. Schneidew.
Ἀνδροτιῶν] Atthid. fr. 45 (I p. 376). — 7] v. 1005. ἀκαδημειαν
et ἀποθρέξεις L. — 8 Ἴστρος] Ἀττικῶν fr. 27 (I p. 422). — 9 . . .
[. . .] „exciderunt quae Ister de numero olearum ex arce
Athenarum in Academiam translatarum dixerat“ Dind.; cf.
Suid. v. μορίαι. τὸν addidi. ἀπὸ om. l. — 10 ἀκαδημείᾳ L,
corr. Dind. — 11 δ' ἐποιήσαντας L, correxī. — 12 εἰ addidi.
ὅστις Tricl. — 15 Ἀριστοτέλης] fr. 266 (Muell. II p. 184). — 20
ἐλαιῶν] ἔλασον L, corr. Lasc. (ἐλαῶν). — 21 περὶ Ἀκαδημειαν
addidit Lasc. Ἀπολλόδωρος] libr. XVII (?) fr. 34 (I p. 434). —
22 ἀκαδημειαν L, corr. Dind.

ὄν καὶ μύριον καλοῦσι τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς
'Αθηνᾶς ἱερὸν ἰδρυμένων.

ὄνομα τόπου.

711 εὖπιπον, εὖπωλον: παρ' ὅσον ὁ Κολωνὸς Ἰπ-
πεὺς ἐλέγετο καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ αὐτόθι Ἴππιοι. 5

712 ὦ παῖ Κρόνον: αὐτόθι φασὶ Ποσειδῶνα
πρῶτον ἵππους ζεῦξαι καὶ χαλινῶσαι· καὶ ταῦτα δὲ
ἐπὶ θεραπείᾳ φησὶ τῆς οἰκείας ὁ Σοφοκλῆς· ὁ γὰρ
Κολωνὸς Ἰππεὺς ὠνομάσθη παρ' ἧς ἐξεδέμην αἰτίας
διὰ τὸν Ἀδραστον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ σεμνότατον ἄγει τὸ 10
πρᾶγμα τῇ ποιητικῇ καταχρώμενος ἀδεία.

fol. 105b

715 περὶ τὰ τρία ταῦτα κεφάλαια μάλιστα δια-
τρίβουσι τοῦ ἐγκωμίου, ὅτι εὖφορος ἡ χώρα καὶ ὅτι
ἱππικοὶ Ἀθηναῖοι καὶ ὅτι ναυτικοί.

717 πλάτα] κῶπη.

15

719 ἀκόλουθος: ὅτι αἱ Νηρηίδες ν' εἰσιν.

720 Ἀντιρόνη ταῦτά φησιν ὁρῶσα προσιόντα τὸν
Κρέοντα μετὰ χαρᾶς· ἐπὶ τὸν Οἰδίπουν δὲ ἀφίκται ὁ
Κρέων καὶ μὴ πείσας αὐτὸν παρασπᾶται αὐτοῦ τὴν
'Αντιρόνην φθάσας κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ τὴν Ἰσμήνην 20
ἀφελέσθαι.

726 ἐγὼ] κυρῶ.

731 ὃν μήτ' ὀκνεῖτε] ὄντινα ἀντὶ ἐμὲ μὴ φοβεῖσθαι.

10 διὰ τὸν Ἀδραστον] Bachm. Anecd. I p. 38, 10: Ἀθηνᾶ
'Ἰππία — ἢ ὅτι, ὡς Μυασίας, ἡ Ποσειδῶνος καὶ Κόρης (Κορυ-
φῆς Prellerus) τῆς Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Ἀθηνᾶ τὸ ἄρμα τῶν ἵπ-
πων ἐξεῦρεν, ἄλλοι δὲ φασιν ὡς Ἀδραστον φεύγοντα καὶ ἐπὶ
Κολωνοῦνστήσαντα τοὺς ἵππους Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηνᾶν Ἰππίους
προσάγο ρεθῆναι; cf. M. Schm. Didym. p. 104 et Bekk. Anecd.
p. 350; male igitur Lasc. et Br. κατὰ Ἀνδροτίωνα cum Tri-
clinio. — 16 ἀκολούθως L, corr. Dind. Νηρηίδες Lasc. — 18
χαρᾶς] χειρὸς coll. schol. v. 1044 Neuius. — 19 περισπᾶται L,
corr. Lasc.

738 οὐνεχ' ἤκ᾽ μοι γένει] ἀντὶ ὅτι προσήκει μοι
πενθεῖν τὰ τοῦτου ἀτυχήματα ὑπὲρ πάντας Θηβαίους.

741 ἰκοῦ] ἐλθέ.

742 ἐκ δὲ τῶν μάλιστα' ἐγὼ] ἐγὼ μάλιστα σε
5 καλῶ ὁσπερ πλείστον ἀλγῶ τοῖς σοῖς παθήμασιν.

746 ἀπὶ προσπόλου μιᾶς] τῆς Ἀντιγόνης· εἰληπτο
γὰρ ὑπ' αὐτοῦ ἡ Ἰσμήνη.

755 ὥστε συγγνώμης εἰμὶ ἄξιος λέγων· οὐ γὰρ Fol. 106 a
δύναμαι κρύπτειν.

10 762 ἐν εὐλογοφανέσι λόγοις πανοῦργα βουλευόμενε.

763 πείρα· βαρυτόνως ἀναγνωστέον πείρα, οὐ
περισπωμένως· οὕτω Δίδυμος.

768 μεστός] ὡς ἐπὶ κεράμῳ, ὃ ἐστὶν ὅτε κορεσθεὶς
τοῦ θυμοῦ λοιπὸν τὰ συμφέροντα ἐβουλευόμην καὶ
15 οὐκέτι ἤθελον φεύγειν.

769 τοῦν δόμοισιν] ἀντὶ ἐν Θήβαις.

773 γένος] τὸ Ἀττικόν.

775 καὶ σὺ οὖν βούλει με εὐεργετεῖν μὴ θέλοντα.

781 τοιαῦτα] ἀντὶ χάριτος.

20 785 πάραυλον] ἀντὶ ἐν ἀγροῖς.

πόλις δέ σοι κ. ἐ.] καὶ ἵνα ἡ Θήβη ἀβλαβὴς ἔσται
ἐκ ταύτης τῆς γῆς· ἄναιτος δὲ ἀντὶ ἀβλαβῆς, ἀναι-
τίατος.

787 οὐκ ἔστι σοι ταῦτ'] οὐ προβήσεται σοι ὁ
25 σκοπός.

791 ἄρα οὐ πλέον σοῦ τὰ ἀποβησόμενα ταῖς Θή-
βαις οἶδα;

792 ἐκ σαφεστέρων κλύω] ἀντὶ καὶ σαφέστερον οἶδα.

α.
10 εὐλογοφανέσι L. — 11 πείρα in textu L. — 12 Δίδυ-
μος] fr. 3: περισπωμένως ἀναγνωστέον πείρα, οὐ βαρυτόνως
πείρα M. Schmidt. — 22 ἄναιτος] sic etiam in textu L.

793 καὶ τοῦ Ζηνὸς] δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ
 Αἰὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμοὺς ὥς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ
 φησὶ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱερφαίῃς

στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατήρ
 Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ <θεσπίσματα>

5

καὶ Ἀριστοφάνης Ἡρώσιν.

794 ὑπόβλητον· οὐκ ἀληθὲς ἀλλὰ πεπλασμένον·
 ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰ γένη τοὺς παῖδας.

795 στόμωσιν] ἀντὶ τοῦ δαίνωσιν καὶ πανουργίαν.

fol. 106b

800 ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ μὴ πεῖθεσθαι σε μᾶλλον σὺ 10
 δυστυχεῖς ἢ περ ἐγώ.

803 πείθειν] πείθειν με εἰς τὸ ἀκολουθεῖν σοί.
 τοῦσδε] τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ.

805 λῦμα· κάθαγμα ὃ ἐστὶν ἀπαίδεντος μέχρι
 γήρως μενεῖς;

15

807 βουλόμενος ἐκ παντὸς δοκεῖν δίκαια λέγειν.

808 ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν καὶ ἄλλο τὸ ἀναγ-
 καῖα λέγειν.

809 ταῦτα δ'] καὶ ταῦτα.

810 τοῖς κατὰ σὲ οὐ δοκῶ καίρια λέγειν.

20

ἴσος] οἶος.

811 καὶ πρὸ τῶνδε] καὶ πρὸ τοῦ χοροῦ.

813 μαρτύρομαι] μάρτυρας καλῶ.

814 ἦν σ' ἔλω] ἐάν σε ἔλω, δικαίως σε δῆλον ὅτι
 τιμωρήσομαι· <μαρτύρομαι> γὰρ τοῦσδε οἷα ἀνταμείβη 25
 με ῥήματα.

2 Ἰφικλείᾳ] fr. 292; Ἰφικλείᾳ Guil. Schneiderus, Οἰκλείᾳ
 Dind. — 4] fr. 81. — 5 ἐγκαθίει L, corr. Macrob. Sat. 5, 22,
 13 unde etiam θεσπίσματα accessit. — 6 Ἀριστοφάνης] fr. XIX
 (Mein. II p. 1074 = Dind. poet. scen. fr. 299). — 16 βουλό-
 μενον? — 25 μαρτύρομαι addidi.

815 τῶνδε] τῶν ἀπὸ τοῦ χοροῦ.

βίᾳ] βιαζόμενος τοὺς ἑμοὺς συμμάχους καὶ φύλακας.

816 κἄνεν τοῦδε] καὶ χωρὶς τοῦ λαβεῖν σε εἰς

Θήβας.

5 821 τήνδε] τὴν Ἀντιγόνην.

822 ἰὼ ξένοι] τῷ χορῷ φησι.

826 τήνδε] τὴν Ἀντιγόνην· τοῖς ἀκολουθοῦσι δὲ
ἑαυτοῦ φησιν ὁ Κρέων.

829 τί δοῖς, ξέने;] πρὸς τὸν Κρέοντα ἔλκοντα
10 τὴν Ἀντιγόνην.

830 τῆς ἐμῆς] ἀδελφῆς μου γὰρ θυγάτηρ ἐστί.

835 τί δοῖς, ὦ ξέν';] πρὸς τὸν Κρέοντα ἔλκοντα
τὴν Ἀντιγόνην.

836 εἴργου] φυλάττου, χωρίζου.

15 σοῦ μὲν οὐ] οὐκ ἀπείρξομαι σου.

837 πόλει] ταῖς Θήβαις.

840 ὁδοιπορεῖν] ἀναχωρεῖν ἐντεῦθεν, ὦ Κρέων. Fol. 107

842 ἐναίρεται — σθένει: τουτέστι βίᾳ πορθεῖται.

845 πρὸς βίαν κ. ἐ.] ἀπαρομένης δὴ τῆς Ἀντι-
20 γόνης ὑπὸ τῶν προστεταγμένων παρὰ τοῦ Κρέοντος·
ἐν μέρει δὲ παθητικά ἐστιν.

848 ἐκ τούτοις] ἐκ τῶν θυγατέρων αἷς ὡς σκῆ-
πτροις ἐχοῖτο καὶ βακτηρίᾳ.

858 πόλει] ταῖς Θήβαις.

25 864 μὴ γὰρ αἶδε δαίμονες κ. ἐ.] μὴ ἕφρωνος
γενοίμην εἰς τὸ καταρᾶσθαι σε.

866 ὕμῳ] φησὶ τὴν Ἀντιγόνην.

8 θυγάτηρ
11 ἀδελφή μου γὰρ ἐστί, s et θυγάτηρ a m. rec. L. — 17
ὦ Κρέων] nam v. 840 in L choro tribuitur. — 24 Θήβαις]
Ἀθήναις Lasc.

875 χρόνῳ] γηρῶν.

βραδύς] βαρύς.

τὸ παλαιὸν φησι βαρύ.

Fol. 107 b

ταύτην [δ'] ἄρα οὐκέτι νομιῶ πόλιν εἰ σὺ ἀπ-
ᾶξεις τοῦτον.

5

881 τὰ γ' οὐ τελεῖ] ταῦτα ἃ λέγει οὐ πληρώσει.

882 εἰ τελέσω Ζεὺς εἰδείη.

883 ἀνεκτέα] ἀνεκτέον· οὕτω γὰρ φασὶ σκαπτέα,
φυτευτέα ἀντὶ τοῦ σκαπτέον, φυτευτέον.

887 τίς ποθ' ἢ βοή;· ἄκρως τῇ οἰκονομίᾳ τὸ 10
μαθεῖν τὸν Θησέα τὰ γενόμενα πρὸς θυσίαις ὄντα τοῦ
Ἰππίου Ποσειδῶνος ὑπὲρ τοῦ μὴ διατριβὴν ἐγγενέσθαι
μηνύοντός τινος.

890 θάσσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδὸς] ταχύτερον ἢ
ὥς ἔδει βαδίζειν.

15

900 σπεύδειν ἀπὸ θνητῆρος· ἀντὶ τῆς βλαύτης·
τῶν δὲ ἐξηγησαμένων ἐπάντων αὐτὸν Πραξιφάνης δοκεῖ
ἄμεινον ἀποδιδόναι ἀκούων τὸ ὑπόδημα οἶον τῶν
ποδῶν τὸ κάλυμμα.

ἀπὸ θνητῆρος· ἀπὸ ὑποδήματος ἀντὶ τοῦ ὥς ἔχει 20
σχήματος ἕκαστος.

ἐνθα δίστομοι· ὥς σχιστῆς οὔσης ὁδοῦ ἐκείσε.

903 ξένῳ] τῷ Κρέοντι.

905 εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον· εἰ μὲν δι' ὀργῆς
ἐληλύθειν, ἐν ταύτῃ τῇ ὀργῇ ἦς ἦν οὗτος ἄξιος.

25

906 οὐδ' ἀφῆκ' ἄν] (οὐ) μεθῆκ' ἄν.

1 γηρῶν] γήρᾳ Dind. — 4 δ' inclusi. — 8 ἀνεκτέον] μεμ-
πτέον L, corr. Lasc. — 10 ποθ'·] ποθεν in textu L. — 11
πρὸς ταῖς θυσίαις l. — 16 βλαύτης] βλάστης L, corr. Suid. v.
βλαύτη et σπεύδειν. — 17 αὐτὸν] sc. θνητῆρα; αὐτὸ Elmsl. —
20 ἀπὸ θνητῆρος] ἀνιπτον (sic) L; lemma mutavit Wolffius. —
24 et 25 ἦκον (ἦκον ex ἦμεν in textu) et ἐληλύθει L, corr. Lasc.

908 τούτοισι κοῦκ ἄλλοισιν: ὥς ἀπὸ ξένης γῆς ἀπέσπασεν οὕτω καὶ αὐτὸς ἐπὶ ξένης γῆς ἀποσπασθήσεται.

909 οὐκ ἀναχωρεῖς γὰρ ἐντεῦθεν πρὶν ἂν ἀγάγῃς τὰς κόρας.

912 οὐθ' ὦν πέφυκας] τῶν προγόνων.

916 ἄγεις θ' ἃ χρηΐσεις καὶ παρίστασαι: ἀντὶ τοῦ μεθίστασαι· εἰώθεσαν δὲ οὕτω λέγειν καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφυγάδευσαν ἡμεῖς ἂν εἴποιμεν μετεστήσαντο, παρ-
10 εστήσαντο δὲ λέγουσιν.

καὶ παρίστασαι βίᾱ: τὸ παρίστασαι ἴσον ἐστὶ τῷ καταδουλοῖς καὶ ὑποχείριον ποιεῖς καὶ πάλιν παραστή-
σασθαι τοῦσδε τινάς φασι· παραφυλάττεσθαι δὲ <δεῖ>
ὥς δεινοποιεῖ τὰ τοῦ Κρέοντος ὁ Θησεὺς τῇ καλουμένῃ
15 αὐξητικῇ κεφαλαιώσει καὶ συνάπτει πολλὰ κεφάλαια.

ἀντὶ τοῦ καταδουλοῖς αὐτὴν βίᾱ.

929 σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὔσαν: οὐκ οὔσαν ἀξίαν Fol. 108 a
αἰσχύνεσθαι· αἰσχύνῃ δὲ πατρὶδος πολίτου ἁμαρτία.

πόλιν] τὴν Θήβην.

20 934 εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε: ἀντὶ ἔνοικος· οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ μέτοικος ὥς ἡμεῖς φάμεν εἴρηται, με-
τοίκους δὲ καλοῦμεν τοὺς ἀπὸ ἐτέρας χώρας οἰκοῦντας,
πρὸς <δὲ> τοὺς μετοικισθέντας ποθέν, τοῦτο δὲ ἔνοικον·
κέρχεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν ἐν Ἀγα-
25 μέμνονι λέγων οὕτω

τῶνδε μετοίκων

4 ἀναχωρήσεις Br. — 11 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. — 13 παραφυλάττεται (ut l) pr. L. δεῖ addidi; χρῆ Triclin. — 18 αἰσχύνῃ πόλεως πολίτου ἁμαρτία Suid. v. αἰσχύνῃ; cf. Apostol. centur. I, 70 (Paroemiogr. II p. 258). — 21 τὸ μέτοικος] τὸ ἔνοικος L, corr. l. — 23 δὲ add. Suid. v. μέτοικος. — 26] v. 57. τῶν δὲ L.

ἀντὶ ἐνοίκων· μετοίκους γὰρ εἶπε τῶν ὑψηλῶν τόπων
τοὺς οἰωνοὺς κἀκείσε ἀντὶ ἐνοίκων.

ἀντὶ ἐνοίκος.

939 ἐγὼ οὐτ' ἄνδρυν· τὴν ρητορείαν παραφύ-
λαξον εἰ τῶν μὲν κατηγορηθέντων αὐτοῦ οὐχ ἄφεται 5
καὶνὰ δέ τινα ἐνθυμήματα καὶ πάνυ εὖλογα ἐξευρίσκων
ἀντερεῖ.

942 αὐτοὺς] τοὺς Ἀθηναίους.

943 ξυναίμων] τῶν συγγενῶν.

945 παρ' ὅσον αὐτὸς τέκνον ἐστὶ μητέρα γεγαμηκός. 10

947 τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος· ἦδειν [δὲ] εὐβουλον
ὄντα τὸν Ἄρειον πάγον· τοῦτον δὲ χθόνιον εἶπεν
οἶον ἐργενῇ καὶ αὐτόχθονα, ἐγχώριον, οὐχ, ὥς οἱ
ἐξηγησάμενοι οἶονται, παρὰ τὸ τοὺς δικαζομένους ἐν
αὐτῷ ὑπὸ τὴν χθόνα εἶναι· χθόνιον τοίνυν τὸν αὐ- 15
τόχθονα· λέγοι δὲ ἂν τὴν Ἀρεοπαγίτιν βουλήν· τὸν
γὰρ πάγον εἰς τὸν ὄχθον μετατέθεικεν· εἰρηται δὲ
περὶ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ πολλαχοῦ.

950 ᾧ πῖστιν ἴσχωρ] ᾧ ἐγὼ θαρσύν.

954 θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας· οἶον οὐκ ἔστι θυ- 20
μοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα· οὐ καταγρησκει τὸ
ὦμὸν τοῦ θυμοῦ εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βίον <δ> ἄνθρω-
πος· ἀδύνατον γὰρ ἔστιν ὄντα ἄνθρωπον μὴ θυμῷ
χρησασθαι· τοῦτο δὲ καὶ παροιμιακῶς λέγεται, ὅτι ὁ
θυμὸς ἐσχατον γρησάκει, λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρε- 25

2 ἐνοίκων] ἐνοίκους Tricl. — 5 ἄφεται L, corr. l. — 10
ἐστὶ] τὴν add. Lasc. — 11 δὲ inclusi. — 13 ἐγγενῇ L, corr.
Valcken. Ammon. p. 110. — 16 τὸν γὰρ πάγον κ. ἔ.] non
expedio. — 17 μετατέθηκεν L, corr. l. — 19 ἐγὼ] σφῶ L, corr.
Elmsl. — 22 ὁ add. Suid. v. θυμός. — 23 ἔστιν ὄντα] ἔστι
ζῶντα L, corr. Suid.; cf. schol. v. 1153. — 24 παροιμιακῶς]
Greg. Cyp. cent. II, 23 (Paroemiogr. II p. 71), Apostol.
cent. VIII, 93 (II p. 459).

σβυτέρους· ὅσῳ <γὰρ> γηράσκουσι τὸν θυμὸν ἐρρωμε-
νέστερον ἔχουσιν· καὶ Ἀλκαῖος ὡς λεγομένου κατὰ
κοινὸν αὐτοῦ μινυήσεται.

960 ὦ λῆμ' ἀναιδές· . . . τὴν ὑστάτην ὑπο-
5 φορὰν πρὸς τὸν Κρέοντα μηκέτι ὑπὸ τοῦ Θησέως
λέγεσθαι ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος· ἡ δὲ αἰτία πρό-
δηλος· καὶ ἅμα παραφύλαττε εἰ καὶ οὕτω πιθανῶς
ποιεῖται τὰς ἐπιχειρήσεις· τῷ γὰρ ὄντι ὁ Οἰδίπους εἴ-
τις ἀκριβῶς ἐξετάζοι ἄδικος μὲν οὐκ ἔστιν ἀτυχής δὲ
10 καὶ περιπαθής.

961 ἢ σταντοῦ] ἐπεὶ τὴν ἀδελφὴν σου λοιδορεῖς.

965 μηνίουσιν] ὀργιζομένοις.

Fol. 108b

973 ἔα ἦ.

977 τό γ' ἄκον] τὸ ἀκούσιον.

15 978 τὸ ἐξῆς, μητρὸς δὲ γάμους, τλήμων, οὔσης
δμαῖμον σῆς ἀναγκάξω με λέγειν οὐκ ἐπαισχύνῃ.

1000 ἔπαν καλὸν [λέγειν νομίζων] τουτέστιν ἀθυ-
ρόστομος ὢν.

1006 ὅθ' οὐνεκ' εἴ τις γῆ: ὅτι οὐνεκα, ἐκ παραλ- Fol. 109a
20 λήλου τὸ αὐτὸ [ἀντὶ τοῦ] εἰθ' ὥφελεν· ἀντὶ ἀγνοεῖς
τοῦτο, ὦ Κρέων, ὅτι εἴ τις χώρα θεοὺς ἐπίσταται
γιννώσκειν ἡττάται περὶ τὸ φιλόθεον τῇ Ἀττικῇ.

1016 οἱ μὲν] οἱ θεράποντες Κρέοντος.

1023 ἄλλοι: Ἀθηναῖοι ἐπιδιώκουσιν αὐτούς.

25 οὐς] τοὺς Ἀθηναίους.

1 γὰρ add. Suid. (cod. Bruxell.), Greg., Apostol. —
2 Ἀλκαῖος] fr. 116; comicum intelligit Leutschius l. c. λεγο-
μένου] λέγομεν οὐ L, corr. Suid. — 4 λῆμ'] δῆμ' (ut in textu
pr.) L. . . .] excidit καλῶς vel εἰκότως (Tricl.). — 6 ὑπὸ] ἀπὸ
L, corr. Elmsl. — 7 οὕτω] οὕτως Lasc. — 15 τλήμων L, τλήμων
Lasc. — 16 οὐκ] οὐδ' L, corr. Lasc. — 19 ὁθ' οὐνεκα l. — 20
ἀντὶ τοῦ inclusi. — 22 γιννώσκειν] σέβειν Br. τῆς Ἀττικῆς Br.
— 24 ἄλλοι] ἀλλ' οἱ L, corr. Br.

1024 ἐπεύξωνται] οἱ σοὶ θεράποντες.

1031 πιστὸς ὦν] ἀντὶ πιστεύων, καταστρέφει δὲ εἰς τὸ πεποιδῶς.

1044 εἶην ὄθι δαΐων· ὁ μὲν Κρέων καὶ ὁ Θησεὺς ἀπῆλθον ὑπονοῶν αὐτὸν οὐ ψιλὸν ἦκειν ἀλλὰ μετὰ 5 τινος χειρὸς ἦν πλησίον πον ἐστρατοπεδευκέναι· κατὰ τοῦτο οὖν καὶ οἱ κατὰ τὸν χορόν, ἄλλως προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν, εὐχὴν ποιοῦνται ταύτην, εἴθε εἶην ὅπου αἱ συμβολαὶ καὶ αἱ μάχαι μέλλουσιν ἔσεσθαι· ὑπονοοῦσι γὰρ [αὐτῷ] τὰ ὅμοια τῷ Θησεῖ περὶ τοῦ 10 Κρέοντος καὶ φησιν, εἴθε ἐπόπτης ἐγενόμην αὐτῶν.

ἐπιστροφαί] ἀντὶ ἀναστροφαι.

1046 χαλκοβόαν] στερεοβόαν, μεγαλόφωνον.

1047 ἢ πρὸς Πυθίαις· ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀκταῖς ληπτέον, λέγοι δ' ἂν Πυθίας ἀκτὰς τὸν τοῦ Πυθίου 15 Ἀπόλλωνος βωμὸν τὸν ἐν τῷ Μαραθῶνι ὄθεν καὶ τὴν θεωρίαν ἔπεμπον· ἵστορεῖ περὶ τούτων Φιλόχορος ἐν τῇ Τετραπόλει γράφων οὕτως, ὅταν δὲ σημεῖα γένηται παραδεδομένα ἐν τοῖς ἱεροῖς τότε ἀποστέλλουσι τὴν θεωρίαν οἱ ἐκ τοῦ γένους Πυθιάδα καὶ 20 Δηλιάδα ὁποτέρᾳ ἂν καθήκη αὐτοῖς· θύει δὲ ὁ μάντις ὅταν μὲν τὰ εἰς Δελφοὺς πόμπιμα γένηται καὶ θεωρία πέμπηται ἐν Οἰνότη καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῷ Πυθίῳ.

1 οἱ σοὶ] οἷς οἱ L, corr. Elmsl. — 6 ἐστρα^{οπε}τευκέναι, τ. mutato in δ L. — 10 αὐτῷ incl. Lasc. — 11 φασιν Lasc. ἐγενόμην] γενοίμην Br. — 16 ἐν τῷ Μαραθῶνι] „calami lapsu scripsit pro ἐν Οἰνότη quem bona fide repetiit alterius scholii scriptor“ Dind.; v. O. Mueller. in Erschii et Gruberi Encycl. 6 p. 224 et E. Curt. de XII inscript. Att. Berol. 1843 p. 5. — 17 Φιλόχορος] fr. 158 (IV p. 411). — 19 γένηται <τά> παραδεδομένα Schneiderus Theophrast. 4 p. 747. — 20 πύθιαι δὲ καὶ δηλιάδες L, corr. Valesius Harpocrat. p. 39. — 21 ὁποτέρᾳ (ὁποτέρᾳ pr.) L, corr. Siebelisius.

εἰ δὲ εἰς Ἀῆλον ἀποστέλλοιτο ἡ θεωρία κατὰ τὰ προ-
 ειρημένα θύει ὁ μάντις εἰς τὸ ἐν Μαραθῶνι Ἀήλιον·
 καὶ ἔστιν ἱεροσκοπία τῆς μὲν εἰς Δελφούς θεωρίας ἐν
 τῷ ἐν Οἰνῷ Πυθίῳ τῆς δὲ εἰς Ἀῆλον ἐν τῷ ἐν
 5 Μαραθῶνι Ἀηλίῳ.

ὡς περὶ Μαραθῶνα οὗ τὸ Πύθιον ἴδρται.

1048 ἡ λαμπάσιν ἀκταῖς ἕως τέλη θνητοῖσιν: τὰ
 περὶ Ἐλευσίνα μέρη φησὶ καὶ εἴη λαμπάσιν ἀκταῖς
 ταῖς λαμπαδευομέναις καὶ καταλαμπομέναις καὶ δαδου-
 10 χουμέναις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν
 δάδων περὶ ὧν Αἰσχύλος φησὶ

λαμπαῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει.

περὶ Ἐλευσίνα· ἀπὸ τῶν αὐτόθι ἐν τοῖς μυστη-
 ρίοις λαμπάδων.

15 ἀκταῖς] τὸν βωμόν.

1049 οὗ πότνιαι σεμναί: αἱ Θεσμοφόροι, τέλη δὲ
 τὰς τελετάς· καὶ Αἰσχύλος

ἔφριξ', ἔρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

1050 τιθηνοῦνται] ἐπιμελοῦνται καὶ ἀξιοῦνται
 20 θεραπείας.

1051 ὧν] τῶν τετελεσμένων.

ὧν καὶ χρυσέα | κληρίς: ἐπεὶ ἄρρητα τὰ μυστήρια
 καὶ καθάπερ κλειδὸν ἡ γλῶσσα κατείληπται ὑπὲρ τοῦ
 μὴ ἐξευεργεῖν.

25 1053 προσπόλων Εὐμολπιδᾶν: ζητεῖται τί δήποτε

6 περὶ] ἐπὶ L, correxi. — 8 μέρη] ^{μέρη} τέλη L. — 12] fr. 376.
 ἀστραπαῖσιν L, corr. l. λαμπάδων] καὶ δάδων anonymus Diar.
 class. Lond. (1816) p. 36. — 18] fr. 377. ἔρως L, ἔρωτι Br.
 (cf. Ai. v. 693 ἔφριξ' ἔρωτι), ἔρῳσα Meinek., ἔρῳ δὲ Dind.

οἱ Εὐμολπίδαι τῶν τελετῶν ἐξάρχουσιν ἕνιοι ὄντες· εἴποι δ' ἂν τις ὅτι ἀξιοῦσιν ἕνιοι πρῶτον Εὐμολπον ποιῆσαι τὸν Διότιδος τῆς Τριπολέμου τὰ ἐν Ἑλευσίνι μυστήρια καὶ οὐ τὸν Θοῤῃα καὶ τοῦτο ἰστορεῖν Ἴστορον ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτάκτων· Ἀεστόδωρος δὲ πέμπτον⁵ ἀπὸ τοῦ πρώτου Εὐμόλπου εἶναι τὸν τὰς τελετὰς καταδείξαντα γράφει οὕτως, κατοικῆσαι δὲ τὴν Ἑλευσίνα ἰστοροῦσι [δὲ] πρῶτον μὲν τοὺς αὐτόχθονας εἶτα Θοῤῃας τοὺς μετὰ Εὐμόλπου παραγενομένους πρὸς βοήθειαν <εἰς> τὸν κατ' Ἐρεχθέως πόλεμον· τινὲς δὲ¹⁰ φασὶ καὶ τὸν Εὐμολπον εὐρεῖν τὴν μύησιν τὴν συντελουμένην κατ' ἐνιαυτὸν ἐν Ἑλευσίνι Δήμητρι καὶ Κόρη· Ἄνδρων μὲν οὖν γράφει οὐ τὸν Εὐμολπον εὐρεῖν <τὴν> μύησιν ἀλλ' ἀπὸ τούτου Εὐμολπον πέμπτον γεγνῶτα· Εὐμόλπου γὰρ γενέσθαι Κήρυκα, τοῦ¹⁵ δὲ Εὐμολπον, τοῦ δὲ Ἀντίφημον, τοῦ δὲ Μουσαῖον τὸν ποιητὴν, τοῦ δὲ Εὐμολπον τὸν καταδείξαντα τὴν μύησιν καὶ ἱεροφάντην γεγνῶτα.

1054 ἐγρεμάχαν] γράφε ὀρειοβάταν οἰονεὶ τὸν διὰ τῶν ὁρῶν βαίνοντα τῶν προειρημένων χωρίων.²⁰

1059 ἧ που τὸν ἐφέσπερον· τὸν Αἰγάλεων φησι· καὶ γὰρ τοῦτο ἐπ' ἐσχάτων ἐστὶ τοῦ δήμου τούτου· καταλέγουσι δὲ χωρία παρ' ἃ μάλιστα εἰκάζουσι τὴν

4 Ἴστορον] fr. 21 (I p. 421). — 5 περὶ] ^ε L, πέμπτῳ Elmsl., ἐν τῷ α' ^{ov} 1 (πρώτῳ Langius). ἀεστόδωρος L, corr. Reisigius coll. Plut. Them. 15; Muell. II p. 464. — 8 δὲ omisit Lasc. — 10 εἰς add. Lasc. Ἐρεχθέος L, corr. Tricl. — 11 εὐρεῖν] ^υ ἐρεῖν L. — 13 Ἄνδρων] Atthidis VIII fr. 11 (II p. 351; cf. I p. 374). οὐ τὸν] α' addit Siebelisius; τὸν in τούτῳ mutat Muellerus. — 14 τὴν add. Lasc. — 18 καὶ <α'> ἱεροφάντην Meinek. — 19 ὀρειοβάταν Lasc., ὀρεβόαν Neuius. — 20 ὁρῶν] ὕρων (ex ὁρῶν) L, ὁρεῶν Lasc.

συμβολήν γενέσθαι τοῖς περὶ τὸν Κρέοντα καὶ Θησέα·
 πέτρας δὲ νιφάδος ἂν εἴη λέγων τὴν οὕτω λεγομένην
 λείαν πέτραν ἢ τὸν Αἰγάλεων λόφον ἃ δὴ περιχώριά
 φασιν εἶναι καθάπερ Ἰστρος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἀτά-
 5 κτων ἱστορεῖ οὕτως, ἀπὸ δὲ τῆς χαράδρας ἐπὶ μὲν λείαν
 πέτραν· καὶ μετ' ὀλίγα, ἀπὸ τούτου δὲ ἕως Κολωνοῦ
 παρὰ τὸν χαλκοῦν (ὄδδον) προσαγορευόμενον ὅθεν πρὸς
 τὸν Κηφισὸν ἕως τῆς μυστικῆς εἰσόδου εἰς Ἑλευσίνα·
 ἀπὸ ταύτης δὲ βαδίζόντων εἰς Ἑλευσίνα τὰ ἐπαριστερὰ
 10 μέχρι τοῦ λόφου τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Αἰγάλεων·
 ἦτοι οὖν τὴν καλουμένην λείαν πέτραν ἢ τὸν Αἰγά-
 λεων· ὁ δὲ νοῦς, ἄρα ἐπὶ τὸν ἔσπερον χῶρον τῆς λείας
 πέτρας προσπελάζουσιν;

τὸν ἐφ' ἔσπερον] ἐπὶ τὸν ἔσπερον.

15 1060 πελῶσ'] γράφε πελάζουσι.

1061 Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ: Οἷα δῆμος τῆς Ἀττικῆς
 ὅθεν καὶ τὸ Οἰηθεν· ἐκ νομοῦ δὲ πάλιν χωρίου Ἀττι-
 κοῦ οὕτω καλουμένου ἐν ᾧ νέμονται· ὡς νεμήσεως
 παρακειμένης.

20 1065 ὁ προσχώρων] ὁ Κρέων.

ἀντὶ τοῦ ἐπιχωρίων.

1066 Θησιδᾶν] τῶν Ἀθηναίων, ἀπλούστερον δὲ
 Θησιδᾶν φησι τῶν Ἀττικῶν τῶν ὑπὸ Θησέα τεταγ-
 μένων.

3 περίχωρα Br., πλησιόχωρα Schneidew. Iahn. annal. 67
 p. 508. — 4 Ἰστρος] fr. 6 (I p. 418). — 5 ἐπὶ μὲν] ἐπιμεν
 Elmsl. — 7 ὄδδον add. Dind. — 13 προσπελάσουσι Tricl. — 15
 πελάσουσι Dind.; sed cf. schol. Electr. v. 495. — 16 Οἷα] „usi-
 tation nominis forma est Ὅα cum adverbio Ὅαθεν“ Dind.; cf.
 Hesych. v. Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ. — 18 ᾧ] ἢ L, corr. Br. — 19
 παρακειμένης: σ L; οὔτω <Αἰδνμος> M. Schmidt. Didym. p. 94
 (cf. p. 269). — 23 θησιδᾶν (ut in textu) L, corr. Lase.

1068 τὸ ἐξῆς, πᾶσα δ' ὀρμαῖται ἄμβασις.

1069 ἀμπνυτήρι'] φάλαρα πῶλων.

1076 τάχ' ἐνδώσειν | τὰν δεινὰ: τάχα ἐνδώσει,
φησὶν, ὁ Κρέων τὴν πολλὰ δεινὰ τλᾶσαν τὰς παρθέ-
νους ἀπὸ τῆς ἐτέρας δηλῶν ὥς καὶ κατωτέρω τῷ 5
ὁμοίῳ σχήματι χοῖται· δύναται δὲ καὶ ἐτέρα προσωδία
εἶναι τὰν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὐρουσᾶν.

1077 δεινὰ] τὰ σὰ δεινὰ.

Fol. 110 a

1094 διπλᾶς ἀρωγὰς] τουτέστι τῇ διπλῇ ἀρωγῇ
ὃ λέγει τῇ πόλει καὶ τοῖς πολίταις· νῦν δὲ διὰ τοῦ 10
στεργῶ σημαίνει μὲν οἶον προσίεμαι τελευτᾷ δὲ εἰς
ἴσον τῷ προσκαλοῦμαι.

1096 ἔτι χορός.

1113 ἐμφύντε] ἀντὶ τοῦ ἐμφῦσαι.

1114 τοῦδε] (τοῦ) τε.

15

1119 ἰδίως ἐσχημάτισε καὶ τὸν λόγον, μὴ προσ-
θαύμαξέ μου τὸ λιπαρές, τὸ λίαν προσκεκαδικὸς τῆς
ψυχῆς τοῖς τέκνοις, τὸ δὲ ἐχόμενον οὐ καταλλήλως
εἶπεν· οὐ γάρ φησιν ἀέλπτως φανέντων ἐμοὶ τῶν
τέκνων μηκύνω τὸν λόγον ἀλλὰ <τὰ> τέκνα φανέντα 20
εἶτα μηκύνω τὸν λόγον.

πρὸς τὸ λιπαρές] πρὸς τὸ κελεύειν εἰ μακρογορήσω.

λιπαρές] ἀρέσκον.

Fol. 110 b

1138 μέλου] ἀντὶ τοῦ ἐπιμελοῦ.

2 cf. Hesych. v. ἀμπνυτήρια: τὰ φάλαρα. — 3 ἐνδώσειν
(ἀν δ. in textu) L, ἐνδώσειν Turnebus. — 4 δεινὰ τλᾶσαν] δε
ἀνατλᾶσαν L, corr. Tricl. τὰς παρθένους] τὴν^δ παρ L, corr.
Br. — 5 κατωτέρω] v. 1102. — 7 τὰν δεινὰ τλασᾶν δεινὰ δ'
εὐρουσᾶν L, corr. Br. — 12 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. προκαλοῦμαι
L, corr. Br. — 13 ἐπιχ^ο L, corr. Dind. — 16 καὶ omitt. Lasc.
— 20 τὰ add. A.

1140 θανυμάσας ἔχω] ἀντὶ τοῦ ἐθανύμασα Ἀττικῶς.

1148 ἄγων] οὗτος.

1153 ἄνθρωπον δέ, φησίν, ὄντα οὐ δεῖ προῦργά
τι κακίζειν [δεῖ].

5 1156 καθ' ὑπόθεσιν ἱκετεύει ὁ Πολυνείκης πρὸς
αὐτοὺς παραρνεσθαι [καὶ] τὸν Οἰδίπουν κατὰ τι λόγιον
ἐμπεσὸν ὅτι πρὸς οὗς ἂν γένοιτο ὁ Οἰδίπους κρατή-
σουσι τῆς βασιλείας· τοῦτο οὖν ἀγγέλλει ὁ Θησεύς.

ἐμπολιν] ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκοῦντα.

10 1159 ἔκκυρον] ἀντὶ τοῦ ἐκύρουν, ταῦτόν τῳ
ἐτύγχανον.

1164 τὸ ἐξῆς, φασιν αὐτὸν μολόντ' αἰτεῖν ἐς
λόγους σοι ἔλθειν.

1171 ὁ προστάτης] ὁ ἱκέτης, ὁ προσεσσηκῶς τῳ Fol. 111.

15 βωμῷ.

1173 πρὸς τὸν Θησέα φησίν. ὧδε παῖδα αὐτὸν
κέκληκεν.

1178 εἰκάθειν] παραγῶγως ἀντὶ τοῦ εἴκειν.

1181 οὐχ ὥς οὐκ ἂν πεισθησομένον τῳ Θησεῖ
20 τοῦ Οἰδίπου οὕτως ἐδέησεν αὐτῷ καὶ τῆς ἐκ τῆς
θυγατρὸς παρακλήσεως ἀλλ' αὐξήσεως χάριν καὶ τοῦτο
παρείληφεν τὸ πρόσωπον ὁ Σοφοκλῆς· ἀμέλει γοῦν
πρὸς τὸν Θησέα ἀποκρίνεται ὥς ἐκείνῳ πεπεισμένος.

1185 τὸ ἐξῆς, οὐ γὰρ ἂ μὴ σοι συμφέρουτα
25 λέξεται πρὸς βίαν σε παρασπάσει γνώμης, θάρσει· τὸ
δὲ λέξεται ἀντὶ τοῦ λέξει, ὁ Πολυνείκης δηλον ὅτι.

3 ὄντα οὐ δεῖ πράγματα κακίζειν L, correxi. — 4 δεῖ] ἀεὶ
L, omisit Suid. v. πρῶτος. — 6 καὶ inclusi. — 12 φησιν L,
corr. Lasc. μολόντ' ἔλθειν (deletum) αἰτεῖν L. — 16 αὐτόν]
sc. τὸν πρόστινον (Polynicem), non, ut Elmsl. ait, Theseum.
— 23 ἀποκρίνεται] sc. Oedipus v. 1204 sqq.

1194 ἐξεπάρχονται] καταπραϋνονται.

1195 <τὰ> περὶ τὴν πῆρωσιν λέγοι ἄν· οὐ γὰρ
τὰ ἐξ ἀρχῆςπραχθέντα ὀνειδίζει [ἄν] αὐτῷ ἀλλ' <ἃ>
ἀπὸ τῆς ἄγαν ὀργῆς ἀπέβη· τούτου γὰρ αὐτὸν ἀπο-
τρέπειν βούλεται.

1203 τίνειν] ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι.

1209 σὺ δὲ] σὲ δέ.

1210 σῶν] ἀντὶ τοῦ σῶον.

Fol. 111b

1211 ὅστις τοῦ πλέονος μέρους· κατάδηλός ἐστιν
ὁ χορὸς ἐν ταύτῳ ἀναφωνῶν καὶ ἀλληγορῶν περὶ τῆς 10
τῶν ἀνθρώπων ἀπληστίας καὶ ἔοικε τῷ <παρ'> Ἡσιόδῳ
νῆπιοι οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἤμισυ παντός·
τείνει δὲ ταῦτα εἰς τὴν δυσποτμίαν Οἰδίπου.

1219 ὁπότ' ἔν τις] γράφε ὅπου ὅτ' ἔν τις.

ἐς πλέον πέση· ἐς πλέον τοῦ προσήκοντος. ἀφανῆ 15
τὰ τέροντα γίνεται καὶ πᾶσιν ἄδηλα.

1220 τοῦ θέλοντος] ἀντὶ τοῦ μετρίου, τοῦ ἱκανοῦ.

οὐδ' ἐπὶ κόρος· ταῦτα καθ' ἑαυτόν· φησὶ δὲ ὁ
χορὸς, τῷ πλεονεκτεῖν ἐθέλουσι παρὰ τὸ καίριον καὶ
τὸ μέτριον [ἄχορος] ἐστιν οὗτος ἰσοτέλεστος, ὁμοίως 20
ἀποθνήσκουσιν οἱ τοιοῦτοι· τὸ ἐξῆς δὲ ἰσοτέλεστος
θάνατος, τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου [βῆναι καὶ θέν ὅθεν-
περ ἦκει ὡς τάχιστα·]. τούτου ἐστὶ τὸ ἐξῆς, οἷον οὐδὲ
ἔπεστιν αὐτοῖς κόρος ἰσοτέλεστος τοῦ Ἄιδου· τότε γὰρ
ὁ τοιοῦτος κόρος λαμβάνει τέλος ὅτε ἂν ὁ Ἄιδος 25
ἐπέλθῃ.

2 τὰ add. Lasc. — 3 ἄν omis. Lasc. & add. Doederlinus. — 7 δὲ σὲ L, corr. Doederl. — 11 παρ' addidi. — 12 Op. v. 40. οὐδ' L. ὅσον l. — 15 ἀφανῆ n. ἐ.] ad τέροντα v. 1218 recte refert A. — 20 ἄχορος inclusi. οὗτος] sc. ὁ θάνατος. — 22 βῆναι — τάχιστα delevit Br. — 23 τοῦτο L, correxi.

οὐ παύσονται τοῦ κόρου πρὶν εἰς θάνατον ἔλθωσιν.
κοῦρος] οἶμαι κόρος.

1223 ἄλλος: ἐπεὶ ἐν θανάτῳ οὐχ ὑμνοῦσιν ἢ
μετὰ θάνατον οἱ τοιοῦτοι οὐχ ὑμνοῦνται.

5 1225 μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα: πάνν ἄριστον ἀν-
θρώποις τὸ μὴ φῦναι· παρὰ τὸ λεγόμενον

ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον.

1226 τὸ δ', ἐπεὶ φανῇ: τούτου τὸ ἐξῆς, ἐπεὶ δὲ
φανῇ τὸ βῆναι ἐκεῖθεν ὄθενπερ ἦκει ὡς τάχιστα παρὰ
10 πολὺ τῶν ἄλλων δευτέρον ἐστίν, ἐκείνου, τοῦ μὴ
φῦναι καθόλου.

1229 ὥς εὔτ' ἂν τὸ νέον παρῇ: ὡς ἡνέκ' ἂν
νηπιότης παρῇ (ταύτας γὰρ φησι κοῦφας ἀφροσύνας)
οὐδὲν ἐπιλογίζεται τῶν δεόντων· ἰδίως δὲ αὐτὸ ἐξ-
15 ἠνεγκεν ὥς εἰ ἔλεγεν, τῷ γὰρ νέῳ ἀφροσύνη πάρεστιν.

1231 τίς πλάγχθη: τοῦτο ἰδίως ἐξῆνεγκεν, βού-
λεται δέ τι [τὸ] τοιοῦτο σημαίνειν, τίς ἂν πλαγχθεῖη
τῶν πολλῶν μόχθων;

τίς ἔξω τοῦ πολύμοχθος εἶναι ἐπλανήθη;

20 1232 τίς οὐ καμάτων ἐνι; φόνοι: ταῦτα ὑποκρι-
τικῶς εἴρηται κατὰ τοιαύτην ὑπόκρισιν καθ' ἣν ἐμ-
φαίνεται πρότερον μὲν ὅταν εἴπῃ τίς πλάγχθη τῶν
μόχθων τῶν πολλῶν; ὑπακουόμενον τὸ τοιοῦτο οὐδεὶς,
πάλιν δὲ ὅταν ἐξῆς ἐπιζεύξῃ τίς οὐ καμάτων ἐνι; τὸ
25 πᾶς· βούλεται γὰρ καὶ νῦν κατὰ τὸ ὅμοιον λέγειν,
οὐδεὶς ἐστι κάματος ὃς οὐκ ἔνεστιν.

7 Theog. v. 425 (Bergk. p. 512 ubi πάντων pro ἀρχήν);

scholium omisit Bergk. — 8 τούτου] τοῦ^τ L, τοῦτο Lasc., corr.
Elmsl. — 17 τὸ inclusi. πλαγχθεῖη <ἔξω> τῶν Doederl. —
20 ὑποκριτικῶς] ὑπεροπτικῶς L, correxi coll. schol. El. v. 164.

1248 αἱ δὲ νυχίαν ἀπὸ ῥιπᾶν: τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν
φῃσι τῶν προσαγορευομένων ῥιπῶν· τινὲς δὲ οὕτω
καλοῦσι ῥίπαια ὅρη· λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ
πρὸς τῇ δύσει κεῖσθαι· μέμνηται δὲ καὶ Ἀλκμᾶν
λέγων οὕτω

5

Ῥιπᾶν ὅρος ἀνθέον ὕλα
νυκτὸς μελαίνας στέρονον.

Fol. 112 a

1257 παραφύλαττε πάλιν τὴν τέχνην τῆς ῥητο-
ρείας αὐτοῦ ὅτι οὐκ εὐθὺς ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν ἑαυτοῦ
ἀπαντᾷ ἀλλὰ προκατασκευάζει τὰ ὅλα εἰς εὐνοίαν.

10

1262 κοινὰ δὲ τούτοις, ὥς ἔοικεν, γίνεται.

1270 ἄκη] ἀντὶ τοῦ ἀνακαλέσασθαι αὐτὰ καὶ
ἀναλῦσαι.

προσφορὰ] ἐπανάληψις.

1277 τὸ δυσπρόοιστον] τὸ δυσπροσπέλαστον.

15

1291 ἂ δ' ἥλθον] λείπει ἢ διὰ.

Fol. 112 b

1311 σὺν ἐπτά τε [λόγχοις] ἕκαστον σύστημα ἐνι-
κῶς ὀνομάζει λόγῃην ὥς εἴ τις ἐπὶ πολλῶν ἵππων
εἶπη τὴν ἵππον.

1320 ἔνιοι οὐ τὸν Ἀταλάντης Παρθενοπαῖόν φασι ²⁰
στρατεῦσαι ἀλλὰ τὸν Ταλαοῦ ὃν ἔνιοι διὰ τοῦ κ
Καλαὸν προσαγορεύονσι καθάπερ Ἀρίσταρχος ὁ Τεγε-
άτης καὶ Φιλοκλῆς ἱστοροῦσι, συγγραφέων δὲ Ἑκαταῖος
ὁ Μιλήσιος.

1321 ἐπώνυμος] παρὰ τὸ παρθένος οὕτω κληθεῖς. ²⁵

1 νυχίαν (pro νυχιᾶν) etiam in textu L. — 6] fr. 58 (p. 851). ῥιπᾶς ὅρος ἀνθέον ὕλαι L, corr. Lobeckius. — 7 στέρων L, corr. Tricl. μελαινέστερον l. — 8 παραφυλάττεται L, παραφυλάττει l, corr. Dind. — 11 literae κεν, γίν in rasura. — 14 ἐπανάληψις] ex initio scholii antecedentis huc retraxi. — 19 εἶποι Iasc. — 22 Ἀρίσταρχος] Nauck. fr. 5. — 23 Φιλοκλῆς] N. fr. 2. Ἑκαταῖος] γενεαλογιῶν III fr. 361^a (I p. 29; cf. IV p. 627 add. et corrig.).

1329 τῷδ' ἀνδρὶ] δεικτικῶς· καὶ ἔστι πυκνὸς ἐν τῷ τοιούτῳ Σοφοκλῆς.

1333 παθητικόν ἔστι τὸ πρὸς τῶν πατρῶων κρηνῶν ὀρκουῖν ὡς εἰ ἔφη πρὸς τῶν ἐκθρεψάντων σε ὕδατων.

1346 ἤρξατο πάλιν ὁ χορὸς χρηστὸν τι συμβου- Fol. 113
λεύειν.

1350 δικαίων] δίκαιον κρινῶν.

1354 ὅς γ', ὦ κάκιστε· δαιμονίως τῇ ἀποστροφῇ
10 χορῆται ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐπὶ τὸν Πολυνεῖκην ὁ Οἰδίπους· παραφύλαξον δὲ πῶς οἱ αὐτοὶ τῶν λόγων γίνονται τῶν μὲν θηλειῶν ἐγκώμιον τούτου δὲ κατηγορήμα.

1375 τοιάσδ' ἀράς· τοῦτο ἅπαξ ἅπαντες οἱ πρὸ
15 ἡμῶν παραλελοίπασιν, ἔχει δὲ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας οὕτως· οἱ περὶ Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνεῖκην δι' ἔθους ἔχοντες τῷ πατρὶ Οἰδίποδι πέμπειν ἐξ ἐκάστου ἱερείου μοῖραν τὸν ὦμον ἐκλαθόμενοι ποτε εἴτε κατὰ ῥαστώ-
νην εἴτε ἐξ ὀτουοῦν ἰσχύον αὐτῷ ἐπεμψαν, ὁ δὲ
μικροψύχως καὶ τελέως ἀγενῶς ὅμως γοῦν ἀράς ἔθετο
20 κατ' αὐτῶν δόξας κατολιγορεῖσθαι· ταῦτα ὁ τὴν κυκλι-
κὴν Θηβαΐδα ποιήσας ἱστορεῖ οὕτως

ἰσχύον ὡς ἐνόησε χαμαὶ βάλεν εἰπέ τε μῦθον
ὦ μοι ἐγώ, παῖδες μὲν ὄνειδελόντες ἐπεμψαν
· · · · ·

1 πυκνός] cf. schol. Ai. v. 78. 902. Oed. Tyr. v. 534. Antig. v. 1034. Trach. v. 305. 411. 548. 1013. Oed. Col. v. 450. 649. 1472. — 3 πρὸς τῶν] πρόσσωπον L, πρὸς Lasc., πρὸς τῶν Dind. — 15 οἱ περὶ ν. ἔ.] cf. Zenob. cent. V, 43 (Leutsch. I p. 138). — 19 ἀγενῶς l. ὅμως γοῦν delet Dind. — 22 Kink. fr. 3. — 23 μὲν] με Tricl., μοι Herm., μέγ' Schneidew. ὄνειδελόντες] ξ in marg. L; ὄνειδιον τόδ' Buttmannus. — 24 lacunam indicavit Herm.

εὔκτο Διὶ βασιλῆϊ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄιδος εἶσω,

τὰ δὲ παραπλήσια τῷ ἐποποιῷ καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς
ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις· καὶ ἔοικεν τὸ τῆς ἱστορίας ἦκειν ἐπὶ
πολλοὺς ὥς καὶ παρὰ τινι αὐτὰ ἐκτεθεῖσθαι πρὸς τὸ 5
γελιοότερον διὰ τούτων

ἄει δ' ὀρώντι τ' ὄξυ καὶ τυφλὸς ἦν·
θυσίας γὰρ ἀπαρχὰς γέρας ἐπέμπομεν πατρὶ
περισσὸν ὦμον, ἔκκριτον γέρας· τὸ δὲ
<αὐτοῖ> γε συγκόψαντες, οὐ μεμνημένοι,
λήσειν δοκοῦντες ἀντὶ τοῦ κεκομμένου
ἐπέμψαμεν βόειον, ὃ δὲ λαβὼν χερὶ
ἔγνω ἄπαρξας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε,
τίς μοι τόδ' ἀντόμοιον μισητὸν κρέας
πέμπων; γέλωτα δὲ με ποιοῦνται κόροι
θύοντες ὕβρει, τυφλὸς οὐ τι γινώσεται

10

15

1 εὔκτο <δὲ> Διὶ Butt., εὐχθω Wecklinus. βασιλεῖ L,
corr. Tricl., l. ἀθανάτοισιν l. — 2 καταβήμεναι L, corr. Lasc.
— 4 ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις] v. 724 sqq. — 5 ἐκτεθεῖσθαι] κεντῆσθαι
adscripto ξ· L, ἐκτεθῆναι Lasc., corr. Dind.; πεποιῆσθαι
Meinek. — 7 Nauck. fr. adesp. 382. τ'] γ' Lasc. καὶ] εἰ καὶ
Lasc., ἄει δ' ὀρών τι γ' ὄξυ ἦν καὶ τυφλὸς ἦν Dind., ἄει δ',
ὀρών γὰρ ὄξυ, καὶ τυφλὸς περ ἦν Herm., ἄει δ' ὀρών ἔτυχ',
ὄξυ εἰ καὶ τυφλὸς ἦν Bergk., ἄει δ' ὀρώντι γ' ὄξος εἰ καὶ
τυφλὸς ἦν Meinek. — 8 ἀπαρξ L; γὰρ delet et κρέας (pro
γέρας) scribit Herm., θυσίας ἀπαρχὰς γὰρ κρέας ἐπέμπομεν |
Dind. — 9 πατρὶ περισσὸν ὦμον ἔκκριτον γέρας | Dind., περισ-
σὸν — γέρας <τὸ πρὶν> Bergk., περισσὸν — γέρας <βούς>
Meinek., — περισσὸν κ. ε. Nauckius. — 10 αὐτοῖ add.
Tricl., αὐτοῖσι Herm., τὸ δὴ ποτ' ἐγνώσαντες, οὐ μεμν. Mein.,
τὸ δὴ γε σὺν κόψαντες (συγκόψαντες Dind.), οὐ μεμν. Nauckius.
— 11 κεκομμένου l. — 13 ἐπαρξας L. — 14 τάδ' Herm.
ἀντόμοια Tricl., ἀντ' ὅμοιο Dind. — 15 πέμπει l. γέλω L,
corr. Elmsl. λέγων (γέλων?) δὲ τὰμὰ Tricl. — 16 θύοντες,
ὕβριν Bergk. τι] τοι L, corr. Br.

οὕτω λέγοντες· ὦ θεοί, μαρτύρομαι
 ἐγὼ τὰδ' ὑμᾶς καὶ κατεύχομαι κακὰ
 αὐτοῖσιν αὐτοὺς τῶνδε δις τόσα σχεθεῖν,
 χαλκῷ δὲ μαρμαίροντες ἀλλήλων χροά
 5 σφάζοιεν ἀμφὶ κτήμασιν βασιλικοῖς·

καὶ Μένανδρος ἐν Ναυκλήρῳ

ὁ τε Πολυνεΐκης πῶς ἀπώλετ' οὐχ ὀρθῶς;

1399 καὶ αὕτη δευτέρα ἐστὶν ὥσπερ δέησις καὶ Fol. 1131
 παθητικωτάτη ἐν τῷ ἀπολοφύρεσθαι αὐτὸν τεχναζο-
 10 μένη πᾶν πιθανῶς.

1426 χρῆζει] ἐν ἴσῳ τῷ χρησμοδεῖ. τοῦτο ἐφ'
 ἑαυτοῦ φησι καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, ἡμῖν δὲ οὐ συμβατέα
 οὐδὲ συγχωρητέα.

1427 τίς δὲ τολμήσει ἔπεσθαι κλύων τὰ τοῦδε
 15 τάνδρός;

1429 καὶ ἐν ταῖς τέχναις ἔστι τοῦτο, ὅτι οὐ
 πάντα δεῖ ἀληθεύεσθαι ἐὰν μὴ χρήσιμα ἢ ἀλλὰ δεῖ
 καὶ τι ψεύδεσθαι.

1437 μέθεσθε δ' ἤδη· καὶ ἐκ τούτου δῆλον ὅτι Fol. 11
 20 ἐν τῇ παρακλήσει ἅμα τοὺς λόγους λέγουσα τούτους
 εἶχετο αὐτοῦ ἢ ἀδελφῇ.

1444 καὶ τῇδε — χᾶτέρῳ] καὶ τοιαῦδε τύχῃ καὶ
 ἐναντία.

1447 νέα τάδε νεόθεν· εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ξενικά

3 αὐτοὺς] ἀντὶ Nauckius. τόσσα σχεθεῖν L, τόσα Lasc.,
 σχεθεῖν l. — 5 κτήμασι L, corr. Tricl. τοὺς βασιλικοῖς Tricl.,
 τυραννικοῖς Elmsl., βαληνικοῖς Bergk. — 7] fr. III (IV p. 175).
 τε] δὲ Mein. ὀρθῶς] sequuntur in L καὶ εὐφορίων προπορὸ δὲ μιν
 δασπλήτες ὀφειλομ reliquis deletis (ex schol. v. 681). — 11
 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. — 20 ἐν τῇ παρακλήσει] v. 1414. — 24
 νεόθεν L.

ἔστι τὰ πρόσωπα καὶ τὰ κατέχοντα τούτους κακὰ ὅμως
 συναλγεί καὶ εὐλαβεῖται μὴ ἐκ τῆς ὁμιλίας τῆς σὺν
 αὐτοῖς ἀπολαύσωσί τινος κακοῦ καὶ αὐτοί· ἐν τοιοῦτῳ
 οὖν ἦθαι καὶ ὁ λόγος αὐτοῖς διάκειται, τοιαῦτα πά-
 ρεστιν ἡμῖν, φησὶν, ἔτοπα παρὰ τοῦ ξένου ἀπολαῦσαι 5
 ἐκτὸς εἰ [μὴ] μοῖρά τις καταλαμβάνει ἡμᾶς καὶ κατὰ
 μοῖραν ἀπολαύσομεν ὧν ἀπολαύομεν.

νεόθεν] νεωστί.

1450 εἴ τι μοῖρα μὴ τυγχάνῃ: εἰ μὴ κατὰ μοῖραν
 ταῦτα πάσχω εἶποιμι ἂν ἐκ τοῦ Πολυνείκους νέα μοι 10
 κακὰ ἐληλυθέναι.

1451 μάτην γὰρ οὐδέν: οἶον οὐδέν ἐστι μάταιον
 ὑπὸ θεῶν ἀξιοθὲν πραχθῆναι ἀλλ' ὃ ἂν γίνηται ὑπὸ
 θεῶν τοῦτο καλῶς γίνεται· τὸ δὲ ἔξης, μάτην γὰρ
 οὐδέν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι, ἐπειδὴ ὁρᾷ ταῦτ' 15
 αἰὲ χρόνος ἕτερα μὲν αὖξων ἔνω τὰ δὲ παρ' ἡμαρ
 αἰθις ὃ ἐστὶν εἰς τὸ ἔμπαλιν τρέπων τὰ ἤδη αὖξη-
 θέντα οἶον πάντα ἔχει ὑφ' ἑαντῷ ὁ χρόνος, τὰ μὲν
 ὁρᾷ τὰ δὲ καὶ αὐτὸς ὁρᾷται· τὰ γὰρ πραττόμενα τῷ
 χρόνῳ φαίνεται τουτέστιν ἐν τῷ χρόνῳ πολλὰ μετα- 20
 βολαὶ καὶ ὁρᾷται ὁ χρόνος πολλὰ μὲν αὖξων παρ'
 ἡμαρ πολλὰ δὲ εἰς τὸ ἔμπαλιν τρέπων.

1456 ἔκτυπεν αἰδήρ: τὸ συνεκτικώτατον τοῦ δρά-
 ματος ἐν τούτῳ καθὰ προεῖπεν ὁ Οἰδίπους

σημεῖα δ' ἤξειν τῶνδ' ἐμοὶ παρηγγύα
 ἢ σεισμὸν ἢ βροντὴν τιν' ἢ Διὸς σέλας·

25

2 εὐλαβεῖται] ὁ χορὸς addit Triel. — 6 μὴ inclusi. — 9
 τοι (pro τι) in lemm. l. τυγχάνῃ] in κηράνῃ mutatum in textu L.
 — 10 Πολυνείκους] „Oedipum pro Polynice nominare vole-
 bat“ Herm. — 13 et 14 θεῶν] Θεσέως L, corr. Elmsl. γίνηται]
 γίνεται L, corr. l. — 25] v. 94. τῶνδε] τοῦδε l.

μεταξὺ οὖν τῶν χοροῦ λόγων γίνεται τοῦτο ἐφ' ᾧ ὁ
χορὸς ἀναβοᾷ ὅπερ ἦν σύμβολον τοῦ τὸν Οἰδίποδα
τεθνῆναι ὅπερ γνωρίζας ὁ Οἰδίπους ἀξιοῖ τὸν Θησέα
ἐν τάχει παραγενέσθαι.

5 1459 τὰξίωμ'] βούλημα.

1464 ἄκραν φόβαν κρατός, οὕτως ἀποδώσεις.

1466 οὐρανία] ἀντὶ τοῦ ταχεῖα.

1468 τί μὰν ἀφήσει: τοῦτό φησιν, οὐ μάτην Fol. 114 b
γίνεται τὸ κατὰ τὴν διοσημίαν ἀλλ' ἐπὶ τινι μεγάλῃ
10 συμφορᾷ· νῦν δὲ συμφορὰν φησι τὸ μέσον ὄνομα τῆς
συντυχίας· οἷον ἐπὶ τινι γίνεται ἡ διοσημία.

ἀφῆς] ἀφήσει.

1469 ἄλιον] μάταιον.

1470 οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐφορμᾷ.

15 1472 τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ] ἀντὶ τοῦ ἐμοί.

ἡ θέσφατος τελευτή, ἡ θεσπισθεῖσα τελευτή.

1473 ἀποστροφῇ] ἀποφυγῇ.

1474 τῷ] τίνι τεκμηρίῳ;

συμβalὼν] νοήσας, στοχασάμενος.

20 1478 ἀμφίσταται] περιίσταται ἡμῖν μέγας ψόφος.

1480 ἴλαος, ὃ δαῖμον: εὐσεβέστατα ὁ χόρος εὐχε-
ται πρὸς τὸν θεὸν εἰ ἐπὶ τινι χαλεπῷ ταῦτα πράττει
ἴλεων αὐτὸν γενέσθαι· ὅρα οὖν ὅτι ἡ συμφορὰ ἐπὶ
τῆς μέσης ἐννοίας κεῖται.

25 λείπει τὸ ἔσο.

γᾶ] τῇ Ἀττικῇ.

1481 ἀφθεγγῆς] χαλεπόν.

1482 ἐναίσιου δὲ συντύχοιμι] μὴδὲ πονηρῷ τινι
συντύχω.

1 τῶν τοῦ χοροῦ Br. — 9 et 11 διοσημίαν et διοση-
μεία L, corr. Dind. — 21 ἴλεως l.

1484 ἀκεροδῇ χάριν] ἧς φαῦλον τὸ κέρδος.

μετάσχοιμι] ἀντὶ τοῦ σχολίην.

1486 ἀνῆρ] ὁ Θησεύς.

1488 τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστόν· τί τὸ πιστὸν
θέλεις ἐμβαλεῖν τῇ φρενὶ ἐκείνου, τῇ τοῦ Θησεῶς⁵
δῆλον ὅτι; ἀντὶ τοῦ τί βούλει πιθανὸν ἀνακοινώσασθαι
τῷ Θησεῖ;

1490 δοῦναι σφιν· ὅτι ἡ σφιν ἀντὶ τῆς οἱ ἀντ-
ωνυμίας κεῖται· ἔδει γὰρ <εἰπεῖν> τελεσφόρον δοῦναι
οἱ χάριν.

10

ἀντὶ τοῦ αὐτῷ (κατὰ τιμὴν δὲ πληθυντικῶς) ἃ
πάροιθ' ὑπεσχόμην.

1491 ἴω παῖ· θαυμαστῶς ὁ χορὸς βοᾷ· ἐπείγει
γὰρ τὸ πρᾶγμα.

1493 ἡ ἐπὶ πρὸς τὸ ἄκραν ἴν' ἧ ἐπ' ἄκραν πέτραν.¹⁵
γύαλον] ἀντὶ τοῦ πέτραν.

1494 χ.

Ποσειδαονίῳ] Ποσειδῶνι.

ἀντὶ τοῦ Ποσειδῶν ἔστιν ἐνάλιος θεός, ὁ δὲ ἐτέ-
ρωσ ἐσχημάτισεν κτητικώτερόν πως διὸ κεῖται τὸ χ.²⁰

1495 ἀγιάζων] ἀγίζων.

1500 κοινὸς] ὕμῶν τε καὶ Οἰδίποδος.

1503 ἐπιρράξασα] ἀντὶ τοῦ ἐπέρραξεν.

1506 τύχην] ἐπιτυχίαν.

1507 νέορτον] ἀντὶ τοῦ νέον.

25

1508 τὸ ἐξῆς, καὶ σε μὴ ψεύσας.

1512 σημάτων προκειμένων] οἷον διὰ τῶν σημείων.

1519 γήρως ἄλυπα] ἕως γήρως.

τῇδε κείσεται] γράφε σῇ τε κείσεται.

Fol. 115 a

8 ὅτι] excidit χ. — 9 εἰπεῖν add. Br. — 19 Ποσειδῶνος
L, correxi.

1523 μήθ' οὗ κέκευθε] μήτε ὅπου κρύπτεται
ὁ χῶρος.

1525 εἰ μὲν βαρυτόνως γειτόνων τῶν Θηβαίων
εἰ δὲ περισπωμένως ἀντὶ τοῦ γειτνιῶν ὁ τάφος.

5 1526 ἐξάγιστα] καθαρά· σημαίνει γὰρ καὶ τὸ
ἄγρος τοῦτο. οὕτως, ἐξάγιστα ἀντὶ ἀγνὰ καὶ μὴ οἶά
τε φηθῆναι· καὶ ἐπὶ τούτου γὰρ χρῶνται πολλαχοῦ.

1530 χρησίμως καὶ τοῦτο ὥστε παρὰ τὸν καιρὸν
τῆς τελευτῆς παραδιδόναι τὸ ἀπόρρητον τῷ πρεσβυ-
10 τέρῳ νῖφ ὑπὲρ τοῦ μέχρι τοῦ παντὸς διαμεῖναι τὴν
ᾠφέλειαν τοῖς Ἀθηναίοις δι' ἧς τῶν Θηβαίων κρατή-
σουσιν.

1533 ἀδῆον] ἀδήωτον.

1535 κἂν δικαίως τις πολιτεύηται πολλὰ πόλεις
15 ἀδίκως ἐπέρχονται.

1541 ἐντρεπώμεθα] ἀντὶ τοῦ ἐπιστρεφώμεθα·
Ὀμηρος

ἐντροπαλιζόμενος.

1542 ἐγὼ γὰρ ἡγεμῶν ὑμῖν πέφηνα ὥσπερ ὑμεῖς
20 τῷ πατρί.

1543 σφὼ] ὑμεῖς.

1547 οὐ πταίει ὁ ὑποκριτής ἀλλ' εὐθὺν ἔπεισιν
ὥσπερ ἀρόμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ· πάνυ δὲ σεμνῶς καὶ
τοῦτο Ἐρμῇ προσέειπεν.

25 1549 φῶς ἀφεγγές· ὁ τῷ νῷ ὁράται, οὐ τοῖς
αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς.

1553 πρόσπολοι τε σοὶ] οἱ Ἀθηναῖοι.

1556 τὰν ἀφανῆ θεὸν] τὴν Περσεφόνην φησίν.

3 γειτόνων in textu L. — 7 πολλαχοῦ] nullum exemplum.
— 18 ll. q 109. — 22 εὐθὺς A. — 24 Ἐρμού L, corr. Elmsl.
— 25 ὁρᾷ L, correxi.

1558 ἐννυχίων] τῶν ἐν νυκτὶ ἀεὶ καὶ σκοτῶ
διατριβόντων, τεθνηκότων.

Fol. 115b

1560 λίσσομαι | μήτ' ἐπιπόνῳ: τὰ ἐξῆς μὲν δῆλα
ἐκ τῆς λέξεως τὸ δὲ δίδου μοι τοῦτο ἀσυνάρτητόν
πως φαίνεται ἡμῖν· ἐπιστῆσαι οὖν ἄξιον λαβόντας ⁵
καλὸν ἀντίγραφον, δίδου μοι τὸν ξένον κατανύσαι
τὰν παρκευθῆ κάτω νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον
μήτε ἐπιπόνῳ μήτ' ἐπὶ βαρυνηεὶ μόρῳ· εὔχονται δὲ
αὐτῷ μὴ δυσθανατῆσαι.

1565 καὶ μάταν | πημάτων: τὸ μάτην ἰκνουμένων ¹⁰
ἐν τινι τρόπῳ εἴρηκε παρ' ὅσον σχεδὸν πάντα τὰ ἀμαρ-
τήματα τῷ Οἰδίποδι ἀκουσίως ἐγένετο· καὶ νῦν οὖν
κατὰ τοῦτο μάτην ἂν λέγοι τιμωρίαν ὑποσχεῖν αὐτόν.

1567 ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν Οἰδίποδα.

1568 ὦ χθόνιαι θεαί] ὦ Ἑρινύες.

15

1569 θηρὸς] τοῦ Κερβέρον.

1571 εὐνᾶσθαι] κοιμᾶσθαι.

κνυεῖσθαι τ'] λείπει τὸ φασίν· ὁ γὰρ νοῦς τοι-
οὔτος, ὃν φασὶ κοιμᾶσθαι κνυεῖσθαι τέ φασι· τοῦτο
δὲ αὐτὸς ἀποδέδωκεν εἰπὼν λόγος αἰὲν ἀνέχει, ἥρκει ²⁰
δὲ εἰ κατ' ἔλλειψιν ἐξηγήνεται ὁ λόγος.

1573 λόγος αἰὲν ἀνέχει] ἀντὶ τοῦ φασίν.

1574 ὅν, ὦ Γᾶς παῖ: τὸν Κερβερον ἐξευμενίζομαι
τῷ ξένῳ ὀρρωμένῳ καὶ περῶντι νεοτέρως νεκρῶν
πλάκας ἀβλαβῶς ὑπαντῆσαι.

25

ἐπανελάβε: τῷ δὲ ἐνικῶ κέχρηται ἀντὶ πληθυν-
τικοῦ· λέγει γὰρ τὰς Εὐμενίδας, ταύτας δὲ οὕτω καὶ
ἐν ἀρχῇ γενεαλογεῖ.

3 ζ' in margine L. — 12 ἀκουσίῳ Doederl. — 13 ὑπίσχειν
L, corr. Wolff. p. 184. — 19 κνύεσθαι L, corr. Elmsl. — 21
ἐξηγήνεται L, corr. Lasc. — 28 ἐν ἀρχῇ] v. 40.

1578 σέ τοι κικλήσκω: τουτέστι τὸν διὰ παντὸς
κοιμώμενον· φησὶ δὲ τὸν Θάνατον ὥσπερ δαίμονά
τινα ὄντα· πρὸς πάντας γὰρ σχεδὸν τοὺς ὑποχθονίους
τὴν παράκλησιν ἐποιήσαντο, τὸν Πλούτωνα, τὴν Περσε-
5 φόνην, τὸν Κέρβερον καὶ νῦν πρὸς τὸν Θάνατον αὐτόν.

ὅφ' ἐν ἀγνωστέον αἰένυπνον αἰύνπνον· οὕτως
ἀποδιδόασι.

1579 ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως: ἀντὶ τοῦ
συντόμως· ἔστι δὲ ὁ ἄγγελος εἰς τῶν ἀκολουθησάντων
10 Θησεῖ θεραπόντων· καὶ ἀφίκεται ἕνια ἀπαγγέλλον τῶν
πραχθέντων ἐπὶ τῆς ἐρημίας· οὐ γὰρ πάντα δυνατὸν
ἦν θεάσασθαι.

1584 τὸν αἰὲ βίοτον: τὴν ζωὴν· εἰώθασι γὰρ τὸ
αἰὲ καὶ ἐπ' ὀλίγου χρόνου τάσσειν· Ὅμηρος

15 ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεῖ.

τὸ μακρὸν γῆρας.

1587 ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδε: ὑπερβατόν, ὡς μὲν
γὰρ ἐνθένδε εἶρπεν ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων ἀλλ'
αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος καὶ σὺ παρὼν οἶδας.

20 1588 ὅφ' ἡγητῆρος] κατὰ συναλοιφήν, λέγει δὲ
ὅτι ὑπὸ οὐδενὸς ἡγητῆρος.

1589 ἐξηγούμενος] προηγούμενος.

1590 ἐπεὶ δ' ἀφίκετο τὸν καταρράκτην: ὃν ἐν
ἀρχῇ εἶπεν χαλκόπουν ὁδὸν τοῦτον νῦν ὑποτίθεται
25 ἐκτὸς τῆς σκηνῆς καὶ οὐκέτι ἐν ὄψει τοῦ θεάτρον·
καὶ νῦν καταρράκτην προσηγόρευσεν διὰ τὸ νομίζειν
ἐκεῖνον τὸν τόπον καταβάσιον ἔχειν εἰς Αἰδου καὶ

15 Π. ν 517. ἔχων L. — 18 ὅφ' ἡγητῆρος (ut in textu L)
Lasc. — 20 συναλιφὴν L, corr. Lasc. — 23 ἐν ἀρχῇ] v. 57.
— 24 ὁδὸν L, οὐδὸν Lasc., corr. Neuius. — 27 καταβάσιον
Lasc.; v. Thesaur. 4 p. 1024.

εἶσιν οἷ δι' αὐτῆς τὴν ἀρπαγὴν φασι τῆς Κόρης
γενέσθαι.

ὁδὸν] ἀντὶ τοῦ οὐδόν.

1592 μιᾷ] ὥς πλειόνων οὐσῶν τῶν ὁδῶν.

1593 κοίλου πέλας κρατῆρος: τοῦ μυχοῦ· τὰ γὰρ ⁵
κοῖλα οὕτως ἐκάλουν ἐκ μεταφορᾶς ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ
Αἴτνῃ κοιλώματα κρατῆρες καλοῦνται· λέγει δὲ δι' οὗ
καταβῆναί φασι τὴν Κόρην ἀρπαγεῖσαν· Πειρίθου τε,
φησί, κείται ξυνθήματα οἷον ὑπομνήματα τῆς πίστεως
ἧς ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς <εἰς> Αἶδου κατα- ¹⁰
βάσεως· ἀμάρτυρον δὲ εἰ διὰ τούτου τοῦ τόπου κατ-
ῆλθον· πιθανῶς δὲ ὁ Σοφοκλῆς πρὸς χάριν τῆς Ἀττι-
κῆς φησὶν [δὲ τὸ] ἐντάϋθα τὴν εἰς Αἶδου κατάβασιν
Οἰδίποδος γενέσθαι.

1595 ἐφ' οὗ μέσου: μέσου ἀντὶ τοῦ μεταξὺ τοῦ ¹⁵
κρατῆρος ὃ ἐστὶ τοῦ μυχοῦ στάς.

στάς] σταθεὶς καὶ μηκέτι ὁδεύσας.

τοῦ τε Θορικίου πέτρου: ταῦτα γνώριμα τοῖς
ἐγχωρίοις· Θόρικος δὲ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.

1596 ἀπὸ κοινοῦ τὸ στάς, κοίλης δὲ ἀχέρδου τῆς ²⁰
τὸν πυθμένα ἐχούσης ὑπόκενον, σαπέντα.

1599 λουτρὰ] ἐπὶ τὸ ἀφαγνισθῆναι αὐτὸν πρὸ
τελευτῆς.

1600 τῷδ' εὐχλόου Δῆμητρος: εὐχλόου Δῆμητρος
ἱερὸν ἐστὶ πρὸς τῇ ἀκροπόλει· καὶ Εὐπολὶς Μαρικᾷ ²⁵

ἀλλ' εὐθὺν πόλεως εἶμι· θῦσαι γὰρ με δεῖ
κρίδον χλόῃ Δῆμητροι

1 φησι L, corr. l. — 4 οὐδόν, corr. Lasc. — 8 κερῆναι
φησι L, corr. Lasc. — 10 εἰς add. Suid. v. ξυνθήματα. — 13
φησι L. δὲ τὸ del. Lasc. — 14 Οἰδίποδος] Θεσείας Br. — 19
Θόρικος] de accentu v. Thesaur. 4 p. 400. — 22 ἀφαγνισθῆναι
L, corr. Lasc. — 26 fr. VII (II p. 502).

ἐνθα δηλοῦται ὅτι καὶ κριὸς θήλεια τῇ θεῷ ταύτῃ
θύεται, οὕτω δὲ τιμᾶται <ἐκ> τῆς κατὰ τῶν κήπων
χλόης· θύουσί τε Θαοργηλιῶνος ἔκτη.

1601 ἐπιστολὰς] ἐντολὰς, πράξεις.

Fol. 116 a

5 1603 ἢ νομίζεται] ὡς νομίζεται ἐπὶ τοῖς νεκροῖς.

1606 Ζεὺς χθόνιος] πάννυ σεμνῶς τὸ χθόνιος
οἶον μύκημα ἐγένετο καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ προδηλοῦντος
τοῦ θεοῦ τὸν καιρὸν ἐν ᾧ ἔδει ἀποιᾶσθαι τὸν
Οἰδίποδα.

10 1608 οὐδ' ἀνέσαν] οὐκ ἀνέπεμπον.

1611 πτύξας] περιπλέξας.

1614 τροφήν] γηροκομίαν.

1617 ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς πλέον μου ὑμᾶς ἐφίλησεν.

1621 λύγδην] λύζοντες.

15 πάντες ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ· κατ' ἐπικράτειαν δὲ πάντες
ἔφη ἐνὸς μὲν ὄντος τοῦ ἄρσενος, τοῦ Οἰδίποδος, δύο
δὲ τῶν θηλειῶν· ὁμοῖον τῷ

Μοῦσαι καλαὶ κῆπολλον οἷς ἐγὼ σπένδω.

1624 θάωνξεν] ἐκάλεσεν, ἐβόησεν.

20 1630 οἱ] ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτόν.

1632 πίστιν ἀρχαίαν] διὰ τοῦ ἀρχαίαν βούλεται
λέγειν ἀρχὴν πίστεως.

1634 ὅς' ἂν] ὅσα ἂν.

1642 δικαιοῦν] δίκαιον νομίζειν.

25 1646 ἀστακτὶ] πολυστακτὶ, πολυδακρύτως.

1648 ἐξαπειδομεν] ἴδιον αὐτοῦ τὸ πολλαῖς κερχῇ-

1 ἐνθα] in Eupolidis commentariis a Didymo confectis
(Wolf. p. 15); ἐνθεν δῆλον ὅτι Tricl. θηλεία Stoeckerus p. 14.
— 2 ἐκ add. Lasc. τὸν κήπον l. — 3 τε] δὲ Br. — 10 οὐκ
οὐδ' Br. — 12 γηροκομίαν (ω ex o) L, corr. Lasc. — 17 τῷ
τὸ L, corr. Lasc. — 18 Callim. fr. 83^c.

σθαι ταῖς προθέσεσι· παραφυλακτέον δὲ πῶς καὶ τὰ ἄρρητα ὑπ' ὕψιν ἤγαγεν ὁ ἄγγελος ἐκ τῶν σχημάτων μνηνύων.

Fol. 116b

1650 ἄνακτα δ' αὐτόν: τὸν δὲ Θησέα εἶδομεν κατὰ τοῦ κρατὸς ἔχοντα χεῖρα ἐπίσκοτον ὀμμάτων ὃ ἔστι τῇ χειρὶ σκέποντα τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸ μὴ θεωρῆσαι τὸ δεινὸν τοῦ πάθους ἢ τὸ σχῆμα τῶν θαυμαζόντων ἐνδεικνύμενον.

1653 βαιὸν] ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον, οὐ μετὰ πολὺ.

1659 ἐξέπραξεν] ἀνεῖλεν.

10

1661 ἢ τὸ νερτέρων γῆς πέδον εὖνουν διαστὰν ὃ ἔστι χάσμα αὐτῷ εὖνουν ἐγένετο.

1662 ἀλύπητον] γράφε ἀλάμπετον.

1664 ἐξεπέμπετ'] ἐξέπνευσεν.

ἀλλ' εἴ τις] ὥς οὐδεὶς ἄλλος.

15

1665 εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν: εἰ δέ τις οἶεταί με μὴ φρονοῦντα τοῦτο λέγειν οὐκ ἂν αὐτῷ συγχωρήσαιμι οὐδὲ συγκαταθείμην ὅτι ταῦτα ὥς ἄφρων λέγω.

1666 παρείμην] παραχωρήσαιμι.

1667 χοὶ προπέμψαντες φίλων] ἀντὶ τοῦ ὁ Θησεύς. 20

1669 φθόγγοις δὲ σημαίνουσιν: αἱ θυγατέρες ἐν μέρει αὐτοῦ ἀπολοφύρονται ἐφ' οἷς τε νῦν σὺν τῷ πατρὶ ἔπαθον καὶ ἅπερ ἐκδέχεται αὐτάς· καὶ ἔστι τὰ ἐφεξῆς τοῦ δράματος οὐκ εὐκαταφρόνητα.

1670 τὸ ἐξῆς, ἔστι νῶιν στενάζειν οὐ τὸ ἔμφυτον 25 μὲν πατρὸς αἵμα ἄλλο δὲ μὴ ἀλλὰ πολλὰ δῆλον ὅτι.

1674 ἄλλοτε μὲν πόνον: πρότερον μὲν τινα ἐπάσχομεν ἐπὶ τῷ πατρὶ τὸ δὲ πύματον τοῦτο καὶ ἔσχατον

4 ἴδομεν L, corr. Br. — 5 τοῦ] τῆς L, corr. Lasc. ἐπίσκοιον Lasc., ἐπίσκοπον l. — 17 τοῦτο] τοῦ L, corr. Elmsl. — 19 παραχωρήσαιμι L, συγχωρήσαιμι Suid. v. παρείμην, corr. Lasc. — 24 δράματος] ἄρ' (ex ἄρ') L, corr. Lasc.

τὸ κατὰ τὴν ἀφάνισιν αὐτοῦ οὕτω παράδοξόν ἐστίν
ὥς μηδὲ λόγον εὐρέσθαι ἐπ' αὐτοῖς δυνατόν εἶναι.

1675 ἀλόγιστα παροίσομεν] ἀδιήγητα κακὰ βαστά-
ζομεν.

5 1676 ἰδόντε καὶ παθούσα: πολλαχοῦ τῷ σχήματι
χρηταὶ ἀντὶ τῶν θηλυκῶν τὰ ἀρρενικά τιθεῖς· καὶ ἐν
Ἡλέκτρῳ

ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
ψυχῆς ἀφειδήσαντε προὔστητην φόνου·

10 καὶ πάλιν

ὄρα κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
κτησώμεθα·

καὶ Ὀμηρος

τῷ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἰθμαθ' ὁμοῖαι·

15 καὶ Ἡσίοδος

καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
λενκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένῳ χροά καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φύλον ἶσαν προλιπόντ' ἀνθρώπους
Αἰδῶς καὶ Νέμεσις.

20 ἀντὶ τοῦ ἰδοῦσαι καὶ παθοῦσαι.

1677 οὐκ ἔστι κ. ἐ.] οὐδὲ εἰκόνα ἔχω λαβεῖν τοῦ
πάθους.

1678 ὥς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις: ὥς μάλιστὰ
τις ποθήσαι μαθεῖν ὅπως βέβηκεν οἶον παραδόξως·

25 καὶ ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν τοῦ παραδόξου δοκοῦντος εἶναι.

2 αὐτοῖς] αὐτῷ Br. — 3 βαστάζομεν L, corr. Suid. v. ἀλό-
γιστα. — 5 πᾶ^θ L. — 8] v. 979. ὦ L. — 11] v. 1003. —
14 Π. ε 778 ubi vulgo αἶ (pro τῷ). — 16] Op. v. 197. χθονὸς]
χ^θ ex λε. — 17 λενκοῖσι L. — 18 ἶσαν] ἴτον apud Hesiodum.
— 24 ποθήσαι L, corr. Neuius.

Schol. in Sophocl. vet. ed. Papageorgius.

ὥς ἂν ἐπιποθήσαις τὸν τρόπον τῆς τελευτῆς μαθεῖν.

1679 τί γάρ; ὅτῳ μήτ' Ἄρης: πρὸς τὸ ἄνω, τί γάρ ἐστιν εἰκονίσαι ἐκείνῳ πᾶν ὃ τινι μήτε πόλεμος μήτε νόσος ἐπῆλθεν ἀλλ' ἀφανῶς διὰ χάσματος ἀπολομένῳ;

1683 τὸ τάλαινα διὰ μέσου ἀναπεφώνηται.

νῶν] ἡμῖν, ἐμοὶ καὶ Ἰσμήνῃ.

1685 πῶς γὰρ ἢ τιν' ἀπίαν | γᾶν: ποῦ γῆς πλανηθεῖσαι τροφῆς τύχοιμεν; ἀπίαν δὲ γᾶν τὴν μακρὰν καὶ ἄπωθεν οὖσαν.

1687 δύσοιστον: τὴν δυσπόριστον ἢ τὴν τοῦ πάθους ἐπίτασις ὅτι <εἰ καὶ> τροφῆς εὐπορήσαιμεν ἀηδῶς προσοισόμεθα τοῦ πατρὸς ἐστέρημέναι.

Fol. 117a

1692 ὃ δίδυμα τέκνων: ταῦτα ὁ χορὸς παρηγορῶν ἐμμένειν τοῖς ἐγνωσμένοις παρὰ θεῶν· φέρε 15 οὖν τὸ ἐκ θεῶν εἰμαρμένον καλῶς.

1695 μὴδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθον: ἀντὶ τοῦ μὴ ἄκρως φλέγεσθε τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν δυσανασχέτως φέρουσαι.

1696 οὗ τοι καταμέμπτως ἔβη: οὐκ ἐν τοιούτοις ἔσται ὥστε καταμέμψεσθαι ἥτοι ὥς ἂν ἐπικουφίζοντος 20 αὐταῖς τὴν συμφορὰν τοῦ βασιλέως· ἢ οἶον οὐκ ἐν χείροινι νῦν ὑμῖν ἔσται τὰ πράγματα.

1697 πόθος καὶ κακῶν: οἱ μὲν περὶ τὸν χορὸν παραμυθεῖσθαι πειρῶνται αὐτὰς αἱ δὲ οὐδὲν ἤττον ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν χωροῦσι καὶ ὀλοφύρονται καὶ φασιν, 25 ἦν ἄρα τις καὶ κακῶν πόθος ὥς ἡμεῖς ἐν κακοῖς ὄντος τοῦ πατρὸς καὶ μὴ ὀρῶντος ἐστέργομεν αὐτὸν καὶ νῦν

2 ἄνω] v. 1677. — 3 ὃ] ὃ L, corr. Lasc. — 10 ἀποθεν L, corr. Br. — 12 εἰ καὶ add. Br. — 17 φλέγεσθον] φλέγεσθαι l.

— 19 κατὰ μέμπτως L, correxi. ἔβη] ἔβη^{τον}, τον delete L. —

20 ἐπικουφίζοντες L, corr. Lasc. — 27 στέργομεν L.

μὴ παρόντα ποθοῦμεν ὥς ὅτε ἐν χεροῖν κατεῖχον τὸν
Οἰδίποδα περιέστελλον καὶ ἐθεράπευον.

1698 καὶ γὰρ ὁ μηδαμῇ: καὶ γὰρ δυστυχοῦντα
τὸν πατέρα ἐποθοῦμεν θεραπεύειν καὶ νῦν μὴ παρόντα
5 ποθοῦμεν.

1702 ἀφίλητος] λείπει τὸ ἦς.

1703 καὶ τάδε μὴ κυρήσῃς] καὶ τανῦν μὴ γένουί
μοι ἄφιλος.

1705 ἄς ἔχρηξε κ. ἐ.] ἐφ' ἧς ἤθελε ξένης γῆς
10 ἀπέθανεν.

1711 τὸ σὸν] τουτέστι τὸ παρὰ σὲ ἄχος τηλικού-
τόν ἐστιν.

1713 τὸ ἐξῆς, μὴ ἔχρηξες ἀντὶ τοῦ μὴ ὠφελες.

ἀλλ' ἔρημος] ἔρημος δέ.

15 μεμονωμένος τῶν συγγενῶν.

1720 ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν: ἐπεὶ ὁ Οἰδί-
πους εὐδαιμόνως ἀπέθανεν μὴ λίαν θρηνεῖτε.

1723 δυσάλωτος οὐδεὶς] δύσληπτος ἀλλ' εὐάλωτος.

1725 ὥς τί ῥέξωμεν;: κατὰ κῶλον ἀλλήλαις δια-
20 λέγονται πᾶν παθητικῶς· καὶ μὴ τινι ἀπίθανον δόξῃ
καὶ ἀνοικονόμητον καὶ τὸ ἐπιθυμεῖν τὴν Ἀντιγόνην
ὀπίσω ἀπιέναι ἐπὶ τὸν τοῦ πατρὸς τάφον μὴ ἐπιστα-
μένην τὰ κατ' αὐτὸν ὅπως ἀπέθανεν ἀλλὰ τὸ ἡθὺς
ἐστὶ τὸ παθητικὸν καὶ μάλιστα πράττουσιν αἱ γυναῖκες
25 ἐν τοῖς τοιούτοις συμπτώμασιν αἰεὶ ἐπιφοιτᾶν θέλουσαι
τοῖς τῶν θανόντων τάφοις.

3 ὁ μηδαμῇ (ut in textu) L, corr Lasc. — 8 ἄφιλος]

ἄφιλ' L. — 21 καὶ τὸ] καὶ omitt. Br.; an τὸ καί? — 24 τὸ
παθητικὸν] τὸ delet Wunderus coll. schol. Electr. v. 660.
καὶ <δ> μάλιστα Lasc.

1729 τὸ ἐξῆς, οὐχ ὁρᾷς καὶ τόδε ὥς ἄταφος
ἔπιπτε δίχα τε παντός; τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου κατ'
ἀκόλουθον τῆς Ἀντιγόνης.

Fol. 117b

1740 χ.

σφῶν] κακῶς ἢ ἀντωνυμία διὸ τὸ χ.

5

1751 τῇ μὲν ἐρμηνείᾳ ἐπιστῆσαι ἄξιον τὸ δὲ τῆς
διανοίας σαφές· φησὶ γὰρ ὁ χορός, μὴ θορνείτε, ὦ
παῖδες· νέμεσις γάρ ἐστι τοῦτον θορνεῖν ᾧ τὰ τῆς
τελευτῆς κατὰ χάριν ἀπέβη· οὐ χρὴ οὖν τούτους πεν-
θεῖν οἷς κεχαρισμένον ἐστὶ τὸ ἀποθανεῖν.

10

1760 παραφύλαξον τὴν τέχνην πῶς καὶ αἱ νέαι
μὲν ἄπειροι <τῶν> κατὰ τὴν ὑπόθεσιν λοιπὸν <δὲ>
[ἐνια] παρὰ τοῦ Θησέως μανθάνομεν τίνα ἦν ἐνια
τῶν εἰρημένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Οἰδίουποδος. τὰ τελευ-
ταῖα καὶ δυστραπελώτερα καὶ οὐ βραδίως ἐστὶν αὐτῶν 15
κατακρατῆσαι ἐν τῇ ἐξηγήσει· πεποίηται γὰρ ταῦτα
εἰς τὸ ἀσαφέστερον.

1768 εἰ ἀρέσκει τούτῳ ταῦτα, τὸ μὴ λεχθῆναι
ἡμῖν, καὶ ἡμῖν ἀρκεῖ τὸ μὴ ἀκοῦσαι.

1772 τοῖσιν ὁμαίμοις] Ἐτεοκλεῖ καὶ Πολυνείκει. 20

1774 πρόσφορα] ἀντὶ τοῦ χρήσιμα.

Σοφοκλέους Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ.

εὔρες, Σοφόκλεις, ἐν σοφοῖς μέγα κλέος·
ἄλλοτρίας γὰρ συμπλέκων θορνῶδίας
ἅπαντας ἡμᾶς πενθίμους ἀπειργάσω.

25

7 σαφές] ἀσαφές L, corr. Herm.; cf. schol. Oed. Tyr.
v. 324. ὁ χορός] Theseo tribuit Heathius. — 12 τῶν add. Lasc.
δὲ addidi. — 13 ἐνια inclusi.